

Ordu Üzerine Yazılar

Birinci Baskı
Ekim 2007

DERLENİŐ YAYINLARI: 32

DERLENİŐ YAYINLARI:

Bestekâr Osman Sok. No: 8/19

Telefaks: (0212) 512 43 95 Cağaloğlu/İSTANBUL

Basıldığı Yer:

ISBN 978/975-28-2

İÇİNDEKİLER

Birinci Kitap Ordu Üzerine

Birinci Kitap
Birinci Bölüm

27 Mayıs Kuvayimillîye'nin, 12 Mart-12 Eylül Mandacılığın Devamıdır

27 Mayıs Politik Devriminin Karakteri	13
12 Mart ve 12 Eylül Neden Yaratıldı?	15

Birinci Kitap İkinci Bölüm

Generallerin Günahları

Asker ve Siyaset	42
H. Özkök Paşa Tayyipgillerle aynı saftadır	57

İkinci Kitap AB-D'nin Gül'lü Saldırısı Sürecinde Ordu Üzerine Yazılar

İkinci Kitap
Birinci Bölüm

Genelkurmay'ın 27 Nisan Tarihli Açıklaması Üzerine: Geç Kalmış Eksik Bir Muhtıra

Türk Ordusu'nun Devrimci Karakterinin Kaynakları	77
Ordu Bu Üç İlerici Hareketi Neden Yaptı?	82
Siyasal İslam, ABD'nin "Yeşil Kuşak" Projesinin Ürünüdür..	81
12 Mart ve 12 Eylülcü Generallerin Suçları	85
ABD'ye de AB'ye de Karşı Olmak Gerekir	87
Siyaset Yapmak Askerin de Hakkıdır	89
Halk Devrimi Her Türlü Kötülüğü Ortadan Kaldırır	90
Türkiye'de Karşıdevrimci Cephenin Bileşenleri	95
Genelkurmay Başkanlığının 8 Haziran 2007 Tarihli	
Açıklamasının İki Vahim Yanlışı.....	99
Kürt Sorununu Biz Gerçek Devrimciler Hakkaniyetli Bir	
Şekilde Çözebiliriz.....	100

İkinci Kitap Üçüncü Bölüm

Halkın Kurtuluş Partisi'nin

16 Ağustos Tarihli Uyarı ve Açıklamasıdır:

AB-D Emperyalistleri ve Onların Emrindeki Yerli Satılmışlar
Cephesi (TÜSİAD, TİSK, TOBB, MÜSİAD, Tayyipgiller, Para-
babaları Medyası, Tarikatlar), Türk Ordusu'na Tükürdüğünü
Yalattak İstiyor

Abdullah Gül Uluslararası Parababalarının Adayıdır	105
AB-D Emperyalistleri, Türk Ordusu'nu, Bir Direnç Noktası Olmaktan Çıkarmak İstiyor.....	105
Tayyipgiller Ümmetçi-Ortaçağcı Olduğu İçin Ulusal Değerlerden Yoksundur	106
AB-D Emperyalistleri, Bugün Türk Ordusu'na Neden Düşmandır?	107
AB-D Emperyalistlerinin ve Yerli Satılmışların Gül'lü Saldırısının Hedefi Türk Ordusu'dur	108
Ordu Komutanları Bu Meydan Okumayı Kabullenmez ve Kaçarlarsa Kendilerini Şamar Oğlanı Durumuna Düşürmüş Olurlar	109
Komutan, En Kritik Anda, En Doğru Kararı Hızla Alabilen ve Onu Yiğitçe Uygulayabildir	109

Hain Korkak Olur	109
Siyaset Yapmak_Herkes Gibi Ordu'nun da Hakkıdır	111
Sandıksal Demokrasi_Gerçek Demokrasi Değildir	112
Bu Hayâsızca Gidişe Dur Diyeceğiz	114

İkinci Kitap
Dördüncü Bölüm

Yüreğın Yetmiyorsa İstifa Et Büyükant!

Askere Yakışan Üslup ve Davranış Nedir?.....	119
Seçim Sonuçları Emperyalistlerle_Yerli Satılmışlara	
Cesaret Verdi	120
Büyükant, Parababalarının_Saldırıları Karşısında Ses	
Çıkaramıyor	121
Büyükant Kendini ve Ordu'yu Geri Çekiyor.....	123
Büyükant'ın Teslimiyetçi Tutumuna Örnekler	124
Ordu Gençliği'nin Tepkisi Nötralize Edilerek_Tayyipgiller'e	
Yol Açıldı	126
Çuval Rezaletiyle Amaçlanan,_Türk Ordusu'nu Aşağılamaktır	
.....	128
Taha Akyol, Nato'cu Generallere,_Tayyipgiller'in Dümen	
Suyuna Girdikleri İçin Övgüler Düzüyor	130
Sermaye Uşağı Yazarcizerler, Ordu Gençliği'ni,_Demokrasi	
Masalıyla Uyutmaya Çalışıyor	132
Emperyalistler İnsanlarımızı “Yeşil Kuşak Projesiyle” Kafadan	
Silahsızlandırdılar.....	134
Emperyalistler ve Yerli Hainlerin Kurtuluş Savaşı'na	
Düşmanlıklarının Nedeni	136
Emperyalistlerin Sevr Emellerini_Tören Paşaları Göremez ..	137
Ermenistan'ı Azerbaycan'a_Emperyalistler Saldırttı.....	140
Tayyipgiller, Sınıf Karakterleri Gereği_Vatan-Halk	
Düşmandır,_Ulusal Değerlerden Yoksundur	143
Yeni Bir “Sovyetler Birliği” Yaratacağız.....	145
Emperyalistler, Kıbrıs'ta İsrarla_Niye Birleşmeyi Savunuyor?	
.....	145
Kıbrıs'ta Taksim, Her İki Halkın da Çıkarımadır	147
Ermeni ve Rum Şovenlerini_AB-D Cesaretlendiriyor	148
Uygulanan Psikolojik Harekât Nedeniyle_Halkımız Sağlıklı	

Düşünemez Hale Geldi.....	150
AB-D Emperyalizmi İktidar İçin_Neden Tayyipgilleri Seçti? 152	
Tayyipgillerin Vurgun ve Soygunları_AB-D'nin Çıkarlarıyla	
Birebir Örtüşür	153
A. Gül, Halkların Katili, Kanlı Zalim ABD'ye_Uşaklıkta Sınır	
Tanımıyor	154
Amerikan Gül'ü, Uşaklığının Karşılığını Aldı.....	155
Bir Amerikan “Çiçeği” Daha: Yasemin Çongar	157
ABD'den Tayyipgiller'e “Çiçek” Yasemin Eliyle Mesaj:	
Uşaklıkta Sınır Tanımayın!	159
Vahdettin'ler, Damat Ferit'ler, Şeyhülislam Dürrizade'ler,	
Tayyipgiller Emperyalistlerin Kucağındaki “Siyasal İslam”	
Oyuncularıdır	161
Türkiye Geriye-Ortaçağa Götürülüyor	165
ABD'nin Son Emri:_Artık Hiçbir Engel Kalmadığına Göre,	
Uşaklıkta Sınır Kabul Etmem!	167
AB-D Emperyalistlerinin_Tüm Talepleri Sevr'e Çıkar	171
Büyükkanıt_Çapsız, Yüreksiz Din Tüccarlarına Yenildi	174
“Asker Konuşmaz” Zırvalaması Üzerine	176
Büyükkanıt ve Arkadaşları,_Gerçek Komutan Olamadılar	178
Türk Ordusu'nun Onurunu Kurtarmak İçin_Bir Cümle Yeterdi	
.....	180
Ordu Gençliği,_Halk Kurtuluş Mücadelesindeki Yerini	
Alacaktır	181

Ordu Üzerine Yazılar

BİRİNCİ KİTAP

ORDU ÜZERİNE

Birinci Kitap
Birinci Bölüm

**27 Mayıs Kuvayimilliyeye'nin,
12 Mart-12 Eylül Mandacılığının
Devamıdır**

27 Mayıs Politik Devrimi'nin Karakteri

Kırk beş yıl önce, 27 Mayıs 1960'ta, 37 Genç Subay, yerli-yabancı Parababalarının hizmetinde ve emrindeki satılmış Demokrat Parti İktidarını bir gecede alaşağı etti. Başlarına, asker geleneklerine uygun olarak, kendilerine sempatiyle yaklaşan bir Orgeneral, Cemal Gürsel'i getirdiler. Ve 38 kişiden oluşan Milli Birlik Komitesi adıyla yönetimi ele aldılar.

Bu Genç Subaylar, DP İktidarının, ulusal onur ve değerlerden yoksun, yabancı Parababalarının uşağı olmuş yerli Finans-Kapitalistler ve Tefeci-Bezirgânlardan oluştuğunu, yapacağı her uygulamayı, çıkartacağı her kanunu ABD'ye danışarak, onun direktifleri doğrultusunda yaptığını görmüşler ve bu yüzden de iğrenmişlerdi ondan... Yabancı Parababalarının bu denli emrine giren her hükümet gibi, DP'nin de Halk düşmanı bir ekonomik politika izlediğini de görmüşlerdi bu Genç Subaylar... Anlamışlardı ki, bu iktidar Halka ve Vatana ihanet içindedir, devrilmesi yurtseverlik gereğidir...

Tanzimat'ta, Meşrutiyet'te ve Birinci Milli Kurtuluş'ta da Ordu Gençliği aynı şekilde davranmıştı. Halktan yana, ilerici-likten yana tavır koymuştu. Yirminci yüzyılın büyük devrimcisi, Ekim Devrimi'nin Önderi Lenin, Meşrutiyet'i, "Ordu içindeki devrimci hareket başarı sağladı. Fakat bu yarım bir devrimdir. Çünkü bu devrime halk katılmamıştır." diye değerlendiriyordu.

Bizim Birinci Milli Kurtuluş Savaşımızı da Lenin yine çok doğru bir biçimde şöyle değerlendiriyordu, Türkiye Büyük Millet Meclisini ilk tanıyan Sovyetler Birliği'nin Ankara'ya atadığı Büyükelçisi Aralof'a, Türkiye'ye hareket etmeden önce söylediği şu sözlerle:

"Mustafa Kemal Paşa, tabî ki sosyalist değildir. Ama görülüyor ki iyi bir teşkilatçı... Kabiliyetli bir lider, milli

burjuva ihtilalini idare ediyor. İlerici, akılı bir devlet adamı. Bizim sosyalist inkılâbımızın önemini anlamış olup, Sovyet Rusya'ya karşı olumlu davranıyor. O, istilacılara karşı bir kurtuluş savaşı yapıyor. Emperyalistlerin gururunu kıracağına, padişahı da yordakçılılarıyla beraber silip süpüreceğine inanıyorum. (...) Ona yani Türk Halkına yardım etmemiz gerekiyor. İşte sizin işiniz budur.”

Ordu Gençliği'nin sivil-öğrenci gençlikle el ele vererek yaptığı 27 Mayıs Devriminiyse Lenin sonrasının en büyük devrim Ustası H. Kıvılcımlı **“Politik bir devrim”** olarak değerlendiriyor ve selamlıyordu.

Gerçekten de 27 Mayıs Devrimi, Türkiye insanına sınırlı da olsa bir demokrasi ve özgürlük getirmiştir. Toplumda sömürünün derecesini ölçen bir termometre olan Sosyalizmi serbest bırakmıştır. İşçi Sınıfımıza gerçek anlamda Sendikalaşma ve Toplusözleşme yapma hakkını getirmiştir. Bir ölçüde de olsa insan haklarına saygıyı getirmiştir. Nitekim bu devrimin getirdiği sınırlı özgürlük ortamında sosyalizm, halk kitleleri içinde hızla yayılmış, sayısı yüz binleri bulan sosyalistler ve sosyalist bir kültür oluşmuştur. Bu Sosyalist Hareket sağlıklı bir biçimde yönlendirilebilseydi iktidarı ele alması bile mümkündü. Ne yazık ki bu yapılamadı. Sosyalistler dağınıklık hastalığından kurtulamadılar. Bir türlü gerçek bir devrimci parti örgütleyemediler. Ve böyle bir parti çatısı altında bir araya gelemediler. Bu yüzden de yenilgiden kurtulamadılar.

Hem Ordu Gençliğinde hem de Sivil Gençlikte bulunan bu devrimci gelenek, bize ilk Osmanlı atalarımızdan gelmiştir. Osmanlı'yı kuran Oğuzların Kayı Boyu'nun Gazi savaşçıları, kişicil çıkar nedir bilmeyen, İlkel Sosyalist Toplum insanlarıydılar. Onlar için toplumun çıkarı ve mutluluğu her şeyden önce gelirdi. Kendileriye zaten o eşitlikçi toplumun bir parçasıydılar. Kendilerini toplumdan ayrı düşünmezlerdi. Onun için toplumun çıkarı neredeyse o yönde ileri atılırlar, ölüme bile gerektiğinde duraksamadan giderlerdi. Toplumu tehlikede gördükleri

anda hemen harekete geçerler, yiğitçe savaşarak o tehlikeyi ortadan kaldırırlardı. İşte bu toplumcu, dolayısıyla da, ilerici-devrimci gelenek; bize bu ilk Osmanlı (Osmanlı'yı kuran) atalarımızdan miras olarak gelmiştir. Gelenekler, yüz yıllarca yaşar, bildiğimiz gibi.

İşte bütün bu devrimlerde Asker ve Sivil Gençliğin en önde yer almasının sebebi budur.

Bu devrimlere, bugün yerli yabancı Parababalarının, onların emrindeki siyasilerin ve döneke hainler ordusunun köşe başlarını tuttuğu Medyanın satılmış yazar-çizerlerin dışında hiçbir namuslu aydın ve kara halktan üretmen bir insanımız karşı çıkmıyor. Bunlar olmasaydı demiyor...

12 Mart ve 12 Eylül Neden Yaratıldı?

Gelelim 12 Mart ve 12 Eylül Faşist Darbelerine... Bunların CIA tarafından planlandığını ve yaptırıldığını da yine bugün namuslu her aydın bilmektedir, söylemektedir.

Sermayenin has adamlarından, Morrison Süleyman'ın ünlü Dışişleri Bakanı, Senato Başkanı ve Cumhurbaşkanı Vekili İhsan Sabri Çağlayangil bile 1976'da İsmail Cem'le yaptığı bir söyleşide,

“CIA 12 Mart'ta vardır. Büyük ölçüde vardır. CIA Gizikis'te vardır. (ABD'nin 1967'de Yunanistan'da yaptırdığı “Albaylar Cuntası”nın faşist darbesi kastediliyor. Kurtuluş Yolu) CIA'nın nasıl hareket edeceği tahmin edilemez. (...) Şimdi nasıl yapıyor CIA? CIA yapar. (...) Benim istihbarat şefim, kendisi farkında bile olmadan CIA benim altımı oyar. Elinde imkân var (yabancı) adamın. Girmiş enfilte benim içimde. Onun için hiç şaşmam, aramam da, bulamam ki. Nasıl yaptı bulamam.” (Çağlayangil 12 Mart'ı Açıklıyor, Politika, 12 Mart 1976)

ABD ve onun casus örgütü CIA'nın emrine girmiş alçak “Netekim” ve şürekâsı (CIA'nın Ankara İstasyon Şefi “Paul Henze'nin oğlanları”), 12 Mart'ın yarım bıraktığı işi; yani de-

mokراسiyey budama, sosyalistleri işkencelerden geçirip zindanlara doldurma ve halka her türden düşünce açıklama ve örgütlenme yollarını, yani hak arama yollarını tıkamak için 12 Eylül Faşist Darbesini yaptılar. Daha doğrusu CIA'nın kendilerine verdiği rolü başarıyla oynadılar. Ve bu şerefsizce darbeye zemin hazırlayabilmek için de, beş bin masum insanımızı katlettiler. Amaç, 27 Mayıs Devrimi'nin sınırlı da olsa getirdiği özgürlük ortamını yok etmek, halkın hak arama yollarını tıkmak, sosyalistlerin ve sosyalist kültürün izini tozunu silmek ve de Türkiye'yi AB'ye sokarak vatani tümenden Batılı emperyalistlere satmaktı.

Halkın sesi kesilmeliydi, sosyalistler yok edilmeliydi bu ihanetlerin yapılabilmesi için... İşte ABD, 12 Mart ve 12 Eylül Faşist Darbelerini bu sebepten yaptırmıştır...

Batılı Emperyalistler 1945'ten Sonra Türkiye'nin Elini Kolunu Bağlıyor

Birinci Milli Kurtuluşun İkinci Adamı-iki numaralı Komutanı **İsmet İnönü** de 1964 yılında, üst düzey bir toplantıda devletin başta ABD olmak üzere Batılı büyük emperyalist devletlerce 1945 sonrasında ele geçirilmiş olduğunu şöyle acı acı anlatır:

“Daha bağımsız, kişilikli dış politika izlenmesini istiyorsunuz. Herkes aynı şeyden bahsediyor. Nasıl yapacağım ben bunu? Karar vereceğim ve işi teknisyenlere havale edeceğim. Onlar etraflı çalışmalarını yapacaklar, tekliflerini hazırlayacaklar. Yapabilirler mi bunu?.. Hepsinin etrafında uzman denen yabancılar dolu, muvaffak olamazlarsa, işi sürüncemede bıraktırmaya çalışıyorlar. O da olmasa karşı tedbir alıyorlar. Bir görev veriyorum. Neticesi bana gelmeden Washington'a gidiyor. Sonucu memurumdan önce sefirinden öğreniyorum. Böyle mi teslim ettik biz devleti. Bana şimdiye kadar bunlar tarafından hazırlanmış derdimize deva tek rapor gösteremediler. Hepsi yasak savma kabilin-

den şeyler. Ne yapıyorsak, kendi elemanlarımızla yapıyoruz. Peki, bu binlerce adam (avara kasnak) gibi mi dolaşıyorlar, elbette kendileri için önemli marifetleri var. İstiklal Harbinden sonra sulh anlaşmasında esas mücadele bu uzmanlar konusunda oldu. Yoksa, hudutlar fiili bir durum idi. Tazminat işini iki devlet aramızda hallederdik. *Bütün mücadeleyi idaremize tasallut yüzünden çıktı. Bir tek uzman vermek için büyük tavizlerde bulunmağa hazırıldılar.*

“Dayattık. Biz onların ne için ısrar ettiklerini biliyorduk. Onlar bizim niçin inatla reddettiğimizi biliyorlardı. Böyledir bu işler. Peygamber edası ile, size dünyaları vaadedeler, imzayı attınız mı ertesi günü gelmişlerdir. Ondan sonra sökebilirsen sök... Gitmezler. Ancak bu meselenin üstüne vakit geçirmeden eğilmek lâzım. Yoksa, ne bağımsız dış politika, ne bağımsız iç politika güdemez, havanda su döversiniz. Fakat zannetmeyin ki kolay bir iştir. Savuşturulan iki üç badire (22 Şubat ve 21 Mayıs olayları/notumuz) bunun yanında hiç kalır. *Teşebbüs ettiğimizde başınıza neler geleceğini kestiremem.*” (Aktaran: Emin Değer, CIA Kontrgerilla ve Türkiye, s. 98-99)

İ. İnönü, “teşebbüs ettiğimizde başımıza neler geleceğini kestiremem” derken çok haklıydı. Bırakalım “teşebbüs etmeyi” bu sözleri söylediğinden bir süre sonra iktidardan alaşağı edildi ve bir daha da iktidar yüzü göremedi. Bir CIA görevlisi Ankara’ya geldi ve İnönü’nün deyişiyle “bir başka başbakan aradı”. Ve ABD’nin Morrison şirketinin hizmetkârı, ABD’de “vaftizden geçirilmiş”, Süleyman Demirel’i buldu. S. Demirel, 1954’te kurulan Dwight D. Eisenhower Vakfı’nın ilk burs verdiği öğrencidir. Tabii ABD’de...

İ. İnönü 19 Ocak 1966 tarihli CHP Parti Meclisi Toplantısında, bu ABD oyununu şöyle dile getirmiştir:

“Üçüncü Koalisyon Hükümeti (kendi Hükümeti. KY) düşüğü zaman, Meclis kordiplomatik locasında oturan Amerikan Büyükelçiliği Mensuplarının aşırı sevinç gösterilerinde

bulduklarımı istihbar ettik.” (agy., s. 99)

Bu konuda bir aktarma da yurtsever yazar **Metin Aydoğan**’dan yapalım:

“*İsmet İnönü*’nün Cumhurbaşkanı olduğu dönemde ABD ile 27 Aralık 1949’da “*Türkiye ve ABD Hükümetleri Arasında Eğitim Komisyonu Kurulması hakkında Anlaşma*” imzalandı. *Bu anlaşmadan sonra ABD’ne davet edilen ilk gazeteci Bülent Ecevit oldu.* Ecevit, Ankara’daki Amerikan Haberler Merkezi’nin “*Eğitim Mübadele Programı*” çerçevesinde yaptığı daveti kabul etti ve 1954 Ekim ayında Amerika’ya gitti. Ecevit, Kuzey Carolina’daki tütün kenti Winston-Salem’de yayın yapan ve kentini taşıyan Winston-Salem Journal’da staj gördü. Üç aylık çalışmadan sonra 30 gün süreyle Amerika Birleşik Devletleri’nin değişik yörelerini dolaştı ve Boston’da 20 gün kalarak, ünlü Harvard Üniversitesi’nin Ortadoğu Enstitüsü’nde Ortadoğu’nun bölgesel sorunlarını inceledi ve yurda döndü.

“*Bülent Ecevit*, Mayıs 1957’de bir yıllık süre için bir kez daha Amerika’ya gitti. Bu kez bursu veren, ABD Başkanı Eisenhower’a Türkiye için “*oltaya yakalanmış balığın yeme ihtiyacı yoktur*” diye mektup yazan ve ulusal bağımsızlık hareketlerine karşılığıyla tanınan *Nelson Aldrich Rockefeller*’ın kurduğu Rockefeller Vakfı’ydı. *Ecevit*, Harvard Üniversitesi’nde “*Osmanlı Siyasi Tarihi*” konusunda incelemeler yapacak ve Uluslararası Basın Enstitüsü’nün New York’ta düzenlediği seminere katılacaktı. *Ecevit*, çalışmalarını 6 ay sürdürdü. Ancak burs süresi dolmadan 27 Ekim 1957’de seçimlere katılmak için Türkiye’ye çağrıldı.

“Özel eğitim burslarından yararlanan bir diğer devlet büyüğümüz de, *Süleyman Demirel*’dir. *Demirel*, 1954 yılında kurulan Dwight D. Eisenhower Vakfı’nın burs verdiği ilk yabancısıdır.

“Binlerce Türk ABD’ne “eğitilmek-etkilenmek” için gitti, yüzlerce Amerikalı da Türkiye’ye “eğitmek-etkilemek”

için geldi. Amerika'ya gönderilen Türklerin tamamı Türkiye'ye döndüklerinde üst düzey görevlere getirildi. ABD'de eğitim gören insanların büyük bir bölümü Amerikan yanlısı bir tutum izlediler ve yetkilerini, Atatürkçü yurtsever kadroları etkisizleştirerek tasfiye etme yönünde kullandılar. ABD'nde eğitim görmek bürokrasi, siyaset ya da medyada yükselmenin ayrıcalığı haline geldi.” (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, ATO internet sayfalarından: Kitap Tanıtımları.)

Emperyalistlerin burslarıyla ABD'de Amerikanofilleştirilen bu kişiler, Türkiye'de, ABD çıkarlarını korumak için politika yapmışlar, devlette etkin görevlerde bulunmuşlardır.

Tabî bu ABD uşaklarının tümü de emperyalist vakıfların burslarıyla avlanmamışlardır. Bir de emperyalistlerin kolejleri vardır Türkiye'de. Bu okulların temel görevi de ait oldukları Batılı devletin emperyalist kültürüyle, öğrencilerini doktrine etmektir. Yani öğrencilerin kafalarını sömürgeleştirmektir.

Hatırlanacağı gibi Türkiye politikasında özellikle de 1980 öncesinde çok etkin rol oynayan MHP'nin lideri A. Türkeş de, 1945 sonrasında ABD'de Kontrgerilla eğitiminden geçirilerek, Amerikanlaştırılmış, halk düşmanı haline getirilmiştir. Yine bildiğimiz gibi MHP, Kontrgerillanın özel partisidir. O, CIA ideologu David Galula'nın kendine verdiği görevi yapmıştır 12 Eylül öncesinde. Devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara karşı Kontrgerillanın resmi güçleriyle el ele vererek savaşmıştır. 12 Eylül Faşizmi için uygun ortamın hazırlanmasında en önemli görevlerden birini üstlenmiştir.

Türkiye Ekonomisi ve Siyaseti Bataklığa Sürükleniyor

Türkiye, bugünkü yürekler acısı durumuna bir anda getirilmemiştir. 1945'ten beri Batılı emperyalistler (tabî onların en önde geleni de ABD'dir) ve onlarla ortaklığa girmiş yerli Finans-Kapitalistler, onların emrindeki siyasiler ve satılmış medyanın dönekler ordusundan oluşan yazar-çizerleri tarafından

adım adım kuşatılarak getirilmiştir bu bataklığa...

Bugün ekonomisi ABD, AB Emperyalistleri ve onların ekonomik örgütleri olan IMF, Dünya Bankası, OECD tarafından yönlendirilmektedir. Ve borç batağına saplanmıştır. Gelir dağılımı en bozuk 25 ülke arasında yer almaktadır. Kişi başına düşen ulusal geliri 1993 yılınıkiyle (3004 dolardır bu miktar) aynıdır. Yani Türkiye ekonomik açıdan 12 yıldan beri yerinde saymaktadır. Kaldı ki iç ve dış borçları o yıllarinkiyile aynı kalmamış çığ gibi artmıştır.

En büyük ve en kârlı sanayi kuruluşları yerli-yabancı Parabalarına peşkeş çekilmektedir. Çalışma yaşındaki 50 milyon nüfusun ancak 20 milyonu iş bulup çalışabilmektedir. Yani yüzde 60'ı işsiz durumdadır. Çalışanlarına verilen asgari ücretse 250 dolardır. İnsanlarımızın yarısı yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır.

Siyaseti bütünüyle ABD ve AB'nin ellerine geçmiştir. Ordusunun başı NATO'yla bağlanmış, üstelik de o Ordu, başına çuval geçirilerek aşağılanmış, onuru ayaklar altına alınmıştır insanlığın başdüşmanı, kanlı zalim ABD tarafından. Ne yazık ki Ordu'nun başındaki komutanlar, ABD alçağına hak ettiği cevabın verilmesine cesaret edememişlerdir.

Yirminci Yüzyılın, emperyalizme karşı zafer kazanmış en büyük komutanlarından Mustafa Kemal'in Başkomutanı olduğu bu Ordu, 53 yıllık NATO'culukla kerte kerte özgüveni yitirtilerek bugün bu hallere düşürülmüştür.

Türkiye 1950'den beri bir de İmam Hatiplerle, tarikatlarla, Kur'an Kurslarıyla içerden, ümmetçi, Ortaçağcı, ulusal değerlerden yoksun şeriatçı güçler tarafından kuşatılmış, bir anlamda çökertilmiştir. Tabii bu bela da ABD ve onunla el ele veren yerli Finans-Kapital, Tefeci-Bezirgân Sermaye tarafından sarılmıştır Türkiye'nin başına. ABD ve diğer Batılı emperyalistler, halkımızın sosyalizme geçişini engellemek ve Türkiye'yi Ortaçağ karanlıklarına götürmek için yapmışlardır bunu. Ve şu anda güya, yani görünüşte Türkiye'yi yöneten Hükümetin Baş-

bakanı, siyasi kariyerini, Birinci Kuvayimilliyenin önderi Mustafa Kemal'e, "Ölmüş inek" diyerek ve benzeri aşağılık hakaretler yağdırarak yapmıştır. Tabii aynı zamanda Laikliğe de küfürler etmiştir Tayyip. Bu saldırıların yer aldığı kasetler televizyon ekranlarında yayımlanmış, milyonlarca insanımız buna tanık olmuştur. Yine ne acıdır ki şu anki Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök de, Tayyip'le ve hükümetiyle "şiir gibi anlaşıyoruz" diyerek Mustafa Kemal'e ve laikliğe yapılan bu iğrenç saldırılardan hiç de rahatsız olmadığını ortaya koymuştur.

Bu hükümet ümmetçi olduğu için ulusal değer taşımamaktadır. Bu yüzden de iktidarda kalabilmek ve küplerini doldurabilmek için ABD ve AB'nin her istediğini vermekten çekinmemektedir.

Kıbrıs, yarı yarıya ABD-AB ve Yunanistan'a verilmiş durumdadır. Böylece Türkiye'nin güneyden kuşatılması tamamlanmak üzeredir. Sermaye partilerinin başka bir yol tutması beklenmemelidir. Ordu da, 50 yıl, NATO'ya dolayısıyla ABD ve AB'ye hizmetten dolayı özgüvenini yitirmiş, bu yüzden bu satışa dur diyememektedir. Tabii Ordu'nun tepesindeki NATO tezgahından geçmiş generaller yitirmiştir özgüvenini... Ordu Gençliği'mizse sağlamdır. Onlar da bu durumdan son derece rahatsızdır. Bunu biliyoruz...

Tabii Kıbrıs'la yetinmeyecektir emperyalistler... Ardından Ege'nin alınması, Türkiye'nin denizlerle çevrili bir ülke olmanın çıkarılması gelecektir. Ermenistan'ın maddi tazminat ve toprak talebi gelecektir. Hep söylediğimiz gibi, Batılı emperyalistlerin gönlünde yatan Sevr'dir. Türkiye'yi AB'cilik ve benzeri alçakça planlarla yavaş yavaş, alıştıra alıştıra o noktaya götürüyorlar...

Yalnız Emperyalistler ve yerli satılmışlar güruhu bir şeyi unutuyorlar... Bu halk bir gün elbet uyanacak ve Birinci Kuvayimilliyede olduğu gibi onların heveslerini kursaklarında bırakacaktır. Halkımızın en bilinçli kesimi olan biz devrimciler, İşçi Sınıfımız, köylülüğümüz, esnafımız, namuslu aydınlarımız ve

bu halkın çocuklarından oluşan, dolayısıyla da onun bir parçası olan Ordu Gençliği'mizle omuz omuza vererek İkinci Kurtuluş Savaşımızı da zafere ulaştıracamız. Bundan kuşumuz olmasın. Emperyalistler hüsrana uğrayacaklar, onlara uşaklık edecek kadar alçalmış döneş Ali Kemal'ler ihanetlerinin hesabını vereceklerdir...

Halkın Kurtuluş Partisi bunun için kuruluyor...

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 1, Sayı: 1, 5 Temmuz 2005)

Birinci Kitap

İkinci Bölüm

Generallerin Günahları

Türkiye’de Kapitalizmin Gelişimi

Türkiye’de 1924’te oluşmaya başlayan Finans-Kapital, 1930’da İş Bankası Genel Müdürü Celal Bayar’ın İktisat Vekilliği’ne (Ekonomiden sorumlu bakanlığa) getirilmesiyle birlikte, ekonomik hayatın yönetimini ele geçirmiştir. Ve Türkiye ekonomisini, ağababası olan Batı Finans-Kapitali ile kaynaştırmak, daha doğrusu onun emrine vermek için var gücüyle çalışmaya başlamıştır.

Neden bizde sermaye sınıfı halk ve demokrasi düşmanıdır, vatan satıcıdır?

Şundan: Bizde burjuvazi Batı’daki gibi 15’inci Yüzyıl sonrasında ve 1850 öncesinde, manifaktürden (el imalathanesinden) gelişip normal yollardan, kendi gücüyle devrimini yapamadı.

Batı’da burjuvazi devrimiyle birlikte kendi değerlerini de getirdi ve geliştirdi. Ulus kavramını ve ulusal değerlerini, burjuva demokrasisini icat etti. Tabii tüm bunlar içinde olumlu, insana ve topluma yararlı olanlarının tümünü 1850’lerle birlikte inkâr etti. Çünkü **Serbest Rekabetçi** konağından çıkmış ve **Tekelci** yani Finans-Kapital aşamasına gelmişti. Artık varsa sömürü ve vurgundur Finans-Kapitalistler için.

İşte, dünya çapında burjuvazi, bütün bu olumlu özelliklerini yitirdiği için, bizde de iktidara gelir gelmez eskiden Batı’da olduğu gibi Prekapitalist Sermayeyi yani Tefeci-Bezirgân Sermayeyi tasfiye etmez. Çünkü kendisi de asalak ve vurguncudur. Tefeci-Bezirgânlıkla ittifaka girer. Bir avuç olduğu için (Bizde 500 kişicik kadardır.) Toplum içinde kendisine bir dayanak arar. Ve de kendisi gibi insafsız, hak hukuk tanımaz, kârından, çıkarından, talanından başka bir şey düşünmez olan Tefeci-Bezirgân Antika Sermaye Sınıfını bulur.

Şimdi burada sözü Hikmet Kıvılcımlı Usta'ya bırakalım. Bundan tam 40 yıl önce, 1965 yılı kaleme aldığı şu satırları dikkatlice okuyalım:

“1- Batı ile karşılaştırma yapılarak Türkiye’de “*Sosyal sınıflar yok*” demek her şeyden önce yalandır. Batıda sınıflar en çok bin yıldan beri varsa, Türkiye’de (*Tarihsel Devrimler geçtikçe*) en az beş altı bin yıldan beri vardır. Tarih öylesene kalplaştırılamaz. Bizde sınıf yok değil, sınıf bilinci yoktur. Onun için her meselemiz kördüğüm, politikamız mide bulandıran bir kargaşa, düşüncemiz çıkmazdır.

“2- *Türkiye’de sermayecilik yok*” demek de gene olanı olmamışa çevirme kurnazlığı gibi öne sürülüyor. *Sermaye*: kapitalizmden önce de vardır. O, kadim toplumları batıran, kapitalizmin zıddı “Prekapitalist” sermayedir. Sümer Kervanları Erciyes ve Ergani’ye uzandığı gündenberi Türkiye’de SERMAYE vardır. Türkiye’de kadim KAPİTAL gibi modern KAPİTALİZM de yok değil, yok olma aşamasındaki biçimleriyle var oldukları için yok gibi görünürler. Türkiye’de, Kadim Toplumun *Tefeci-Bezirgân* soysuzlaşması ile, Modern Toplumun Tekelci *Finans-Kapital* dejenere-sansından KARMA bir düzen, ezberlenmiş formülleri şaşır-tır.

“3- Batı Kapitalizmi: daha yüksek Teknik ve Metotlarla silahlanarak, kendi Anayurdu içinde küçük üretmenlerin *mülklerini ellerinden aldığı gibi*, geri kalan dışarıdaki bütün cihan Toplumlarının *varlıklarını da çapul* ederek SERMAYE’sini “sözde” biriktirmiştir. Demek, Sermaye cibilliyeti iktisasi, küçük özel mülkiyet düşmanıdır. Sosyalizme boşuna iftira edilir. Sermaye ikide bir söylendiği gibi: “*Dişten turnaktan arttırılarak*” birikmemiş, gerek kendi milletinin, gerekse başka milletlerin çalışanlarınca biriktirilmiş küçük ve dağınık mülkçeğizleri sahiplerinden ekonomik veya politik zorla aşırarak gaspetmiştir. Yalnız bu gaspediş Batı’da: Anayurdunu hızlı bir ilerlemeyle *Büyük Sanayileşme* ve

Bayındırlık yaratışına yüceltmiş ve kendi milleti içinde hayat standardını *nispi* de olsa yükseltmiş olmak gibi Tarihsel bir *görev* başarma haklılığı ile muazzarlenebilmiştir.

“4- Türkiye Özel sermayesinin: dışarıda yabancı toplumları talan edip Anayurda başkalarının varlığını aktarıp yağma şansı, kökten yok olmak şöyle dursun, Batı etkisi altına düştüğü ölçüde, kendi varlarını ve zenginliklerini kendisinden çok usta ve üstün yabancı sermayeye kaptırdığı için tam tersine orantılıdır. İçeride kendi milletinin küçük üretmenlerine sahiden alınteriyle biriktirilmiş küçük mülkleri ekspropriye etmeye gelince, iki ucu tutulmaz bir değnekle karşılaşılır? a) Batı'nın 500 yılda yaptığı küçük mülk sahipleri “*katliam*”ını 5 hatta 50 yılda yapmak kılıçtan geçirecek halkı ayaklandırabilir. b) Bütün o kılıçtan geçen küçük üretmenlerin Sermayeci elinde “*biriken*” aşırılmış mülkceğizleri yığınından arslan payının, yabancı Sermaye adlı kurt boğazına kaydığı düşünülürse, milletçe duyulacak öfke ve dayanç on kat, yüz katken, bin kata çıkar. 27 Mayıs Devrimi bu gerçekliğin en yeni ispatıdır.

“5- İşte o tarihsel ekonomik ve sosyal nedenlerle *Özel Sermayemiz* yahut kapitalizmimiz, “Cin olmadan insan çarpmaya” kalkışmış bir mostr oldu. *Modern* olamadan (daha doğrusu: 19'uncu Yüzyıl Batı Sanayiinin prosper kalkınmasını hiçbir zaman yaratmadan), *ültramodern* oldu. (Yani; Tekelci Finans-Kapital emrine girdi.) Böylece tarihsel görev yokluğu ve millet önünde haklı çıkma yokluğu kapitalizmimizi “yüzüktaşı gibi” göze batar etmiş; kendi sosyal sınıfını bile inkâr edip ezen *ültramodern* tekelci Finans-Kapitalistlerin sayıca ve kalitece düşüklükleri, aşağılık kompleksini andıran en ters tepkilere yöneltmiş oldu: a) Bir yandan *kendi milletine* karşı insan hakkı tanımaz bir keskin yırtıcılık kazandı; b) Öteyandan, millet önündeki zaafını telafi etmek için, *uluslararası* yabancı Finans-Kapitale kul köle olmak zorunda kaldı.

“Kapitalizminiz genellikle DEMOKRASI’ye, özellikle VATAN ve MİLLETE kolayca ihanet etti. Tanzimat, Birinci Meşrutiyet, İkinci Meşrutiyet, Kuvayimilliyeye hareketi ve son Demokrasi denemesi hep Türk milletine kapitalizmin ihanetlerini ispatlamakla geçti.” (Türkiye’de Kapitalizmin Gelişimi, s. 12-14)

Yerli sermaye sınıfının neden hain, vatan satıcı, demokrasi ve halk düşmanı olduğunu, yukarıdaki satırlarda Kıvılcımlı çok veciz biçimde özetlemektedir.

Parababaları Halkımızı Uyumayı Nasıl Becerir?

Bu yüzden Parababalarının ihanetleri ve namussuzlukları bizce hiç şaşırtıcı değildir. Onlardan vatan ve halk sevgisi bekleyen boşuna bekler ve düş kırıklığına uğrar...

Batı sermayesi, dünyayı yağmalayarak ele geçirdiği, daha doğrusu gaspettiği zenginlikleri kendi ülkesine götürür. Onun bir parçacığını da sus payı kabilinden kendi halkının önüne atar. Batı ülkeleri halkları da bu yüzden uyuşur, tepkisizleşir bir anlamda.

Bizde ise Parababalarının ihanetlerinden ve zulmünden dolayı sınıf ilişkileri çok keskindir. Ezilen ve sömürülen kitleler bir isyana-ayaklanmaya her an hazırdır. Tabii potansiyel olarak. İşte biz devrimcilerin görevi bu kitleleri örgütlemek ve bilinçlendirmektir. Biz bu görevimizi gerektiği biçimde yapamadığımız için halklarımız bu zulme dayanmak zorunda kalmaktadır.

Parababaları, bizim insanlarımızı uyutmak için çok aşağılık yöntemler kullanır. Bu yöntemleri dört başlık altında toplayabiliriz.

1- Emperyalist Batı’nın çürümüş, insanlıkdışı (hiçbir insanlı değer taşımayan) kültürünü insanlarımızı aşılardan. Böylece insanlarımızın hem ulusal değerlerini hem de ahlâki değerlerini tahribata uğrattır. Yani insanlarımızı insanlıktan çıkarmaya, hayvanlaştırmaya çalışır. Bunu Batılı emperyalistlerin sinema-

sıyla, müziğiyle, magazin kültürüyle, edebiyatıyla, felsefesiyle yapar.

2- Okullar, medya ve “sivil örümcek” örgütleri aracılığıyla verdiği eğitimle, insanlarımızın yüksek ahlâki değerlerini aşındırır. Onları bencilleştirir, herkese kendisini düşünmesini öğretir. Toplumu, vatani düşünmenin, fedakârlıkta bulunmanın gereksiz olduğunu savunur. Fedakâr insanların, toplumun iyiliği için mücadele eden insanların, kaybettiğini, sıkıntıya düştüğünü, boş yere bedel ödediğini söyler. Özetlersek, insanlarımıza, kişisel menfaatleri yoksa parmağını bile oynatma. Yalnızca kendini düşün, kendin için çalış, der. Böylece insanlarımızı, içgüdüleriyle hareket eden, hayvan derekesine düşürmeye çalışır.

3- İnsanlarımızı, Ortaçağcı kültürün dogmalarıyla; akıl, mantık ve bilim dışı safsatalarıyla afyonlamaya uğraşır. Dinin, yalnızca Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının anlayışıyla yapılmış yorumunu öğretir halkımıza. Kur’an Kursları, İHL’ler ve tarikatlar, dinin bu yönünü öğretir. Hz. Muhammed’in ve Kur’an’ın İkel Sosyalist Toplum değerlerini savunan yönünü ise bütünüyle es geçerek-görmezlikten gelirler.

ABD ve AB’nin gözetiminde, denetiminde dincilik yaparlar. İnsanlarımızı da o doğrultuda şartlandırmak isterler.

4- Parababaları kitleleri kandırarak uyutmak ve yük hayvanı gibi kullanmak için; Devrimci, Demokrat, İlerici ve Yurtsever ideolojileri bir yandan yasaklarken diğer yandan da en aşağılık demagojilerle, yalan ve iftiralarla bu ideolojilere saldırmakta, onları karalamaya çabalamaktadır.

Bütün bu aşağılık yöntemlerle yürüttüğü afyonlama propagandasıyla insanlarımızı, sosyal gerçekleri göremez, algılayamaz, kavrayamaz, yargılayamaz hale getirmeye yani yine hayvan durumuna düşürmeye çalışmaktadır. Ve ne acıdır ki onlar, bu şerefsizce işlerinde, bir ölçüde de olsa başarılı olabilmişlerdir.

ABD Emperyalizminin Haydutbaşılığını Ele Alışı

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında, Uluslararası Emperyalizmin **haydutbaşılığını** ABD almıştı. Ekonomik ve askeri gücü ona bu imkânı sunmuştu.

Türkiye Finans-Kapitalistleri ve Tefeci-Bezirgânları, ABD emperyalistlerine yavşamaya-hizmete hazır olduklarının mesajını vermeye başlamıştı. ABD’li haydutlar mesajı almakta gecikmediler.

14 Mayıs 1950 seçimlerinde Finans-Kapitalistlerle Tefeci-Bezirgânların partisi DP iktidara geldi. Finans-Kapitalistler artık iyice palazlanmış ve Ordu’nun vesayetinden kurtulmaya karar vermişlerdi. Kurtuldular da, bu seçim başarılarıyla.

DP Hükümetinde, Celal Bayar liderliğindeki kadro; Finans-Kapitalistleri, Adnan Menderes ekibiye; Tefeci-Bezirgânları temsil ediyordu.

Yerli, satılmış Parababaları, artık utanmayı arlanmayı bir kenara bırakarak ABD ve diğer Batılı haydutlara hizmete başladılar. Hem de “Hizmette sınır yoktur” diyerek...

Alelacele, Kore’ye asker (4500 kişiden oluşan bir tugay) gönderdiler, efendilerinin istemesi üzerine. Bu vatan evlatlarının bin kadarı Kore topraklarında kaldı. Cansız bedenleriyle...

Yurtsever Kore ve Çin Kızıl Ordusu tarafından, kuşatmaya alınan, işgalci emperyalist ABD Üçüncü Ordusu’nu kurtarmak için, cephenin ön safına, keriz pozisyonunda Türk Tugayı sürülmüştü. Tabii ABD’li kurmaylar tarafından. Türk Tugayı Kızıl Ordu’yla savaşırken, ABD Üçüncü Ordusu, kuşatma çemberinin zayıf noktasından sıvışmış, kendini cephe gerisine atarak yok olmaktan kurtulmuştu.

Türk Tugayı da bu önemli zayıyatı işte burada (Kunuri Savaşı’nda) vermişti.

Bu önemli hizmetlerin karşılığı olarak, Batılı emperyalistler lütfederek Türkiye’yi NATO’ya kabul ettiler.

İşte ondan sonra Türkiye, ekonomisiyle, siyasetiyle, kültürüyle, sanatıyla, felsefesiyle, diniyle ve de ordusuyla yani tepeden tırnağa her şeyiyle; ABD'nin emrine ve hizmetine girmiş oldu. Özetçe söylersek bizi 55-60 yılından beri ABD yönetmektedir.

O tarihten itibaren Türkiye, ABD Emperyalizminin her yönden sinsi ve tahripkâr bir saldırısına maruz kaldı.

ABD filmleri sinema perdelerini işgal etti. Bu filmlerde, bir yandan ABD militarizminin propagandası yapılırken, diğer yandan, ABD yaşam tarzı, yani onların çürümüş, insancıl bir yönü bulunmayan pis kültürü saf, bilinçsiz insanlarımızın kafasına boca edildi.

ABD-Holivut filmlerinin özü; şiddet (kafanı bozanı-sana yan bakanı temizle), erotizm (uçkur işleri) ve bencillikten (kendinden başkasını düşünme) ibarettir.

Haydutbaşı, Tarih Sömürücülüğünde de Bir Numara

Özellikle son zamanlarda Tarih sömürücülüğüne de iyice ağırlık verdi Holivut. Tarihin, Spartaküs, İskender, Cengiz Han, Truva Savaşı'nın ünlü destan kahramanları olan Hektor, Paris, Aşil, İskoç özgürlük savaşçısı William Wolles, Samuraylar vb. ünlü kahramanlarını konu alan filmler de yaptı Holivut bildiğimiz gibi. Bundan amaç, Tarihin bu ünlü ve olumlu kahramanlarını sömürmektir. Dikkat edersek, bu kahramanları canlandıranlar hep Holivut Conileridir. Böylece bizler Tarihin bu hayran olunan kahramanlarından herhangi birini hatırladığımız zaman, hemen aklımıza onu sinemada canlandıran Holivut tüysüzünü (Conisini) gözümüzün önüne getiriyoruz.

Yani bir anlamda o kahramanla, Holivut ünlüsünü özdeşleştiriyoruz. O Coniye de hayranlıkla bakmaya başlıyoruz. Sokağa koruma ordusu olmadan çıkamayan (çıkılmaktan korkan) o yarı sapık, yarı sarhoş, insan müsveddelerini de biz artık hayran olunacak insanlar sanmaya başlıyoruz. Holivut'un bu filmlerle

amaçladığı esasında budur. Tabii filmlerin bir de ticari getirisi vardır. Bu da olayın yan ürünüdür. Hep söyleriz veya hatırlatırız. **Bertrand Russell**'in çok haklı olarak dediği gibi; **“Holivut ABD'nin en önemli propaganda aracıdır”**.

Türkçemiz Ağır Bombardıman Altında

Kültürümüzle birlikte, milleti meydana getiren en önemli unsurlardan olan dilimiz, üç vatanımızdan biri olan Türkçemiz de, bu süreçte ABD Emperyalizminin saldırısına uğradı. Türkçeye önemli ölçüde İngilizce kelime ve o dilin mantığına uygun deyiş-söyleyiş biçimi girdi. Bu, bir ölçüde de olsa, düşünüş biçimimizin değiştiğinin göstergesidir. Çünkü her dilin kendine özgü bir mantığı vardır. Ve insanlar ana dillerinin mantığına (dünyayı algılama yöntemine) göre düşünürler. Dillerin mantık-algılayış, kavrayış, yargılayış farkı, o dille birlikte var olan toplumların geçirdiği-yaşadığı sürecin farklılığından kaynaklanır. Yani toplumların evrim sürecinin karakteristiği dillerine yansır ve belirlerdir.

Yaratılan ABD hayranlığı, onun diline de hayranlığı beraberinde getirdi. Türkçemiz hor görülmeye başlandı. Parababalarının elinde, dönekler ordusunun yönetiminde olan satılmış medyanın ve emperyalist misyoner okullarının (kolejlerin) de bu hainane işte çok önemli rolleri olmuştur. Bugün öyle bir yere getirildik ki artık kenar mahallelerdeki berber, bakkal, giyim dükkânlarının bile azımsanmayacak bir bölümünün adları İngilizcedir. Tabii Finans-Kapital şirketleri için de aynı durum söz konusudur.

ABD'nin “Yeşil Kuşak Projesi” Ortaçağcılar Dizginlerinden Boşandı

Satılmış-hain Parababaları ve Tefeci-Bezirgânlar sınıfı son 60 yılda elindeki sonsuz imkânlarla toplumumuzu öylesine zehirledi ki, bu bozulmuş ortamda kendi tarihine, ulusal kimliğine, diline, kültürüne yabancı kuşaklar yetişmeye başladı. Bu

kuşaklar, bu ülkede doğmuş ve bu ülkenin insanı olmuş olmaktadır dolayısıyla mutsuzdurlar, üzgündürler. Birinci Milli Kurtuluş'a da (Birinci Kuvayimilliyeye de) karşıdurlar tabii. O zamanlar, ABD veya İngiliz mandasına girseydik şimdi biz de onların insanları gibi olacaktık diye düşünmektedirler. Yani emperyalist haydutların sömürge insanı olmayı, bağımsız bir ülkenin insanı olmaya yeğ tutuyorlar. Alçak sermaye sınıfı, bilinçsiz insanlarımızın önemli bir bölümünü bu hale getirdi. Ne yazık ki bu haldeki insanlarımızın büyük çoğunluğu da eğitilmiş kesimdir. Bürokraside, siyasette ve özel sektörde yönetici konumdadır. İşte bu yüzden ülkemiz, giderek artan bir hızla Sevr'e doğru sürüklenmektedir. Türkiye'nin ekonomisi de, siyaseti de ve hatta Ordu'su da ABD'ye ve onun emrindeki örgütlere bağlanmış durumdadır.

Yerli Parababaları, ABD'nin emriyle Türkiye'yi 60 yıldan bu yana tarikatlarla, İHL'lerle, Kur'an Kurslarıyla donattı. İş öylesine çığırından çıktı ki, kız İHL'leri bile açılmaya başlandı. Kadından imam olmaz, bu okulları açmanın amacı nedir, diye soran bir devlet yetkilisi olmadı. Çünkü devlet de ABD'nin en sıkı biçimde kuşatması altındaydı. Alçak, satılmış S. Demirel; "her meslekten insan bu okullardan geçsin, dinini iyice öğrenmiş olsun. Bunun neresi kötü?" diye bu Şeriatçı-Ortaçağcı gidişi savunmaktan geri durmuyordu. Bu mason, vurguncu Yağlı İşkembe'nin amacı Müslümanlık filan değildi. Maksudı saf, bilinçsiz kara halk yığınlarını dindar görünerek uyutmak, kandırmak, bu sayede küpler doldurmak, ün ve makam sahibi olmak, velhasıl devran sürmektir. Bu alçağın, siyasi hayata atıldıktan sonra midesine bir tek helâl lokma girmemiştir. İş gücü vurgundur, yalandır, dümendir. Hepimizin çok iyi bildiği gibi yeğen Yahya Murat Demirel, yalnızca Egebank vurgunuyla (Egebank'ın içini boşaltarak) 1.3 milyar dolar götürmüştür. Bu para yoksul, mazlum halkımızın sofrasından çalınmış paradır... Tabii kardeş ve diğer yeğen Demireller de sayısız vurgunlar

yapmıştır. Ve S. Demirel'in yıllar önce itiraf ettiği gibi Demirellerin küpleri ortaktır. Yani aralarında ayrılık gayrılık yoktur.

Tabii sırf Demireller değil, son 60 yılın burjuva siyasetçilerinin ortalama yüzde doksanı aynı durumdadır. İşte son örneği Tayyipgiller...

Türkiye'deki bu Ortaçağcı süreç, tümüyle ABD emrinde, onun isteği doğrultusunda gerçekleşmiştir. ABD bununla Sosyalizme karşı bir set oluşturmak istemiştir. Başarılı da olmuştur. Tayyipgillerin şu anda Türkiye'nin başında bulunması bu sayede olmuştur.

Türkiye Adım Adım AB-D Emperyalistlerinin Emrine Sokuldu

Bu çift yönlü olumsuz gidiş, Türkiye'deki her kurumu ve her sınıftan-kesimden insanı etkilemiştir. Tahribata yol açmıştır.

Bizim generallerin, ABD generallerinin komutası altına girebilmeleri bu sayede olmuştur.

Komuta merkezi ABD'de olan Kontrgerillanın Ordu' içinde, poliste, istihbarat örgütleri içinde yuvalanabilmesi; yine bu sürecin, bu hayâsızca gidişin eseri olmuştur.

Ordu Gençliği'miz, 27 Mayıs 1960 Politik Devrimiyle, bu gidişe ve yerli Finans-Kapital Tefeci-Bezirgân ittifakının ihanetlerine isyan bayrağını açmış ve zalim, satılmış DP İktidarını bir gecede alaşağı etmiştir. Fakat devrimci bilinçten ve onun ürünü olan somut bir programdan yoksun oluşu yüzünden, çok kısa bir süre sonra iktidarı yine bu alçaklar ve satılmışlar cephesine kaptırmak (teslim etmek) durumunda kaldı.

Ve yine hatırlanacağı gibi, 1965 seçimlerinde S. Demirel'in başında bulunduğu, DP'nin devamı olan AP iktidara geldi. O işi de daha önce yazdığımız gibi (ya da söylediğimiz gibi) aleni bir şekilde ABD yaptı.

Zaten, iktidar çok öncesinden Finans-Kapital eline yeniden geçmiş bulunuyordu.

27 Mayıs Politik Devrimi, Sosyalizmi serbest bırakmıştı. Sınırlı da olsa bir demokrasi getirmişti. Bu ortamda, sosyalizm hızla yayıldı ve sosyalist bir kültür oluştu toplumda.

ABD emrindeki Parababaları, baştan sona CIA'nın yönetiminde iki faşist darbe gerçekleştirdiler, 27 Mayıs Devriminin getirdiklerini götürmek (yok etmek) için. 12 Mart ve 12 Eylül Faşist Darbelerini... Bu darbelerle toplumun sosyalizme geçmesi önlenmeye çalışıldı... 650 bin devrimci, demokrat ve yurtsever insan işkencelerden geçirildi. Bir bölümü asıldı, bir bölümü zindanlara dolduruldu. Sosyalist kültürün ve sosyalistlerin kökü kazınmaya çalışıldı...

Sosyalistlerin kökü kazınarak ülke de-vatan da AB'ye satılacaktı. Sosyalistler-Devrimciler şairin dediği **“Ustasıdır Vatan Sevmenin”**. En bilinçli yurtseverlerdir devrimciler. İşte ABD ve AB, biz devrimcilere bundan düşmandır.

Kıvılcımlı Usta, sermaye sınıfının bu ihanetini kırk yıl önce haykırarak gösterdi bizlere. Şimdi Kıvılcımlı'nın, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi'nin hakkında çıkarmış olduğu idam fermarıyla aranırken ve de ölümcül prostat kanserinin ağır kanser kanamalarıyla kıvranırken yazdığı şu satırlara bakalım:

“25-5-71

“Belki yerli son notum olacak...

“Özel konuşmalarda, *Sosyalist*'te, yerini düşürüp, son yıllarda CIA ve uşaklarının Sol şantajcılığı arttırış nedeni: Türkiye'nin Ortak Pazar (okunamayan bölümler, y.n.) Uluslararası büyük canavarlara: “Chair â canon, chair â travail, chair â plaisir” yapıma tertiplerinde gizlenir, kanımı belirtmiştim.

“Bugün artık bunun “kanı” değil, en göze batan realite olduğu, burjuva Basın'ında verilen haberlerle açıklandı. Ne kışkırtılan gençlik, ne terörizm Ortak Pazar'a girme telaşı ve gürültüye getirilmesi skandalını Örtbas edemiyor. Ortak Pazar meselesinin işlenişi ve Türkiye'de: “Huzur”, “Asayiş” yaygarasıyla sanki Sıkıyönetimi getirme kamuflajı inanıl-

maz paralellikler taşıyor. “Vatanın bütünlüğü”, “Milletin birliği” formülleri: Parababalarımızın, Ortak Pazar’a baş-tankara Vatanı da, Milleti de sokarak, uluslararası omuz-daşlarına yüzde yüz katılma suikastlarını maskelemek için buldukları büyümlü muskaldır. Parababalarımız, Özellikle “Vatan kurtarıcısı” olduğu her gün baş söylev teması yapılmış Ordu’ya, Vatanı haraç mezat sattığını kolayca yutturamayacak durumla karşılaştı. “Sol” düşünceler, düpedüz oynanan bu elçabukluğunu Gençliğe ve oradan Orduya doğru az çok açıklamaya başlamıştı. Daha doğrusu, Ordu Gençliği, kendiliğinden o sinsice Vatanı satma gidişini sezmeye başlıyordu. Ya ikinci bir 27 Mayıs olursa? O gelmeden, Parababaları ellerini çabuk tutmalı idiler. Seçme Komutanları kandırmak için, Vatanı ve Huzuru tehlikeye sokacak sansasyonel olaylar yaratılmalıydı. CIA o alanda bütün Dünya Parababalarının sınanmış provokasyon ustası idi. Olanlar “Aşama aşama” geliştirildi.

“Bu gelişim yüzeyde kızılca kıyametler koparırken, Parababaları Türkiye’yi Ortak Pazar’ın kapıkulluğuna sessizce, gizlice sürüklediler. Çünkü yerli Parababaları, Türkiye Halkını tek başına artık yönetip güdemeyecek bir açmaza düştüğünü görüyordu. Türkiye nüfus artımı Proleterleşme milyonlarca işsizine yeniden çalışmak isteyen yarım milyon taze ağız katılıyor. Almanya Türkiye’nin artan bütün işsizlerine sürüm yeri olmuyor. Traktörler, geniş ovaları birkaç yüz büyük ağa adına sürdükçe, küçük ekinci yığınlarını köylerinden söküp, sanayi kaplumbağa gidişi gelişen büyük şehirlerin varoşlarına boşaltıyorlar. Türkiye Parababalarının bu aç ve işsizler mahşerini “Ortak Pazar”a doğru başından defetmekten başka kurtuluş yolu kalmıyor. Ülke içinde Sendika gangsterliği, Şeriat kışkırtıcılığı ile paravanlanmış klasik burjuva demokrasisi için: Ekonomik taban yok, başka ülkeleri soyarak aktarılan aşırı-kâr yok. İyisi, girersin Ortak Pazar’a.

NATO, CENTO, SEATO efendileri elbet kendi halklarını yönettikleri gibi, Türkiye Halkının da çaresine bakar. Parababaları şimdiden, Batı ve hele Amerikan Finans-Kapitali ile belirli oranlarda bahşış alma karşılığı anlaştı. Ne uğraşacak Türkiye gibi “dipsiz kile, boş ambar”la? Gerekirse çeker gider, Türkiye ekonomisini teslim ettiği yabancı Şirketlerin metropollerine, yahut dünyalıklarını biriktirdiği ünlü Bankaların diyarlarına. Kadroları sık sık yağlanan bir *Ordu*: Şimdiden Uluslararası Parababalarının emrinde... *Devlet* cihazı: Eski Osmanlı Düyun’u Umumiye Müsyülerinin yetiştirdikleri eski Kapıkulu... Sivil, Asker bütün siyasi, askercil, idari kadrolar şimdiden “Amerikan uzmanları”nın kontrolünde değiller mi? Parababaları Ortak Pazar cambaz ipinden kapağı Batı dünyasının içine atar. Millet; ne hali varsa görsün!

“Bütün son dramatik ve trajik olaylar, Parababalarımızın bu psikolojilerini pratiğe geçirme metotlarıdır.” (Yol Anıları, s. 108-110)

Kıvılcımlı’nın bu dâhice öngörüsü, bugün namuslu olan en kör gözlerle bile batar duruma gelmiştir.

Türkiye, Sosyalist Kamp’ın çöküşünden sonra, daha pervasız ve saldırgan hale gelen ABD ve AB emperyalistlerinin hakimiyetine daha çok girmiştir. Batılı efendileriyle birlikte yerli satılmışlar da pervasızlaşmıştır bu aşamada. Sermayenin hain onlarca örgütüne ilave olarak, bir sürü yeni Sivil Örumcek Örgütü daha ortaya çıkmıştır. Tabii bunların tümü yerli-yabancı Parababaları tarafından beslenmektedir. Bunlar elbirliğiyle çabalamaktadırlar, vatanın ve halkın bir an önce Batılı haydutlara kayıtsız şartsız teslimiyeti için.

Bunlar, ihanetlerini; “bizde yeterli sermaye ve teknoloji yok, bilgi birikimi yok, o sebepten yalnız başımıza kalkınamayız, medenileşemeyiz, gelişemeyiz, üçüncü sınıf bir üçüncü dünya ülkesi olmaktan kurtulamayız. Bizim için tek kurtuluş yolu

AB'ye girmektir. AB trenini kaçırsak felaket olur” diyerek gizlemeye-mazeretlendirmeye çalışmaktadırlar.

Bu alçaklar, insan soyunun yüz karaları; “biz adam olmayız, ancak ABD ve AB bizi adam edebilir” anlamında yazılar yazmakta, konuşmalar yapmaktadırlar. Onların basındaki en önemli sözcülerinden olan; döneğin en kıdemlisi, kaşarlanmış Çetin Altan'la, döneğinin kitabını yazan Hasan Cemal paçavrası, hemen her gün bu anlama gelen yazılar yazmaktadırlar. Bildiğimiz gibi daha yüzlerce satılmış vardır medyada bu şerefsizce işi yapan. Tabii onlar bu köpekçe işleri-hizmetleri karşılığında on binlerce dolarlık aylık maaşlar almaktadırlar. Yani bu satılmışlar boşuna ürümemektedir...

Tarih bilgilerimizi tazelersek, Osmanlı'nın son yüzyıllarında da böyle satılmışlar, ruhsuzlar, kişiliksizler takımının, İmparatorluğun bütün gözeneklerini (nefes borusunu) tuttuğunu ve sonunda da onu çöküşe sürüklediğini görürüz.

Bu satılmışlar sürüsünü, o zamanlar, Osmanlı Dirlik Düzenine her geçen gün daha yaman bir biçimde saldırarak, onu yok eden ve yerine Kesim-Mültezim-İltizam-Mukataa Düzenini geçiren Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı besleyip büyütüyordu, çoğaltıyordu. O zamanlar bu ihaneti Tefeci-Bezirgânlar örgütlüyor ve yönetiyordu. Bu ihanet koca İmparatorluğun sonunu getirdi. Bizi Batılı emperyalist haydutların sömürgesi durumuna düşürdü. Bağımsızlığımızı kazanmak için dört yıl süren bir Kurtuluş Savaşı vermek zorunda kaldık.

Osmanlı'nın bu trajedisini Birinci Milli Kurtuluşun büyük Başkomutanı Mustafa Kemal şöyle ortaya koyar:

“Bir şeyin zararıyla, bir şeyin yok olmasıyla yükselen şeyler, elbette, o şeylerden zarar görmüş olanı alçaltır. Gerçekten de Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve uygarlaşmasına karşın, Türkiye gerilemiş, düştükçe düşmüştür. Türkiye'yi yok etmeye girişenler, Türkiye'nin ortadan kaldırılmasında çıkar ve hayat görenler, zararlı olmaktan çıkmışlar, aralarında çıkarları paylaşarak, birleş-

miş ve ittifak etmişlerdir. Ve bunun sonucu olarak, birçok zekâlar, duygular, fikirler, Türkiye'nin yok edilmesi noktasında yoğunlaştırılmıştır. Ve bu yoğunlaşma, yüzyıllar geçtikçe oluşan kuşaklarda, adeta tahrip edici bir gelenek biçimine dönüşmüştür. Ve bu geleneğin, Türkiye'nin hayatına ve varlığına aralıksız uygulanması sonucunda, nihayet Türkiye'yi ıslah etmek, uygarlaştırmak gibi birtakım bahanelerle, Türkiye'nin iç hayatına, iç yönetimine sızmışlardır. Böyle elverişli bir zemin hazırlamak güç ve kuvvetini elde etmişlerdir.

“Oysa güç ve kuvvet, Türkiye’de Türkiye Halkında olan gelişme cevherine, zehirli ve yakıcı bir sıvı katmıştır. Bunun etkisi altında kalarak milletin *en çok da yöneticilerin zihinleri tamamen bozulmuştur*. Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için, mutlaka Avrupa’dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa’nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa’dan almak gibi birtakım zihniyetler ortaya çıktı. *Oysa hangi istiklal vardır ki yabancıların nasihatları ile, yabancıların planlarıyla yükselebilirsin?* Tarih böyle bir olay kaydetmemiştir. Tarihte, böyle bir olay yaratmaya kalkışanlar, zehirli sonuçlarla karşılaşmışlardır. İşte Türkiye de bu yanlış zihniyetle sakat olan *bazı yöneticiler yüzünden*, her saat, her gün, her yüzyıl, biraz daha gerilemiş, daha çok düşmüştür.

“Bu düşünüş, bu alçalış, yalnız maddi şeylerde olsaydı, hiçbir önemi yoktu. Ne yazık ki Türkiye ve Türk Halkı, ahlâk bakımından da düşüyor.

“Durum incelenirse görülür ki, Türkiye Doğu maneviyatıyla sona eren bir yol üzerinde bulunuyordu. Doğuyla Batı’nın birleştiği yerde bulunduğumuz, Batı’ya yaklaştığımızı zannettiğimiz takdirde, asıl mayamız olan Doğu maneviyatı’ndan tamamıyla soyutlanıyoruz. Hiç şüphesizdir ki bu büyük memleketi, bu milleti, çöküntü ve yok olma çıkamazına itmekten başka, bir sonuç beklenemez bundan.

“Bu düşünün çıkış noktası korkuyla acizlikle başlamıştır. Türkiye’nin, *Türk Halkının nasılsa başına geçmiş olan birtakım insanlar*, galip düşmanlar karşısında, susmaya mahkummuş gibi, Türkiye’yi âtil ve çekingen bir halde tutuyorlardı. Memleketin ve milletin çıkarlarının gereğini yapmakta korkak ve mütereddit idi.

“Türkiye’de fikir adamları, adeta kendi kendilerine hakaret ediyorlardı. Diyorlardı ki: “Biz adam değiliz ve olmayız. Kendi kendimize adam olmamıza ihtimal yoktur.” Bizim canımızı, tarihimizi, varlığımızı bize düşman olan, düşman olduğundan hiç şüphe edilmeyen Avrupalılara, kayıtsız şartsız bırakmak istiyorlardı. ‘Onlar bizi idare etsin’ diyorlardı.” (Mustafa Kemal, 6 Mart 1922 günkü Meclis konuşmasından)

Bugün de Türkiye aynı felakete sürüklenmektedir. Osmanlı’da Tefeci-Bezirgân Sermayenin yaptığını bugün, Finans-Kapital Tefeci-Bezirgân Sermaye ittifakından oluşan hainler cephesi yapmaya çalışmaktadır. Türkiye yeniden Sevr’e götürülmek istenmektedir.

AB-D’nin Sevr Oyununda Generaller de Aktörlük Ediyor

Yine acıdır ki, 55-60 yıldan beri oynanmakta olan bu hainane oyunda, generaller de; bizi yok etmek isteyen Batılıların ve onların emrindeki yerli Parababalarının, bir emri yerine getirmekle görevli kişileri (memurları ya da aktörleri) gibi davranmışlardır.

NATO’ya hizmet etmişlerdir 53 yıldan beri. Bu saldırgan askeri örgüt, başta ABD olmak üzere büyük emperyalist devletlerin, Sosyalist Kamp’la ve Sosyalist-Yurtsever Hareketlerle savaşmak ve onları yok etmek için kurdukları bir örgüttür. Yani temel görevi Sosyalizme karşı savaştır.

Ordu’nun yapılanması ve ideolojik eğitimi de bu savaşa uygun olacak şekilde ABD tarafından gerçekleştirilmiştir.

İç ve dış tehdit anlayışı (algılayışı) da yine NATO tarafından dolayısıyla da ABD tarafından belirlenmiştir. Bu anlayış, dışta Sosyalist Kamp'ı içte de devrimci hareketi en büyük tehdit (düşman) olarak görür.

İşte böyle bir konumlanmadan ve ideolojiden dolayı generaler, ABD emriyle ve CIA'nın yönetimiyle, on yıl arayla iki faşist darbe gerçekleştirmişlerdir. Yine ne acıdır ki, bu aşağılık faşist darbeler zemin-ortam-kılıf hazırlayabilmek için halkımız birbirine düşürülmüş ve beş bin masum insanımız hayatını yitirmiştir. Bu iç savaş sırasında, Kontrgerilla ve onun özel partisi olan MHP baş rolü oynamıştır. Devrimci güçlerin karşısına bu faşist örgütler çıkarılmıştır. Generaller de bu faşist örgütlerle birlikte çalışmıştır, her iki faşist darbenin hazırlanışı aşamasında ve sonrasında.

Şimdi bütün bu organizasyonlar içinde yer almış bir NATO ordusunun; "Biz siyaset dışıyız. Siyasete karışmayız" demesi asla inandırıcı olmaz. Sadece komik olur.

"Siyaset sınıflar arasında savaş demektir." Devrim Cephesiyle Karşıdevrim Cephesi arasında savaş demektir. Başka türlü söylersek; "Halkla yerli yabancı Parababaları Çetesi arasında savaş demektir." Böyle bir savaşta, hep yerli yabancı Parababaları safında yer almış ve faşist darbeler gerçekleştirmiş generalerin, "biz siyasetle uğraşmayız" demesi nasıl ciddiye alınabilir? Buna imkân var mıdır?

Asker ve Siyaset

Herhangi bir yanlış anlamaya yer bırakmamak için tekrar belirtelim ki, biz kimsenin siyaset yapmasına karşı değiliz. Tabii askerlerin de.

Aristoteles'in pek haklı olarak formüle ettiği gibi, **İnsan, "Zoon Politicon"dur. Yani Politik Hayvandır.**

Aristoteles, politika yapmasını, insanın; hayvandan farklı olan en önemli özelliği olarak görüyor. Bu çok yerinde bir değerlendirmedir, hükümdür.

Politika hep söylediğimiz gibi, **Sınıflar arasında savaş demektir.** Toplumda sosyal sınıflar, altı bin yıl önce ortaya çıktığı zaman başlamıştır, sınıflar varolduğu sürece de (ortadan kalkıncaya kadar da) varlığını koruyacaktır, politika. Çünkü sosyal sınıfların ortaya çıkışıyla birlikte, sosyal sınıf savaşı da başlamıştır. Bu savaş bazen gizliden gizliye, bazen de çok açık ve keskin biçimde sürer.

"Askeri savaş da" yine bildiğimiz gibi, "Politikanın başka araçlarla-askeri savaş araç ve gereçleriyle yani silahlarla sürdürülmesidir."

Politika, toplumun genel gidiş hakkında bilgi ve yetki sahibi olmak anlamına gelir. Toplumun hangi yönde gitmesi gerektiği hakkında bilgi ve söz sahibi olmak anlamına gelir. Bundan anlamayan, bununla ilgilenmeyen kendisini hayvan durumuna düşürmüş olur.

Bu sebeple ben politikayla ilgilenmem demek, insanlık hak ve yetkilerinden vazgeçmek anlamına gelir.

Çünkü hayvanlar yalnızca içgüdüleriyle hareket ederler. Onlarda sosyal bilinç yoktur. Hayvanlar soru soramaz. Sebep bulamaz. İçgüdülerinin yönlendirmesiyle davranır yalnızca. Hayvanlarda gelecek düşüncesi de yoktur. Karnı doyunca, bir daha acıkabileceğini düşünemez.

Yuvalarına kışlık yiyecek taşıyan, biriktiren karıncalar, bunu düşünceleriyle, bilinçleriyle değil; içgüdülerinin emriyle yapar.

Özetlersek, politika yapmak, insanın; kendisinin ve toplumun (tabii dünyanın da) nasıl yaşaması, nasıl olması, nasıl gelişmesi, hangi yönde ilerlemesi hakkında bilgi ve yetkili olmasıdır. İnsan olmak bu hakka sahip olmak demektir. Yani her insanın bu hakkı vardır. Herkes de bunu kullanmalıdır. Bu hakkın kullanımından vazgeçmek, insanlıktan-insana yaraşır-insan gibi bir yaşamdan feragat etmek anlamına gelir.

Eğer bir yetkili, bir toplum kesimine, bir kuruma; sen politikayla uğraşamazsın derse; bu, sen insanlığından vazgeç, ben seni hayvan gibi yöneteyim, kullanayım, sen bana hayvan gibi hizmet et demektir. Hiç kimsenin böyle deme hakkı yoktur. Böyle bir şey diyen, ya son derecede bilgisiz, bilinçsizdir, ne dediğini bilmiyordur, ya da kötü niyetlidir. Politikayı yasakladığı insanları veya kurumu hayvan sürüsü gibi kullanmak istiyordur.

Politikadan vazgeçen insan, kendisinin hangi amaçlar doğrultusunda kullanıldığını, kime, neye hizmet ettiğini bilmez, bilemez. Daha doğrusu ne yaptığını bilemez. Gerçek anlamda kendisini hayvan düzeyine düşürmüş olur.

Bizde Parababaları, bu konuda da halkımızı kandırırlar. Onların her söylediği yalan ve demagojidir. Onlar, politikayı kendi partileri arasındaki kayıkçı kavgasına indirgemek isterler. Öyle göstermek, anlatmak, tanımlamak ve böylece de halkı kandırmak isterler. Parababalarının söylemine göre politika, toplumu yönetmek isteyen siyasi partiler arasındaki yarışır sadece. Oysa Parababalarının (Finans-Kapitalistlerle Tefeci-Bezirgânlar ittifakının) partilerinin tümü aynı görüşleri savunur. Çünkü tümü sömürücüdür, vurguncudur, halk düşmanıdır, satılmıştır, haindir. Yani bunların politikası birdir. Ama onlar, durumlarını aralarında büyük ayrılıklar varmış gibi göstermek isterler. Her biri biz farklıyız, biz şöyle uçar, böyle kaçarız der. Fakat dikkat edersek, iktidara her gelen tıpatıp-birebir aynı şeyleri (uygulamaları) yapar. Aynı politikayı güderler. Hep söylediğimiz gibi,

onların her sözü yalandır, yanlışdır, halkı kandırmaya ve hayvan sürüsü gibi kullanmaya yöneliktir. Bunu amaçlamaktadır.

Siyaset Yapmak Askerin En Doğal Hakkıdır

İşte bütün bu sebeplerden dolayı biz, herkese olduğu gibi Türk Ordusu'na da en bilinçli biçimde, politika yapmasını politikayla yakından ilgilenmesini öneriyoruz. Bu zaten herkesin en insancıl, dolayısıyla da en vazgeçilmez hakkıdır.

İnsan toplum yaratığıdır, bizim dilimiz, inanışlarımız, duygularımız, düşünce ve kanaatlerimiz, ahlâkımız, sanatımız, felsefemiz, zevklerimiz hep toplumdan gelir. Yani bizi toplum şekillendirir. Toplum yaratıcıyız biz. Ama aynı zamanda toplum yaratıcısıyız da. Toplumunu dönüştürür ve değiştiririz de. İşte böyle olduğu için insanlık sürekli değişim ve gelişim-ilerleme içindedir.

Hayvan sürüsü, toplum değildir. Doğanın bir parçasıdır. Bu yüzden hayvan sürülerinin yaşantısı toplumlarındaki gibi değişmez, ilerlemez. Hayvanlar pasif uyum sağlarlar doğaya. Doğadaki değişim onların yaşayış biçimini de değiştirir. Ama bu değişim de yine pasifçe yani bilinçsizce olur. Genellikle de onların organizmaları değişime uğrar, doğa şartlarına uyum sağlamak için. Bu uyumu sağlayamayan da zaten yok olur, bildiğimiz gibi, doğal seçim yasına göre. Bugüne kadar yok olan hayvan türleri gibi... Vurgulayalım; en güçlü olanı değil, en iyi uyumu sağlayan hayvan türü hayatta kalır.

İnsansa aktif uyum sağlar doğaya. Uyum sağlarken, toplumu da, hatta bir yere kadar doğayı da değiştirir. Çünkü toplum yaratıcıdır. Sosyal bilince sahiptir.

Sosyal bilince sahip olmak, toplumun nereden gelip, nereye hangi yöne gittiğine dair bilimsel bilgilere ve kanaatlere sahip olmak demektir. Yani toplumsal gidişin nasıl-hangi yöne olursa doğru, nasıl-hangi yöne olursa yanlış olacağı hakkında kanaat sahibi olmak demektir.

Toplumun genel gidiş kanunlarını az veya çok bilince çıkarabilmek, kavrayabilmek demektir, sosyal bilince sahip olmak.

İşte bu nedenden, herkes gibi Ordu da, Türkiye'nin ne yöne gideceği hakkında fikre, kanaate sahip olmalıdır. Nasıl gelişmemiz gerektiğine dair araştırmaya-incelemeye, bilgiye ve bilince sahip olmalıdır.

Eğer olmaz ise, canlı bir savaş aracı durumuna düşürmüş olur kendini. Parababaları da, aşağılık, hainane amaçları için kolayca, istedikleri gibi kullanırlar, Ordu'yu.

Ordu'nun yasal görevi Vatani ve Halkı korumaktır. Eğer gerçek anlamda bir sosyal bilince-politik bilince sahip olmaz ise bu görevini yapamaz. Yerli yabancı Parababaları Çetesinin oyuncağı veya bir aracı olmaktan kurtaramaz kendini.

Unutmayalım, Osmanlı'yı da Türkiye Cumhuriyetini de tepeden tırnağa silahlı atalarımız kurmuştur. Yani askerler kurmuştur. Bir insan eline silah alır ve bir sosyal savaşa yani toplumu için bir savaşa girerse asker sayılır-olur.

Yine unutmayalım: Mustafa Kemal, politikayı bunak Padişah'a-Vahidüddin'e, Damat Ferit'e bıraksaydı, Mustafa Kemal olamazdı. Batılı emperyalist haydutların, bizi yok etmek isteyen canavarların ve onlara teslim olmuş Padişah'ın zavallı bir piyonu olurdu. Tabî vatana ve halka değil, namussuzlara hizmet etmiş olurdu...

Gerektiğinde, şartlar bize o görevi verdiğinde Mustafa Kemal olabilmek için **en derin Politik bilince** sahip olmamız gerekir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Türk Ordusu zaten en yoğun biçimde politikanın içindedir. Çünkü NATO ordusudur. Fakat askerlerimiz bu yoğun politik ortam içinde aynen sudaki balıklar gibidirler. Nerede olduklarını, ne yaptıklarını ve kime hizmet ettiklerini bilmemektedirler. Yani politik bilinçten yoksundurlar. Tek yanlı şartlandırma içindedirler. Tıpkı tarikatlarda, Kur'an Kurslarında, İHL'lerde şartlandırılan zavallı çocuklarımız, gençlerimiz gibi. Böyle olunca da hem Batılı emperyalist çakal sürüleri hem de yerli hain Parababaları Ordu'yu istedikleri gibi, kendi amaçları doğrultusunda kullanabilmektedirler.

ABD’li akallar; Kore’de, Somali’de, Bosna’da, Kosova’da, Afganistan’da kendi pis işlerinde kullanmışlardır askerlerimizi.

Ordu’nun komuta kesimini oluşturan generaller, ABD’nin Ortadoğu’yu, Afrika’yı, Asya’yı yeniden şekillendirmek ve talan etmek için hazırladığı BOP’u (veya GOP’u), AB’yi savunabilmektedirler. **Oysa bu emperyalist projelerde, gcl, gelişkin bir Türkiye’ye yer yoktur. En az üç parçaya bölünmüş bir Türkiye’ye yer vardır... O projelerde Türkiye için öngörülen şey Sevr’dir...**

Hain iktidarlar tarafından ülkemiz, emperyalist canavarların kolları arasına doğru, her geçen gün biraz daha sürüklenmektedir-itilmektedir. Bu itiliş-gidiş ilerledikçe, Batılı emperyalistler, isteklerini ve dayatmalarını daha açık, daha kararlı ve daha sert biçimde Türkiye’nin önüne koymaya başladılar. Bu olumsuz gidişin tek olumlu yanı, insanlarımızda yavaş da olsa bir uyanışa yol açıyor olmasındır. Tabii her şey gibi hayat da diyalektiktir. Her olumsuz gidiş bir olumlu yanı da beraberinde getirecektir. Yani bir problemin ortaya çıkmasıyla birlikte, onun zm yolları da belirginleşmeye başlar. Her problem, zm yollarını da beraberinde getirir. Yalnız, insanların o yolları öğrenmesi-bulması biraz zaman alır...

Bu konuda dediklerimizi özetlersek, biz Ordu’nun politikayı en gerçekçi biçimiyle bilmesini istiyoruz. Bu konuda kendisine bir sınırlama-yasak koymadan politikayı, tüm çeşitliliğiyle (sağı da solu da kapsayacak şekilde) ğrenmesinden yanayız. Bunu yaparsa, görevini doğru olarak, vatana ve halka faydalı olacak şekilde yerine getirebilir.

Yine unutmayalım ki, **bilmemek kimseye bir fayda sağlamaz...**

Ordu Gençliğimiz Devrimci Gelenekli, Generaller AB-D’ci

Dikkat ederseniz yukarıda hep generallerden söz ettik. Ordu’nun tümünü konu etmedik. Generallerle Ordu Gençliği’ni

özenle birbirinden ayırdık. Çünkü **Ordu Gençliği'miz devrimci geleneklidir.** Bu gelenek Osmanlı'yı kuran Kayı Türklerinin İlkel Sosyalist Toplum yapısından kaynak alır. Ve oradan çıkar gelir. Osmanlı'yı üç kıtaya yayılan bir cihan İmparatorluğuna dönüştüren de aynı Devrimci-İlkel Sosyalist gelenektir.

O yüzden Ordu Gençliği'miz Türkiye'nin tarihindeki tüm devrimlerde ön safta yer almıştır. Birinci Kuvayimilliyeye'de bu geleneğini çok açık biçimde ortaya koymuş ve yine ön safta yerini almıştır.

Ordu Gençliği'miz yine en son 27 Mayıs Politik Devrimini Sivil Aydın Gençliğimizle el ele vererek yapmıştır.

Ordu Gençliği, faşist darbelere, **emir komuta zinciri gereği,** iradesi dışında katılmıştır.

İleride, gerçek vatanseverlerin, halkseverlerin biz devrimciler olduğunu anlayacak ve bizimle birlikte İkinci Kuvayimilliyeye'de de devrimci geleneğinden ileri gelen rolünü oynayacaktır. Beraberce, tüm halk güçleriyle (örgütleriyle) omuz omuza verecek Halk Kurtuluş Hareketimizi zafere ulaştıracğıız. Demokratik Halk İktidarını kuracağız.

Generaller bir yandan ABD'nin ve diğer Batılı emperyalistlerin askeri emellerine hizmet ederken, içeride yine isteği ve emri doğrultusunda Ortaçağcı hareketlere destek oluyorlar, kol kanat geriyorlardı. İşte birkaç örnek.

Eski Genelkurmay Başkanı ve 5'inci Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, 1968'de şöyle diyordu:

“Bugünkü okullarda yetişen gençlere ülke yönetimi teslim edilemez. Biz, laik okullara karşı İmam-Hatip Okullarını bir seçenek olarak düşünüyoruz. Devletin kilit mevkilerine yerleştireceğimiz kişileri, bu okullarda yetiştireceğiz.” (Aktaran, Ahmet Taner Kışlalı, Cumhuriyet, 3. 3. 1986)

Şimdi de sözü namuslu yurtsever yazar Metin Aydoğan'a bırakalım:

“Cevdet Sunay'ın söyledikleri, düzenli bir program halinde uygulandı. Başbakanlıkları döneminde; Süleyman

Demirel çok sayıda imam-hatip okulu açtı, **Bülent Ecevit** imam-hatip mezunlarına üniversitelerin her bölümüne girme hakkı tanıdı. Sonunda Türkiye, ordusu dışında, hemen tüm devlet kurumları, Cumhuriyet ve **Atatürk** karşıtlarının üst yönetimlerde bulunduğu bir ülke haline getirildi. 12 Eylül darbesinin en “hızlı” yıllarında, üniversitelerde bazı imam-hatip kökenli öğrencilerin Humeyni rejimini savduklarını kendisine hatırlatan bir gazeteciye Cumhurbaşkanı **Kenan Evren** şunları söylüyordu? “*İmam-hatip okullarında iyi eğitim veriliyor. O çocuklardan zarar gelmez. Türkiye laikliği dinsizlik olarak anlamış, yanlış tatbikatlar yapmıştır. 1930’lardaki laiklik anlayışını yanlış olarak görüyorum.*” Aynı **Evren**, **Milli Güvenlik Kurulu**’nun (MGK) 27 Haziran 1987 tarihinde yapılan ve okullarda din dersi eğitiminin görüldüğü toplantıda tutanaklara geçen konuşmasında şunları söylüyordu: “Ana-baba, çocuğunun din dersi almasını da istiyor. Aile yapımız belli... Bu milleti dinsiz yapmak mümkün değil.”

“1994 yılının Mart ayında, Ankara Kocatepe Camii’nde **Saidi Nursi** için 17 bin kişinin katıldığı bir mevlid gerçekleştirildi. O zaman DYP Genel Başkanı olan **Süleyman Demirel** mevlidi düzenleyen **Yeni Asya Gazetesi** sahibi **Mehmet Kutlular**’a gönderdiği telgrafta şunları söylüyordu: “*Büyük alim ve büyük müfessir Bediüzzaman Said Nursi için okunacak mevlidi Allah kabul etsin. Hakkın savunucusu ve iyiliğin yol göstericisi olan Bediüzzaman Said Nursi’ye Allah rahmet eylesin.*”

“2000 yılına girerken, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin en üst makamında bulunan Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel** görev süresinin bitimine altı ay kala kendi deyimiyile; “*Cumhuriyet-laiklik ve İslam’ın bağdaştırılması için önemli bir din projesi*” hazırlattı. Bir önceki Cumhurbaşkanı **Turgut Özal**’ın düşündüğü, ancak somutlamak için ömrünün yetmediği bu “proje”yle, “*İslamiyet’le ilgili tartışmalara yön verilecek ve Türkiye’de laiklikle İslamiyet’in bağdaştığı ortaya*

konulacaktı.” “Din âlimlerinin” desteklediği açıklanan bu proje için Demirel şunları söylüyor: “Cumhuriyet’le getirilen ve doğrudan Kur’an’da düzenlenmiş konularla ilgili 230 ayet var. Bunlar doğrudan, Kur’an’ın ukubet (ceza) ve muamelat dediğimiz bölümlerine ilişkindir. Bunlarda belli yanlışlara belli cezalar getirilir ve mirastan evlenmeye kadar pek çok şey düzenlenir. Cumhuriyet’le gelen yasalar iman ve güzel ahlâka dokunmamış, yalnızca ukubette ve muamelatta değişiklikler getirmiştir. Yani bugünkü hukuk, Kur’an’ın getirdiği 230-232 ayetin yerine başka kurallar koyuyor. Ama Kur’an da onları cezasız bırakmamıştır. Arada yalnızca yöntem farklılığı vardır.”

“Mustafa Kemal Atatürk, 2 Şubat 1923 günü İzmir’de halkla konuşurken şunları söylemişti: “Efendiler, artık yetişir. Bu milletin çektiği felaketler çoktur. Bu millete acımak gerekir. Bu milleti şunun ya da bunun yararlanması için şu, bu yönlere yöneltmek ayıptır, rezalettir, günahdır. Artık bunu yaptırmayacağız.”

“Millî Eğitim Bakanlığı’nı saran Amerikalı “eğitim uzmanları”, Türk Millî Eğitimi’ni Atatürkçü temellerinden kopararak Türkiye’yi, her türlü insan yetiştirilen bir ülke haline getirdiler, ama bu tür bir gelişmeye kendi ülkelerinde asla izin vermediler. ABD Başkanı Bill Clinton, ikinci kez seçildiğinde Amerikan eğitiminin temel ilkesini şöyle açıklıyordu: “Her eyaletin farklı bir eğitim anlayışının olması kabul edilemez. Amerika Birleşik Devletleri’nde tek bir eğitim anlayışı olmak zorundadır. Öyle olacaktır!”

“Mustafa Kemal Atatürk 1925 yılında, Türk Millî eğitimi’nin temel anlayışını şöyle dile getiriyordu: “Türk ulusu, evlatlarına vereceği eğitimi mektep ve medrese olarak birbirinden tamamen başka iki kuruma pay etmeğe katlanabilir miydi? Eğitim ve öğretimde birliği sağlamadan, aynı düşüncede, aynı anlayışta bireylerden oluşmuş bir ulus yaratmaya imkân ara-

mak, abesle iştigal etmek olmaz mıydı?” (Bitmeyen Oyun, s. 48-50)

AB-D’ci Generaller, Ortaçağcılarla İttifak Ediyor

Netçe görüldüğü gibi Netekim ya da Mustafa Kamil Zorti namıyla bilinen alçak faşist Kenan Evren, Mustafa Kemal döneminin “laiklik anlayışını yanlış olarak görüyorum” diyor.

Bu şerefsiz ABD uşağı, CIA’nın Ankara İstasyon Şefi Paul Henze’in “Oğlan”ı; cehaletine, zavallılığına bakmıyor, laiklik hakkında görüş beyan ediyor.

Yukarıda kendisinden yapılan ikinci aktarmada, “Aile yapımız belli... Bu milleti dinsiz yapmak mümkün değil” diyerek, laikliğin “milleti dinsiz yapmak” anlamına geldiğini sanıyor. Bu görüşüyle de bilgi, mantık-düşünce sefaletini sergilemiş oluyor.

Tabii aynı zamanda da bu konularda, S. Demirel’le ve Tayyipgillerle bir farkının olmadığını ortaya koymuş oluyor.

Yukarıda yine görüldüğü gibi halkımızın çok yerinde bir yakıştırmayla “**Öküzbaş**” adını taktığı faşist Cevdet Sunay da, K. Evren, Demirel ve Tayyipgillerle aynı kategoriye girmektedir.

Dikkat edelim, ABD, Ortadoğu’da “**Yeşil Kuşak Projesi**”ni neden hayata geçirdi? Sosyalizme ve Ulusal Kurtuluşçu-Yurtsever Hareketlere karşı bir set-engel-duvar oluşturması için. İşte kanıtı:

“(...) CIA eski Ortadoğu Direktörü ve Ulusal İstihbarat Konseyi Başkan Yardımcısı Graham Fuller şöyle söylüyor: “Kemalizm bitti; Dünyadaki bütün liderler gibi o da sonsuza dek yaşayacak bir ürün veremedi. Oysa İncil ve Kur’an hâlâ veriyor. Bu nedenle kendisine entelektüel güven duyan Türkiye, İslam’ın günlük yaşamdaki yerini almasını yeniden düşünmelidir.”

“Gerçekte Türkiye’nin “düşüncesine” aldırın yok. (...) CIA ajanının amacı, dini siyasete alet etmek ve bu yolla lojistik destek verilerek oluşturulan grupları Türkiye Cum-

huriyeti karşılığında kullanmaktır. Bu oyun Türkiye’de 50 yıldır oynanıyor.” (Metin Aydoğan, agy, s. 103)

Görüldüğü gibi Cevdet Sunay, K. Evren, S. Demirel, Tayyipgiller ve CIA Şefi Graham Fuller aynı görüşlere sahiptir. Daha doğrusu bizimkiler ABD’ye ve onun casus örgütü CIA’ya kulca hizmet etmektedirler.

İşte yukarıdaki bölümlerde sözünü ettiğimiz süreç bu türden askeri ve sivil yöneticilerin idaresi altında yaşanmıştır. Ve Türkiye bugünkü duruma daha doğrusu çıkmaza bu sürecin sonunda gelmiştir, getirilmiştir.

Tayyipgiller de bu sürecin ürünüdür. Yoksa, Birinci Milli Kurtuluş’un önderine “ölmüş inek” diye alçakça saldıracak kadar gözü dönmüş, insanlıktan çıkmış, insani değerleri yitirmiş biri şu anda Türkiye’nin Başbakanlık koltuğunda oturabilir miydi?

Bugüne kadarki askeri ve sivil yetkililer, yukarıdaki alıntılarda görüldüğü gibi devrimcilere-yurtseverlere karşı, ABD’nin emrettiği şekilde, Ortaçağcı hareketlerle açıktan veya gizliden ittifak etmişlerdir.

12 Mart Faşist Darbesi sonrasında yüreksizliğinden korkusundan Almanya’ya kaçan Molla Necmeddin Erbakan’ı faşist generaller Türkiye’ye çağırmıştır: **“Gel parti kur, siyasi çalışma yap”** demişlerdir. Erbakan o güvence üzerine geri dönebilmiştir.

12 Eylül Faşist Darbesi sonundaysa K. Evren, Şariatçı-Ortaçağcı hareketlerle işbirliğine girmiştir. Devrimci hareket yeniden gelişmesin diye Ortaçağcı güçlerin önünü açmış, sırtlarını sıvazlamıştır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, rahmetli namuslu eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Güven Erkaya bu aşağılık ittifakı doğrulamıştır.

Son iki yıldan beri de Türk Ordusu’nun başında, Cevdet Sunay’la, Kenan Evren’le aynı yapıdaki-düşüncedeki bir general bulunmaktadır. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Öz-

kök... Biz **Irak-Süleymaniye'deki Çuval Rezaletinden** bu yana bu generali eleştiriyoruz. Bunun Türk Ordusu'na komuta edecek kapasitede olmadığını, bu kişinin görevinin gerekli kıldığı bilgiye, bilince, uyanıklığa, cesarete ve savaşçı ruha sahip bulunmadığını söylüyoruz.

Bu generalin bir de şöyle bir itirafı olmuştü:

“Tayyip Erdoğan Hükümeti'yle şiir gibi anlaşıyoruz”

Biz bu açıklamayı görünce bu generalin Tayyip'le hemen hemen aynı görüşlere sahip olduğunu hemen anladık. Tabii Mustafa Kemal'le de bu kişinin bir yakınlığının olmadığını da gördük.

Çünkü, Tayyip, “ölmüş inek” diye en alçakça küfrediyor Mustafa Kemal'e, öbürü de onunla “şiir gibi anlaşıyoruz” diyor. Bu anlaşıklılık gösterir ki bunlar aynı kafadadır. Hatırlarsak Tayyip de sık sık Özkök'ü öven konuşmalar yapar.

Yarım Kalan Kurtuluş Savaşı'nı Demokratik Halk İktidarıyla Taçlandıracağız

Biz, açık konuşalım, Kemalist değil, Sosyalistiz. Fakat Mustafa Kemal'i sever ve sayarız. Çünkü Mustafa Kemal antiemperyalist Ulusal Kurtuluş Savaşımızın önderidir. Emperyalist saldırganları yenmiş ve Vatanımızı açık sömürge, halkımızı köle olmaktan kurtarmış bir Ordu'nun Başkumandanıdır. Bu yüzden de bizim için saygıdeğerdir. Biz Mustafa Kemal'in antiemperyalist yönünü tümüyle benimseriz. Ama daha ilerisini de görürüz. Biz, sosyalizmle taçlanmayan antiemperyalist savaşların sonunda güme gittiklerini, tersine bir gidişle zaman içinde yüz seksen derece bir dönüşle başladıkları noktaya geri döndüklerini bilen insanlarız.

Zaten bizim şu anki durumumuz bile bizim bu tezimizin ne kadar doğru olduğunu göstermeye yeterli bir kanıttır.

İşte bu sebepten biz Mustafa Kemal'in mantığı devamcılarıyız. Biz antiemperyalist Halk Kurtuluş Savaşını, Antifeodal Savaşla da zenginleştireceğiz-bütünleyeceğiz. Yani Ortaçağcı

Antika Tefeci-Bezirgân sınıfını da, Batının Türkiye'deki yerli ortağı Finans-Kapital zümresiyle birlikte tasfiye edeceğiz. Bunların sosyal varlığına son vereceğiz. Çünkü bunlar Batılı emperyalistlerin içerideki ortaklarıdır. Yerli hainlerdir bunlar. Bunları tasfiye edince geriye; saf, masum, temiz, mazlum halkımız kalacaktır. İşte o zaman da biz, Devrimci Demokrat Halk İktidarını kurmuş olacağız.

Bütün bu açılardan biz Mustafa Kemal'in biricik mantiki ve meşru devamcılarıyız. Ulusal Kurtuluşu O'nun bıraktığı yerden devralıp Halkın Devrimci Demokratik İktidarına varacağız. Oradan da uygun şartlar oluştuğu anda Sosyalizme sıçrayacağız-gececeğiz.

Daha önce de söyledik, Küba devrimcileri için, Antiemperyalist Ulusal Kurtuluşçu Jose Marti neyse, bizim için de Mustafa Kemal odur.

Böyle olduğu için, Mustafa Kemal'e küfreden biri bizim için aşağılıktır, şerefsizdir, satılmıştır, haindir. Biz böylelerini insan saymayız. Ve onlarla asla biraraya gelmeyiz. Ve konuşmayız. Tabii dostça konuşmayız...

Bayar'lar, Menderes'ler, Demirel'ler, Özal'lar, Tayyipgiller ve onları askeri planda destekleyen aynı yolun yolcusu Cevdet Sunay'lar, Memduh Tağmaç'lar (12 Mart Faşizminin lideri), K. Evren'ler ve H. Özkök'ler çıkmıştır bu ülkede... Ama vatanını ve halkını canından çok seven Hikmet Kıvılcımlı gibi, Denizler gibi ve daha devrimci kavgada canını seve seve veren binlerce devrim şehidi gibi devrimciler de çıkmıştır bu memlekette. Ve de daha çıkacaktır. Halk İktidarını kuruncaya kadar bu savaş sürecektir.

Bu kutsal Kurtuluş Savaşının ön safında, Ordu Gençliği'miz de eninde sonunda gelip yerini alacaktır. O, halkımızın bir parçasıdır. Halkın evlatlarından oluşmaktadır çünkü. Finans-Kapitalistlerin ve Tefeci-Bezirgânların çocukları değildir onlar. Halkın çocuklarıdır. O yüzden yerleri de Halkın safıdır.

Halkın Kurtuluş Partisi, Ordu Gençliği'mizi ve Halkımızı bu bilinçle donatacak ve örgütleyecektir.

İkinci Kurtuluş Savaşı durdurulamaz. Durdurmaya hiçbir emperyalist devletin ve yerli hainin gücü yetmez. Umutluyuz, güvenliyiz, kararlıyız. Kazanacağız!

Bize, yeniden Sevr'i kabul ettirmek isteyen ABD ve AB çakalları, bir kez daha hüsrana uğrayacaklardır...

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 1, Sayı: 10, 15 Kasım 2005)

Birinci Kitap
Üçüncü Bölüm

Tayyipgiller'den Hilmi Paşa

H. Özkök Paşa Tayyipgillerle aynı saftadır

Genelkurmay Başkanı olunca, basında; “NATO’da uzun süre görev yaptığı, bu nedenle de ABD’ye yakın durduğu” şeklinde değerlendirmeler yer aldı. Bu halim selim generalin gerçek kimliği, Tayyip Hükümeti’ni kastederek; “ŞİİR GİBİ ANLAŞIYORUZ” sözünü sarf edince, bütün yönleriyle iyice açığa çıktı. Tayyipgillerin ne olduğunu kesince biliyorduk: Bunlar, Ortaçağcı bir ideolojiye sahipti ve Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye sınıfının temsilcisiydi. Aynı zamanda da, din sömürüsüyle kandırdıkları insanlarımızdan aldıkları oylarla (seçmenlerin yüzde yirmi beşinin oyunu, geçerli oylarınsa yüzde otuz dördünü almışlardı) Mecliste yüzde altmış beşlik bir çoğunluk elde ederek iktidara gelmiş Hükümetleriydi. Bunlar, laiklik karşıtıydı. Mustafa Kemal düşmanıydı. O denli düşmandılar ki hem de; Mustafa Kemal’e “ÖLMÜŞ İNEK” diye alçakça ve namussuzca saldırmaktan kendini alamıyordu, Tayyipgillerin şefi Tayyip. Zaten şefliği de bilgisiyle, yaratıcılığıyla, yetenekleriyle değil; Mustafa Kemal’e ve laikliğe mahalle külhanbeyi ağızıyla hakaretler ve küfürler savurarak elde etmişti. Yani bunlar arasında en çok prim yapan, saygınlık kazandıran işlerdi bu gerici, şeref-sizce saldırlar.

Sonra Tayyipgil, vurgunculuklarıyla-yolsuzluklarıyla ünlüydüler. Tayyip’in yedi, Tayyipgillerin kırkı aşkın yolsuzluk dosyası vardı. Yargılandıkları bu davaların hemen hepsi de “YÜZ KIZARTICI SUÇLAR” kapsamına giriyordu. Böyle bir ekiple “anlaşmak” hem de “şiir gibi”sinden, tek bir şeyi kanıtlardı: Bu kişinin de aynı yolun yolcusu olduğunu. Çünkü, Hilmi Özkök, saf, gariban köylü değildi ki Tayyipgiller’in demagojileriyle kandırılmış olsun. Eğitimliydi. Üstelik de, Tayyipgiller hakkında, her bilgiye sahipti. Ordu istihbaratı elinin altındaydı, hizmetindeydi. Yani bu kişi, kandırılmış, uyutulmuş kara halk yığınla-

rından değildi. Bile bile sahipleniyordu Tayyipgiller'i. Hem de "şiiir"cil bir yakınlıkla.

Nesirde, bilgi, mantık ön plandadır. Şiiirdeyse, duygular. Bir şiiir, yürekten gelen duyguları aktarmıyorsa-anlatmıyorsa, ortada gerçek bir şiiir yok demektir.

Hilmi Özkök de, "şiiir gibi anlaşıyoruz" derken, duygusal olarak anlaşıyoruz. Aramızda duyguların kurduğu bağ var demek istiyordu. Ve biz de dediğini aynısıyla anlamıştık. Ne yazık ki hâlâ anlamayanlar var...

Sonradan yaptığı bütün açıklamalarında ve hareketlerinde H. Özkök, bu anlayışına titizlikle uydu: "Devletimin ve hükümetimin emrindeyim", "Askeri müdahaleler devri kapanmıştır. O tür hareketler geçmişte kalmıştır. Bir daha asla tekrarlanamaz!" türünden açıklamalar yaptı. Bütün bu açıklamaları, aslında iyice düşünülerek hazırlanmış bir planın uygulanmasıydı. O, bu açıklamalarıyla, hem Devrimci Gelenekli Ordu Gençliği'nin, Tayyipgiller'in halk düşmanı, vatan satıcı (Tayyip'in deyişiiyle "Ülke Pazarlamacı") uygulamaları karşısında oluşan-biriken tepkilerini, öfkelerini nötralize ediyor, hem de siyasi önderi Tayyip'e, "Ben Genç Subayların başını tutuyorum, bırakmam da, sen yoluna yani satışlarına (pazarlamana) devam et", diyordu. O anlama gelecek mesajlar veriyordu. Biz bu vatan ve halk düşmanı oyunu, dayanışmayı daha ilk sergilenişinde görmüştük. Göstermiştik de: Hilmi Özkök, Birol Güven gibi paşaların, Ordu'nun tepesini tutuyor olması, vatan ve halk için bir talihsizlik, Tayyipgiller içinse aynı oranda bir şans olmuştur, diye söylemiş ve yazmıştık.

Bu generallerin yerinde, Güven Erkaya, Hurşit Tolon gibi namuslu, yurtsever ve Mustafa Kemal'i örnek almış Paşalar bulunsaydı, on kez 28 Şubat Harekâtı olurdu.

"Özkök Paşa" Kıbrıs'ın Satışına Razi

"Annan Planı"yla (Bu adla anılan planın aslında İngiliz Emperyalizminin uzmanları tarafından hazırlandığı ortaya çıkmış-

tır.) Kıbrıs'ın Türkiye'den koparılıp alınması gündeme geldiğinde, Ege Ordu Komutanı Orgeneral Hurşit Tolon, bu alçaklığı gördü ve tepki gösterdi. Bu namuslu ve vatansever tepkinin yaygınlaşacağından, Ordu Gençliği'nin de benzer tepkiler vereceğinden korkan Hilmi Özkök harekete geçmekte gecikmedi: "Hurşit Tolon Paşa'nın açıklaması kendi görüşlerini yansıtmaktadır. Genelkurmay'ın görüşü değildir. Biz siyasi iradeye saygılıyız" diye bir açıklamada bulundu. Böylece, Genelkurmay, bir Ordu Komutanı Paşasını, bir anlamda yalnız bırakmış yani satışa getirmiş oldu.

Rum Kesimi, Kıbrıs'ın tamamını kayıtsız şartsız almak ve ada Türklerini yüzde on beş-yirmi oranında küçük bir azınlık durumuna netçe-kesince düşürmek için, işin o aşamasında Kofi Annan Planı'na "Hayır" dedi. Biliyorlardı ki akan süreç, satılmış iktidarların Türkiye'yi içine sürüklediği süreç, Kıbrıs Rumlarının ve Yunanistan'ın değirmenine su taşımaktadır. Bu süreçte Kıbrıs kerte kerte Türkiye'den uzaklaştırılmakta, koparılmaktadır. Bu iş bir anda değil de uzun bir zaman süreci içinde gerçekleştirilmektedir. Plan öyle yapılmıştır. Türkiye'deki uyurgezerlerin uyandırılmaması için öylesi uygun görülmüştür.

"Annan Planı'nın, 2004 Nisanındaki, referandumu öncesinde, gösterilerle bu satış-ihanet planını savunan, çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kalabalıkların nasıl yetiştirildiğini aşağıdaki şu satırlar çok açık biçimde ortaya koymaktadır:

"Bizi Amerikalılar örgütledi, 30 eğitimci olarak eğitti. Biz de 3 bin kişiyi eğittik, 10 bin kişiyi harekete geçirdik, 100 bin kişiyi etkiledik." (Sevgül Uludağ, Yenidüzen, 16 Temmuz 2002, Aktaran: Gürbüz Evren, AB Bekleme Odası'nda Türkiye'ye Dayatmalar, s. 23)

Yenidüzen adlı yayın organı, Cumhuriyetçi Türk Partisi'nindir. Bu parti de satılmış Mehmet Ali Talat'ın partisidir. Demek ki bu alçak hainler güruhunun yetiştiricisi ABD'ymiş. İşte bunu kendi satırlarıyla, kendi yayın organlarında itiraf ediyorlar. Hem de hiç çekinmeden.

Hatırlayacağımız gibi, bu alçaklar güruhu düzenlediği gösterilerde; “Biz ne Türküz ne Rum, Kıbrıslıyız!”, “İnadına Özgürlük, İnadına Barış!” sloganları atıyor, pankartları taşıyordu. Sebebi budur işte. Onlar artık ABD’nin hizmetindedir. “Sivil örümcek”in ürünüdür, “Sivil Örümcek”in sahibi de artık bilindiği gibi ABD emperyalistleridir. Onlar **sivil** değil, tam tersine, dünyadaki devletlerin en güçlüsünün, en zaliminin, en haydutunun, en kanlısının emrindedir. Böylece de en **resmi** örgütlerdir, bazı zavallılara “STK’ler” diye yutturulan bu besleme, alçak, sinsi, şerefsiz örgütler...

H. Özkök, Kıbrıs Konusunda İngiliz Aydınları Kadar Olamadı

Gürbüz Evren’in adı geçen kitabından, bir bölüm daha aktaralım konunun daha anlaşılır hale gelmesi için:

“İngiliz Uzmanlar

“17 Ocak 2003 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin eski Senato salonunda, “Türk Parlamenterler Birliği” Kıbrıs konulu bir sempozyum düzenledi. Sempozyuma katılan üç İngiliz konuşmacının değerlendirmesinden bazı bölümler, gerçekten kulaklara küpe olacak cinstendi.

“Londra Üniversitesinden Prof. Dr. Clemenet Dodd;

“Lefkoşa’da yapılan Annan Planı’nı sorduğumda, Planı gören ve inceleyen tek bir kişi çıkmadı... Ülkenin vatandaşı olan Karen Fogg’un görevi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti devlet adamlarının güvenilirliğini ortadan kaldıran çalışmalar yapmak ve bu çalışmalarını finanse etmek olmuştur... Annan Planı, Türkleri azınlık yapmayı hedeflemektedir.”

“Lord Kilclooney;

“Çok önemli konuları içeren 146 sayfalık bu planın müzakerelerinin 28 Şubat’a kadar bitirilmesi mümkün değildir... Lefkoşa’da miting yapanları görünce, bu bir siyasi intihardır dedim... Annan Planı zaman içinde Türkleri ortadan kaldırmaya yöneliktir... Plan, devlet yönetimini Rum-

lara bırakmaktadır... Plan bu haliyle kabul edilirse, Kıbrıs Türklerinin de, Türkiye'nin de çıkarları tamamen tehlikeye girecektir.”

“Hukukçu ve eski parlamenter Michael Stephen;

“Kıbrıs Rumlarını tek başına Avrupa Birliği'ne almak yanlıştır... Kıbrıs'taki sorunun temelinde Rum-Yunan Ortodoks Kilisesi'nin Türk düşmanlığı vardır... Rumlar Türkleri geçmişte nasıl yok ettilerse bugün de aynı duyguları taşımaktadırlar. Kimse Rumların bu düşüncelerinden vazgeçtiklerini sanmasın... Kıbrıs'ta, Avrupa Birliği'nin isteklerine evet demek, Türkiye'nin Avrupa Birliği tam üyeliği için çok zayıf bir ışık almak anlamına gelmektedir.” (agy, s. 25-26)

Hilmi Paşa, Vatan Savunma Görevine İhanet Etti

Apaçık görüldüğü gibi, üç İngiliz aydını, İngiliz ve ABD Emperyalizminin aşağılık planlarını ortaya koyuyor. Karen Fogg'un o planların bir uygulayıcısı olduğunu belirtiyor. Ve Annan Planı denen emperyalist tuzağının Türkiye ve Kıbrıs Türkleri için ne gibi felaketler getireceğini gösteriyor. Ama gören nerede? “Türk Parlamenterler”, 2004 Nisanında o Plan'ı desteklemediler mi? Tayyipgiller yine aynı şekilde en aktif biçimde o Plan'ı, savunmadılar mı? Savundular. Haydi, bunların ne olduğu, kime hizmet ettikleri belli diyelim... Ya Genelkurmay?... Kanunla belirlenmiş olan görevi, Türk Vatanını ve Halkını savunmak olan Türk Genelkurmayı da Annancı oldu, o süreçte... Başkan Hilmi Özkök, “Kıbrıs'ta barıştan yanayız” gibi gevelemelerle, o Plan'ı Tayyipgiller'in tümüyle birlikte destekledi. Çünkü o da onlardandı. Annan Planı'nı desteklemekle de, kanuncul-resmi görevine ihanet etti. Türk Vatanının bir bölümü olan Kuzey Kıbrıs'ın yitirilmesine-elden çıkmasına katkıda bulunmuş oldu. Biz siyasilerin emrindeyiz savunması, kendisini ve benzerlerini kurtarmaz... Mevcut siyasileri, bilgili-

bilinçli halkımız seçmiyor. “Allah’la kandırılmış” zavallı, bilinçsiz kitleler seçiyor onları. Bir kez daha göze batıralım: Tayyipgiller’i, bilindiği gibi kayıtlı seçmenlerin yüzde yirmi beşi seçmiştir. Yüzde yirmi beş oyla, Meclis’in yüzde altmış beşine sahip olmuştur Tayyipgiller... Tarikatların, İHL’lerin, Kur’an Kurslarının, TÜSİAD’ın, TİSK’in, MÜSİAD’ın ve Parababalalarının emrindeki satılmış-pezevenk medyanın bu sözde seçimde, bu demokrasıcılık oyununda belirleyici rolleri olmuştur. Tabii en başta da ABD’nin... Söylediğimiz gibi, 1946’dan beri Türkiye’de kimin iktidara getirileceğine karar veren odur...

Türkiye’ye **“AB’ye katılım için müzakere çerçeve belgesi”**nin verildiği 3 Ekim 2005’te, Hilmi Özkök’e medya mensupları; “ne diyorsunuz, bu konuya ilişkin olarak?” diye soruyor. Verdiği cevap aynen şöyledir? “Sorumluluk siyasi otoriteye aittir. Bu belgeye imza atacak olanlar onlardır. Bu yüzden sorumluluk da onlara ait olacaktır.”

Peki sen nesin? Senin görevin ne? Senin bu konuda bir değerlendirmen yok mu?

O alçakça hazırlanmış planlarla, belgelerle, Türkiye adım adım Sevr bataklığına sürükleniyor. Namuslu aydınlar, yurtseverler feryat ediyorlar bu tehlikeyi gördükleri için...

Ama Hilmi Paşa’nın içi rahat... O bir askeri araç kadar tarafsız... Siyasilerin emrinde bir kişi... O düşünmez, verilen emri yapar sadece...

Sanki bir futbol takımı, dışarıda maç yapmaya gidiyor. Sorumluluk onlara aitmiş... Kendisi bu işe karışmazmış. Kendisini ilgilendirmezmiş bu iş...

Peki Mustafa Kemal ne diyor **“Gençliğe Hitabe”**sinde?

“Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu ikti-

dar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakru zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.”

Gaflet, Dalâlet ve Hıyanet İçinde Bulunan İktidar Sahipleri: Tayyipgiller

Şu andaki Tayyipgiller iktidarı Mustafa Kemal’in yukarıda anlattığı iktidarın tıpatıp aynısıdır. Tayyip açıkça söylemekten çekinmiyor. Hiç utanıp sıkılmıyor. Ar perdesi yırtılmış onların. “Ben vatani-ülkeyi pazarlamakla mükellefim. Kıbrıs’ı da pazarlarım.” diyor.

Ne karşılığında?

Koltuk, yani ün, poz ve küplerini; aldığı tatlı komisyonlarla, yaptıkları kitabına uydurulmuş ve uydurulamamışsa da zaman içinde uydurulacak olan vurgunlarla doldurma karşılığında. Hiç hırsız, vurguncu, namussuz, alçak olmayan, “milletvekili dokunulmazlığı”nın arkasına sığınır mı? Buna tenezzül eder mi? Kuşkusuz hayır... Böyle bir antidemokratik ve utanç verici kalkanın ardına gizlenmeye çalışan, hırsızlığını, namussuzluğu- nu itiraf ediyor demektir. Hem de açıktan...

Mustafa Kemal’in yukarıdaki satırlarında, bir konuyu kabartılandırması çok enteresandır. Üzerinde ısrarla durulması gereken bir durumdur: Mustafa Kemal, “Memleketin her köşesinin bilfiil işgal edilmiş ol”masından “daha elim ve daha vahim ol”an bir durum var diyor. Neymiş bu? “Memleketin dahilinde iktidara sahip olan”ların, “gaflet, dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabil”meleri ve bunların “şahsi menfaatlerini, müstevlilerin (işgalcilerin) siyasi emelleriyle tevhit edebil”meleri (birleştirebilmeleri).

Mustafa Kemal, çok yerinde bir değerlendirmede bulunuyor. Emperyalistlerin açık işgali, halkın anında tepkisine yol açar. Halk ayaklanır ve silahlı direniş hareketine girişir. Sonunda da emperyalist işgalcileri ülkesinden kovar.

Fakat, memleket dahilinde iktidara sahip olanlar ihanet edin-

ce, halk bu alçakça ihaneti anında görüp tepki koyamaz. Çünkü satılmış yöneticiler, halkı en aşağılık yöntemlerle kandırıp uyutabilirler. Hem de uzun süre. Bizde 55-60 yıldan beri böyle alçakça bir oyun oynanmaktadır. Halkın temiz-saf din duyguları sömürülerek ve bu şekilde halk uyutularak; ihanet, sömürü ve vurgunun en azgın biçimi rahatça yapılabilmektedir.

Ordu, NATO'culukla ABD emperyalistlerinin emrine verilmiş durumdadır. ABD'nin yarı sarhoş, yarı sapık generalleri, Türk Ordusu'na komuta edebilmektedir. Bu kabul edilemez, utanç verici bir durumdur. ABD'nin Türkiye'ye düşman olduğu, Türkiye'nin gelişmesini ve güçlenmesini istemediği, Türkiye'yi Sevr bataklığına çekmek istediği de artık her namuslu aydın tarafından görülmektedir.

Ne acıdır ki Türk Ordusu; Kore'de, Somali'de, eski Yugoslavya'da, Afganistan'da, ABD ve müttefiki emperyalist haydutların kâhyalığını yapmaktadır. O aşağılık çakalların pisliklerini temizlemektedir.

Irak Kürtleri, Türk Ordusu'nun ABD'nin emrinde Irak'a girmesine karşı çıkmamış olsaydı, şu anda Türk Ordusu, Irak Halkının karşısına çıkarılmış olacaktı. Iraklı Direnişçiler, ABD Conileri ve yerli satılmışların yanında Türk Askerine de saldırıyor ve öldürüyor olacaktı. Tabii Türk Askeri de, Vatanını ve Onurunu savunan o insanları öldürüyor olacaktı aynı zamanda.

Iraklı Kürt liderler Talabani ve Barzani de, bizi değil kendi çıkarlarını düşündükleri için, Türk Ordusu'nun Irak'a sokulmasına karşı çıktı: Türk Ordusu'na gerek yok, onların sana edeceği hizmeti, uşaklığı, taşeronluğu biz yaparız, dediler ABD'ye. Böylece efendilerinin gözüne girmek istediler. Onların bu talebi ABD tarafından da olumlu karşılandı. O sebepten Türk Askeri, Irak'a gönderilmedi.

Tayyipgiller, Ordu'yu, Irak'a göndermeye çok hevesliydi, hatırlayacağımız gibi... Bizimkiler (Tayyipgiller) de Talabani ve Barzani ile aynı toptan kesmedir çünkü... **İnsafsız avcıya hizmetten** bunların hepsi zevk alır. Çıkarları öyle gerektirir...

Ekonomi de, IMF ve Dünya Bankası'nın emrine verilmiştir yine hatırlanacağı, daha doğrusu bilindiği gibi.

Bugüne dek herhalde IMF'yle yirmiyi aşkın Stand By anlaşması yapılmış ve uygulanmıştır. Şu anda uygulanmakta olan kaçınıcıdır biz de bilemiyoruz... IMF yetkilileri her ay, ya da iki ayda bir gelip teftiş etmektedir. Ayrıca Ankara'da da büro açmıştır IMF. Türkiye'de, günü gününe ekonomiyi kontrol eden memurları vardır IMF'nin.

Siyasetteyse ABD'yle AB yönetmektedir.

Peki bizimkiler ne yapıyor? Onların bu işlere dahilidir?

Emir kulluğu etmek. Emredilene yapmak-uygulamak.

Aslında bizim siyasileri aradan çekip çıkarsanız, hiçbir kayıp olmaz ekonomi açısından. Tersine bunun faydası olur ekonomiyeye. Çünkü Meclisteki 550 düzenbaza ve onların on binlerce yakınına-yandaşına ödenen, talan ettirilen maddi varlıklar, ekonomiyeye aktarılır. Ya da ekonominin içinde kalır. O düzenbazların küplerine akamaz... O küpleri doldurmaz.

Fakat oynanan alçakça oyun o zaman bozulur. Oynanamaz olur. Halkı kandırmak için oynanan demokrasıcılık oyunu son bulur. Türkiye'yi her şeyiyle emperyalist Batılıların yönettiği meydana çıkarır. Halkımız da uyanır. Bu hayâsızca gidiş durdur. İsyân eder... İşte halkın gözünü boyamak için bu mide bulandırıcı demokrasıcılık oyunu oynanmaktadır Türkiye'de...

Öz kögillerin Görevi:

Ordu Gençliği'mizin Başını Tutmaktır

Bu namussuzca oyun oynanırken, Devrimci Gelenekli Ordu Gençliği'mizin başını da Hilmi Özkök gibi generaller tutuvermektedir. Yiğitlik yarışı için, vatani ve halkını korumak için Ordu saflarına katılan o namuslu gençlerimizin tepkisini nötralize etmekte-boşa çıkarmaktadır o türden generaller. O generallerin işlevi de odur: Siyasiler nasıl halkımızı kandırıp uyutuyorsa, generaller de Ordu Gençliği'ni kandırıp uyutuyor. Tabii generallerin tümü de böyle değildir. Cemal Gürsel, Cemal Ma-

danoğlu, Güven Erkaya, Hurşit Tolon, Osman Pamukoğlu ve benzerleri gibi namuslu, yurtsever generaller de vardır elbette. Fakat genelde etkin olan, sözleri geçen generaller hep NATO'cu olanlardır. ABD ve AB emirlerini uygulamakta rahatsızlık duymayanlardır. 12 Mart ve 12 Eylül'ün faşist generalleri bunların en önde gelenleridir.

Hilmi Özkök ve Birol Güven de bunların son (şu anki) temsilcileridir. Dikkat edersek bunlar Türkiye için felaketten başka hiçbir şey içermeyen ABD'nin BOP'unun savunucusudurlar. Yani o emperyalist politikanın uygulanmasına yardım edebiliriz, diyorlar.

Yukarıdaki aktarmalarda açıkça görüldüğü gibi, bunlar, diyelim bir Kıbrıs konusunda, İngiliz Aydınlar kadar olsun tutarlı, Türkiye'den yana tavır alamıyorlar. O İngiliz Aydınlar, İngiliz Emperyalizminin, ABD Emperyalizminin oyununu açık ediyor. Karen Fogg'un ne aşağılık dolaplar çevirdiğini görüyor ve gösteriyor.

Bizim Tayyipgillerle, H. Özkökgillerse, Türkiye'den yana değil de Karen Fogg'la birlikte Batılı emperyalistlerden yana tavır koyuyor. Onlarla birlik oluyor. Bu halk, bu millet, Tayyipgillerle, bu türden generalleri, böyle hainane işler yapsınlar diye besleyip giydirmiyor. Bu ülkenin, halkın çıkarlarını korusunlar diye onları o makamlara getiriyor. Onlarsa, halka ve vatana ihanet ediyor, söz konusu tutumlarıyla...

Üç İngiliz Aydın kadar olsun Türkiye'yi savunamıyor...

Yerli-yabancı Parababalarının hizmetindeki bu siyasi ve askeri kadroların da her yeni geleni, gideni yani bir öncekini aratmaktadır. Boynuzun kulağı geçmesi gibi, her yeni gelen, ihanette, kendinden öncekini sollamaktadır.

Bugüne dek siyasi satılmışlar içinde hiç kimse; "ben ülkemi-vatanımı pazarlamakla yani satmakla mükellefim" diyememişti. Tayyip artık bunu açıktan diyebilmekte, savunabilmektedir. Bu artık onların ar damarının çatladığını göstermektedir...

H. Özkök'ün Fethullahçılarla (Nur Tarikatıyla) Bağlantısı

Bugüne dek hiçbir general, Hilmi Özkök kadar Ortaçağcı siyasi güçlerle kaynaşmamıştı.

Geçen ay Vatan gazetesinden Devrim Sevimay'ın, eskinin Tayyipçisi, şimdininse ANAP'lısı (ya da Erkan Mumcucusu) Emin Şirin'le yaptığı röportajın H. Özkök'le ilgili bölümü, her şeyi olanca açıklığıyla ortaya çıkarıvermiştir. Meğerse Hilmi Özkök, on yıllardan beri Fethullah Gülen ve tarikatı (Nur Tarikatı) tarafından biliniyormuş, izleniyormuş. Tabii kendilerinden biri olarak biliniyormuş H. Özkök. Yani bunlar aynı yolun yolcusuymuş...

Emin Şirin'le o zaman evli olduğu Nazlı Ilıcak, Fethullah Gülen'i ABD'deki evinde ziyaret ediyorlar. Buluşmayı, o zaman "Kanal 7'nin Washington temsilcisi olan Atıf Beki ayarlıyor. Bu kişi bilindiği gibi şu anda da Tayyip'in "basın sözcüsü"dür.

Emin Şirin de, adını Nazlı Ilıcak'la evliliği ve Tayyipçiler'in İstanbul Belediye Başkanı olduğu günlerde, belediyeden yaptığı vurgunculukla duyurdu. E. Şirin, "**Gül vurgunculuğu**" diye bilinen vurgunun kahramanıydı. Avrupa'dan tanesini birkaç sente aldığı gülleri İstanbul Belediyesi'ne 2 dolardan satarak 600 bin dolar vurmuştu. Güllerin de yüzde sekseni tutmuş, kurmuştu.

Sonra yine Tayyipçiler'in AKP'sinden milletvekili seçildi E. Şirin. Şimdi de ANAP'ta Erkan Mumcucudur. Tayyip'in AKP'sinden sonra, ABD'nin görevi (iktidarı), bu kadroya vereceğini düşünerek şimdiden orada yerini almıştır. Yani kendi çıkarı açısından ileriye hesaplayan-kollayan, zeki, fırıldak bir sermaye uşağıdır.

Şimdi, bu röportajın konumuzla ilgili bölümüne, E. Şirin'in yaptığı açıklamaya gelelim:

"O günler 28 Şubat'ın ağır izlerini yaşıyorduk. Nazlı (Ilıcak) Hanım Fethullah Gülen'e masumane bir soru sordu:

“- Hocam ne zaman rahat edeceğiz, bu askerin sivillere müdahalesi ne zaman bitecek?”

“Hoca Efendi gülümseyerek: ‘Vallahi Hilmi Özkök Genelkurmay Başkanı olursa o zaman rahat edebiliriz.’

“Nazlı Hanım bu cevaptan tatmin olmadı, yine sordu:

“- Siz bunu nereden biliyorsunuz? Niye bu kadar emin-siniz.

“Fethullah Hoca bu soruya cevaben:

“- Biz onun albay olmasına bile şaşırmıştık...” (Aktaran Murat Gürgen, Vatan, 24-11-2005)

Gördüğümüz gibi, Hilmi Özkök, genç subaylığından itibaren Fethullah Gülen ve liderlik ettiği Nur Tarikatıyla irtibatlıdır.

H. Özkök’e aynı övgüyü Tayyipgiller’den Hacı Korkut Özal da dile getirmekten çekinmiyor. Yine geçen haftalarda Aktüel Dergisinde yayımlanan bir röportajında aynen şöyle diyor:

“Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, Türkiye’nin gidişatına en uygun insanlardan biri. Konuşmaları ve değerler sistemiyle ideal bir Genelkurmay Başkanıdır.

“Ben olsam, Hilmi Paşa’nın görevini bir sene daha uzatabilir miyim diye düşünürüm.” (Aktaran Murat Gürgen, Vatan, 24-11-2005)

Korkut Özal, Necmettin Erbakan’ın içinde yer aldığı koalisyon hükümetlerinin içişleri ve tarım bakanıdır. Turgut Özal’ın kardeşidir. T. Özal tarafından, kendisine ait tanker filosunun tatlı kârlar sağlaması için özel kanun çıkarılan bir alçak vurguncudur. Ortaçağcıdır aynı zamanda. Nakşibendî Şeyhi Mehmet Zahit Kotku’nun müridi ve bu tarikatın önde gelen temsilcilerinden biridir.

Tayyip’in de kaşarlanmış-deneyimli abisidir, akıl hocasıdır.

Yine yerli-yabancı Parababalarının en iğrenç ve alçak temsilcilerinden biri olan Nazlı Ilıcak da şu değerlendirmeyi yapıyor Hilmi Özkök için:

“Göreve geldiği günden beri demokrat bir kişilik sergileyen Genelkurmay Başkanını herkes takdir edebilir.” (Bu-

gün, 23-11-2005)

H. Özkök Ortaçağcıdır

Öküzbaş namıyla maruf Cevdet Sunay, 12 Eylül Faşizminin lideri **Netekim** (Kenan Evren) bile, Ortaçağcı hain, vurguncu güçler tarafından bu denli takdir edilmemişti, sevilmemişti. Kendilerinden sayılmamıştı. Buna olan muhabbetleri bir başka Ortaçağcıların... Tefeci-Bezirgân Sermaye sınıfının sözcülerinin... Belli ki bu kendilerinden...

Alçak Netekim, dini bir siyasi çıkar, uyutma aracı olarak kullanıyordu. Bir yandan, halka din-iman nutukları atarken, bir yandan da sık sık tertiplendiği mitinglerinde “oruç yemek”ten geri durmuyordu. Ramazanda, kürsüde nutuk atarken, oruçlu kalabalığın karşısında su içiyor, sonra da “biz seferiyiz” diyerek halkla dalgasını geçiyordu. Her samimi Müslüman bilir, her türlü konfora sahip özel bir uçakta yapılan birkaç saatlik yolculuk, insana seferi sayılma hakkı-yetkisi vermez. Netekim aslında hiçbir zaman oruç tutmuyordu. Halkımız bunu biliyordu. Hilmi Özkök’se, Netekim’in aksine hiç oruç yemez. Çünkü o Ortaçağcı görüşlere sahiptir.

Dikkatinizi çekti mi bilmiyorum. 18 Mart Deniz Zaferi’nin bu yılki kutlamaları sırasında H. Özkök, **Nusret Mayın Gemi-si**’nin döktüğü mayınların, düşman donanmasına verdiği müthiş zararı anlatırken aynen şöyle dedi:

“Mayınlar aslında başka bir bölgeye dökülmüş. Ama sanki gizli bir el o mayınları almış getirmiş, düşman donanmasının yolu üzerine koymuş.”

Ortaçağcı güçlerin malum bir demagojisi var: “Çanakkale savaşlarında, Hz. Muhammed dahil olmak üzere bir yığın evliya bize yardım etti. Zaferi bu sayede kazandık” biçiminde.

Onlar bu demagojileriyle, Çanakkale savaşlarındaki komutan Mustafa Kemal’in rolünü, **kahramanlığını** ortadan kaldırmayı amaçlarlar. Tabîi halkımızın kahramanlığını da en azından yarıya indirmiş olurlar. Zeytinburnu, Ümraniye belediyeleriyle,

Tayyip'in TRT Genel Müdürlüğüne getirdiği kişinin yapmış olduğu sözde belgeselerde hep bu amaç gözetilir.

O şerefsizlere şunu sormak gerekir: Başta Hz. Muhammed olmak üzere bir yığın evliyanın ruhu bu savaşılar müdahale etti ve düşmanla savaştı da, Ordu'muz 253 bin kaybı neden verdi?..

Geçen Ramazandaki bir MGK toplantısı sonrasında Tayyip şu açıklamayı yaptı: **“Toplantıda hiçbir şey yenilip içilmedi. Sayın Genelkurmay Başkanımız da oruçluymdu.”**

Böylece Tayyip de H. Özkök'e, takdirlerini sunmuş oluyordu.

Tabii böylesine Şeriatçı-Ortaçağcı güçlerle kaynaşık bir kişinin gerçek anlamda komutan olması, savaşçı ruh taşıması mümkün olamazdı.

Çuval Olayı Gösteriyor ki: H. Özkök'te Askercil Yiğitlik-Ruh Yoktur

Süleymaniye'de, ABD Ordusunun, bizim 11 askeri, bürolarını basarak tutuklaması; başlarına çuval geçirerek ellerini arkadan bağlaması ve it tekmeleri atması karşısında, H. Özkök, hiçbir askercil tepki ortaya koyamıyordu. Çünkü askercil-savaşçı ruh taşıyor bu general... Aslında, o çuval, en başta H. Özkök'ün başına geçirilmiştir. Ama bunu anlayacak asker, yiğit nerede?

Osman Pamukoğlu, **“24 saat içinde, ABD'ye aynı şekilde cevap verilmeliydi. Verilmedi. Kristal kırıldı.”** dedi.

Hulki Cevizoğlu sordu: **“Türkiye'nin bu gücü var mıydı?”** diye.

Osman Pamukoğlu aynen şöyle dedi:

“Evet vardı. Türkiye Irak'ta da Türkiye'de de bu cevabı verebilirdi. Biz bu imkâna sahiptik.”

O. Pamukoğlu bir komutan. O yüzden o böyle görür...

H. Özkök ise değil. O bırakalım ABD'ye hak ettiği karşılığı vermeyi, darbenin nereden geldiğini bile göremiyor. Farkında değil. Diyordu ki, o zaman:

“Biz bu olayın kişicil bir şey olduğu kanısındayız. ABD, bize karşı böyle bir harekette bulunmaz.”

Aradan geçen olaylar, bu alçakça saldırının, kişicil değil, ABD'nin en yetkili yöneticilerinin planladığı bir saldırı olduğunu gösterdi. ABD'nin; bir önceki Ankara Büyükelçisi Eric Edelman bile, Türkiye'den ayrılacağı günlerde, yani giderken, verdiği bir röportajda, bu konuya ilişkin bir soruya şu karşılığı veriyordu:

“Türk askerinin orada ne işi vardı? O askerleri oraya çağıran Türkmenlerdir olayın sorumlusu.”

Görüyor musunuz emperyalist haydutların küstahlığını?.. Tabii bizim satılmışların ne mal olduğunu, onlardan kendilerine zarar gelmeyeceğini biliyorlar... Dişlerine göre buluyorlar bizimkileri...

Yine aynı röportajda, bizim medya mensubu soruyor E. Edelman'a:

“Süleymaniye'deki çuval olayının, ilişkilerde açtığı yarıyı tamir edebildiniz mi?”

E. Edelman alçağının verdiği yanıt aynen şöyle:

“3-4 yıldızlı generaller düzeyinde çok iyi ilişkiler kurduk. Şimdi bu düzeyin altındaki kademelerde ilişkileri canlandırmak gerekiyor.”

E. Edelman diyor ki; “3-4 yıldızlı generaller çuvalı yediler, hazmettiler. Ama Genç Subaylara daha hazmettiremedik.”

Ordu Gençliği'miz “Çuval”ın Hesabını Soracaktır

Biz o şımartılmış, ne oldum delisi alçağa diyoruz ki, Genç Subaylara asla hazmettiremeyeceksiniz! Ordu Gençliği'mizin en azından bir bölümü, o şerefsizce saldırıyı hiç unutmayacak ve bir gün biz devrimcilerle birlikte, onun hesabını soracaktır... O alçaklık yanınıza kalmayacaktır.

Tabii insanlığa karşı, yüzlerce yıldan beri işlemekte olduğunuz suçların hesabını da vereceksiniz. Dünya Halkları bu hesabı

sizden mutlaka soracaktır...

Konumuzu birkaç cümleyle özetlersek; Hilmi Özkök ve benzerleri, bırakalım Mustafa Kemal'in devamcısı olmayı, gerçek anlamda bir asker bile sayılmazlar. Tayyipgiller neyse, bunlar da odur.

Ordu Gençliği'mizin de bunlarla hiçbir benzerliği yoktur. O Devrimci Geleneklidir. Türkiye'nin Tarihindeki bütün devrimlerde hep ön safta yer almıştır. İkinci Kuvayimilliyeye Hareketimizde de yerini alacaktır. Bunu kesince biliyoruz...

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 1, Sayı: 11, 6 Aralık 2005)

İKİNCİ KİTAP

**AB-D'NİN GÜL'LÜ
SALDIRISI SÜRECİNDE
ORDU ÜZERİNE YAZILAR**

İkinci Kitap
Birinci Bölüm

**Genelkurmay'ın
27 Nisan Tarihli Açıklaması Üzerine:
Geç Kalmış Eksik Bir Muhtıra**

Türk Ordusu'nun Devrimci Karakterinin Kaynakları

27 Mayıs 1960 Politik Devrimi, 28 Şubat 1997 İlerici Hareketi ve 27 Nisan 2007 İlerici Muhtırası. Türk Ordusu'nun Cumhuriyet dönemindeki üç ilerici davranışdır. Ordu'nun bu hareketlerinin kaynağı onun Devrimci Geleneğidir. O Gelenek de tâ Osmanlı'nın ilk kuruluş günlerinden gelir. Bilindiği gibi Osmanlı'yı kuran Oğuzlar'ın Kayı Boyu, Göçebe yani İlkel Sosyalist Toplum Düzeninde yaşayan bir kavimdi. Ordu'ya Devrimci Geleneğini veren, özel mülkiyet nedir bilmeyen, bu İlkel Sosyalist Toplum biçimidir. Osmanlı bu gelenekler üzerine kurulmuştur. Bu geleneğin ekonomideki yansıması Dirlik Düzeni'dir. Bu düzende tüm Antika Tarihin temel üretim aracı olan toprak, Kamu Mülkü sayılır. Tasarruf hakkı da üretmen köylülerindir.

Gelenekler yüzyıllarca yaşar. Tabii, gitgide etkisini-gücünü yitirecek.

Bizim Ordu'nun Tanzimat'ta, Meşrutiyet'te, Kurtuluş Savaşı'nda ve Cumhuriyet dönemindeki, yukarıda andığımız üç ilerici harekette bulunmasının nedeni işte bu gelenektir. Demek ki Ordu Türkiye'nin Tarihindeki devrimlerde ve ilerici girişimlerde hep ön safta yer almıştır.

Önderimiz Hikmet Kıvılcımlı, 5 Mart 1971'de Ankara'daki **Tartışmalı Toplantı**'da, **“Ordu devrime de gider faşizme de. Biz onun devrime giden yanını tutmalıyız”** diyordu.

Ordu, hatırlanacağı gibi, 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980'de olmak üzere iki de Faşist Darbe yapmıştır. Bu darbeleri, CIA yaptırmıştır ve yönetmiştir, yine bilindiği üzere. Bu iki faşist darbeyle ABD, AB, CIA, 27 Mayıs Politik Devrimi'nin getirdiği-halka verdiği sınırlı özgürlüğü ortadan kaldırmayı amaçla-

mıştır. Kısmen başarılı da olmuştur.

27 Mayıs Anayasası, Cumhuriyet anayasalarının en ilerici olanıdır. Sonradan yapılan iki faşist darbe, o Anayasa'yı ortadan kaldırmıştır.

Ordu Bu Üç İlerici Hareketi Neden Yaptı?

Ordu neden bu her üç harekette de, en sonunda acı acı müdahale etmek zorunda kaldı? Onu buna zorlayan nedir?

14 Mayıs 1950 seçimleriyle iktidarı kayıtsız şartsız ele geçiren Finans-Kapital ve müttefiki Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının halka ve vatana ihanetleridir. İktidarı tümüyle eline alan bu biri Modern, biri Antika iki asalak, sömürücü, vurguncu sınıf, Birinci Kuvayimillîye'nin (Millî Kurtuluş'un) bütün kazanımlarını tek tek ortadan kaldırmaya girişti.

Antiemperyalist Kurtuluş Savaşı'mızın önderi Mustafa Kemal'e "O sarhoş" diyordu, 1950'de iktidara gelen Parababaları zümresi hükümetinin başbakanı Adnan Menderes. Bu hükümetin ihanet ve vurgunlarına artık bu kadarı da yapılmamalı diyerek, tahammül edemeyen, o çeteden ayrılan Rıfat Kadızade anlatır, A. Menderes'in Mustafa Kemal'e böyle dediğini, yazdığı kitapta. Kaldı ki, Rıfat Kadızade, A. Menderes'in yeğenidir de.

Parababalarının bugünkü başbakanı Tayyip de, "Ölmüş inek" diyordu, Mustafa Kemal'e, bir zamanlar TV'lerde yayımlanan video kasetinde. 1950 sonrası işbaşına gelen hükümetlerin yetkililerinin Mustafa Kemal'e ve Kurtuluş Savaşı'na bakışı da pek farklı değildir.

Bunun sebebi şudur:

Emperyalistler, talan etmek için bir ülkeye girdiler miydi, oradaki en gerici sınıf ve zümrelerle ittifak ederler. Emperyalizm, tekelci kapitalizmdir. Bizim gibi kapitalizmce geri bir ülkeye girince kendisi gibi gerici, asalak ve vurguncu sınıfları,

güçleri arar, bulur. Bizde de 1924’lerde tekelleşen kapitalizm, 1930’da Celal Bayar’ın İktisat Bakanlığına getirilmesiyle Türkiye ekonomisinin yönetimini ele geçirmişti. Anadolu’da en az dört bin yıldır bulunan Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfıyla da ittifaka girmişti, bu yeni türeyen tekelleşen sermaye zümresi. İşte bu iki gerici asalak güç, 1950 seçimleriyle de siyasi iktidarı tümenden ellerine aldılar.

Bu yerli halk düşmanı sömürgeci, Türkiye’ye sömürgeye gelen Batılı emperyalist şirketlerle çarkla dişli gibi iç içe geçtiler. Ortaklaştılar. Ekonomik alanda gerçekleşen bu menfaat evliliğinin siyasi üst yapıya yansımaları da kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu. Türkiye Cumhuriyeti, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası, uluslararası emperyalizmin liderliğine geçen (onu İngiltere’den devralan) ABD’nin yörüngesine sokuldu. Onun uyduyu yapıldı. Ekonomik ve siyasi bağımsızlığını yitirdi. Tabii kültürel bağımsızlığını da. Demek ki Türkiye’yi, ortalama 60 yıldan beri Türkiye yönetmiyor. ABD yönetiyor. Hem de her şeyiyle...

1950 sonrası işbaşına gelen hükümetlerin temsilcilerinin Kurtuluş Savaşı’na ve Mustafa Kemal’e düşmanlıkları bundandır. Onlar, kendi kafalarıyla bağımsızca düşünüp taşınmazlar. Sadece ABD’nin emirlerini uygularlar. ABD’ye kölece ya da uşakça bağımlıdırlar. Çünkü onları iktidara getiren de, oradan indiren de ABD’dir. Tayyip’in, Cüneyd Zapsu ve Şaban Dışli’yi ABD’ye göndererek, onlar karşısında, “Beni delikten aşağıya süpürmeyin, kullanın” diye yalvarması bundandır. Çünkü Tayyip de Demirel ve daha öncekiler gibi çok iyi bilmektedir ki, ABD’nin bir işaretiyle, hükümeti gümbürdeyiverir. Gerçekten de ABD bir sinyal versin, Tayyip’in iki yüz ya da daha fazla milletvekili, bir hafta içinde Erkan Mumcu’nun ANAP’ına geçiverir. Tayyip Hükümeti de yıkılıp gider.

ABD bu işi nasıl yapar? Hangi gücüyle yapar?

Para, Ordu, Casus gücüyle yapar. **Sivil Örümcek**'leriyle yapar: Fethullah Gülen ve benzeri şeyhlerin yönetiminde bulunan tarikatlarıyla yapar. Misyoner okullarında, ulusal değerlerden arındırdığı, kendi emperyalist kültürüyle doktrine ettiği satılmış aydınlarıyla yapar. Yeni Ali Kemal'ler olan yazarçizer, sanatçı, bilim adamı, profesör görünümlü adamlarıyla yapar.

Demek ki, yerli Finans-Kapitalistler ve Tefeci-Bezirgânlar, Batılı emperyalistlerle çıkar birliği içindedirler. Onlara bağlı, onlara uşaktırlar. Onların sözünden asla çıkamazlar...

O yüzden bizim sermaye sınıfının bir tek yerli, orijinal markası yoktur, teknoloji ürünlerinde. Onlar Batılıların yerli acentesi durumundadırlar. Başka türlüsüne izin vermez Batılı emperyalist efendiler.

Bu sermaye sınıfının çıkarlarını savunan siyasi partiler de aynı şekilde Batı'nın emrindedir, hizmetindedir. Ve onun uşağı durumundadır.

Türk medyası, Attila İlhan'ın da dediği gibi Türk değildir. Batılı emperyalistlerin çıkarlarının, tezlerinin ve kültürlerinin, dünya görüşünün savunucusu durumundadır. Çünkü o medyanın sahibi olan Parababaları Batılılarla ortaktır. Ve o medyanın yöneticileri, yazarçizer takımı kolejli dönemler ordusundan oluşmaktadır. Bunlar, on binlerce dolar maaş almaktadır. Yani bu şekilde (yüksek maaş yoluyla) satılmaktadır, söz konusu dönem aydın takımı. Bu astronomik maaşlar karşılığında ihanetlerini etmekte, yerli-yabancı Parababalarının aşağılık çıkarlarını savunmaktadırlar. Mütareke döneminin Ali Kemal'leri, Rıza Tevfik'leri bile bunların yanında masum kalır. Eskiler, Türkiye halkının gücünü göremiyor, Kurtuluş Savaşı'nın zafere ulaşamayacağına inanıyorlardı. O yüzden mandacılığı savunuyorlardı. Şimdikilerse hazır-kurtarılmış vatani satıyorlar. Halka ihanet ediyorlar.

Sermaye sınıfının da, onların temsilcisi olan siyasilerin de,

ABD ve AB'nin sözde **“Proje”** karşılığı olarak verdiği paralarla beslenen STK'lerin (Sivil Örumceklerin) de, Batıcılığı-Batı'ya tapınması ve bize ihaneti bundandır. Yani çıkarları gereğidir.

Siyasal İslam, ABD'nin “Yeşil Kuşak” Projesinin Ürünüdür

ABD 1945 sonrasında, Sovyetler Birliği'ni ve Sosyalist Kamp'ı alt karnından kuşatabilmek için oluşturdu **“Yeşil Kuşak Projesi”ni**. Burada bulunan ülkelerde Ortaçağ'a dönüşü özleyen siyasi akımlar yarattı. Yani şeriat düzeni özlemcisi hareketler yarattı. Maddi manevi her şeyiyle destekledi bu geri hareketleri.

CIA'nın o zamanlarki Ortadoğu Masası Şefi Graham Fuller, Vatan Gazetesi'nden Devrim Sevimay'a 01.11.2004'te verdiği bir röportajda, bu gerçeği çok net biçimde ifade eder. Şöyle der bir yerde:

“Fikir herhalde bizimdi. Ama o zamanlar bütün İslam devletleri de komünizme karşı Müslümanlığın çok güçlü bir duvar olduğunu anlamışlardı.

“(…)

“Ayrıca bütün dünya radikal İslam'ı Sovyetler'e karşı kullanmak istedi. Sadece ABD değil. Bütün Arap dünyası, Avrupalılar, herkes, Sovyetler bir hezimetle uğrasın diye yardım ettiler. Parayla, silahla... Her şekilde...” (agy)

İşte bu çerçevede İmam Hatip Liseleri (İHL'ler), Kur'an Kursları pıtrak gibi çoğaldılar, üretildiler. Tarikatlar bütün taşra şehir, kasaba ve köylerimizi, büyük şehirlerin varoşlarını örümcek ağları gibi sardı-kuşattı.

Bezirgân partiler, halka ve vatana ihanetlerini Batılı efendilerinin hizmetine girmelerini gizlemek için, şairimizin dediği gibi: **“Din alıp satmaya verdiler hızı”**. Artık insanlarımız, **“Allah'la aldatı”lacaktı**. Oysa Hz. Muhammed, müminleri böy-

lesi din tüccarlarına karşı Lokman Suresi'nde açıkça uyarıyordu:

“Dikkat edin! Dünya hayatı sizleri birbirinizi aldatmaya sürüklemesin ve o Aldatıcı (İblis) sizi “Allah’la aldatmasın.”
(33. Ayet)

Hız. Muhammed’in sakındırmaya çalıştığı İblis, günümüzde ABD-AB ve onların emrindeki dincilerdi. Saf insanlarımızı, çocuk ve gençlerimizi bu alçaklar güruhu, kandırdı-aldattı. Kafalarını Ortaçağcı ideolojiyle donattı.

Türkiye’deki 580 İHL’den her yıl 50.000 genç mezun oluyor. Ezici çoğunluğu Ortaçağcı olarak.

4.000 resmi faal Kur’an Kursu’ndan iki yılda bir 1.860.000 öğrenci mezun oluyor. Tabii bunların da çoğunluğu Ortaçağcı olarak...

Bir de kaçak Kur’an Kursları var. Bunların ne kadar mezun verdiği belli değil...

Yine 80.000 resmi cami imamının yine büyük çoğunluğu, her gün beş vakit saf, masum dindar insanlarımıza Ortaçağcı Siyasal İslam propagandası yapıyor.

Yine onlarca tarikatın on binlerce gönüllü çalışanı, kara halk yığınlarımızı, “Allah’la aldat”arak ağına düşürüyor. Ortaçağcı düşüncelerle şartlandırıyor. Sağlıklı düşünemez, sıradan bir olayı bile doğru şekilde görüp kavrayamaz kılıyor bu insanlarımızı.

Bütün bu eğitimlerden geçen insanlarımız, artık cenneti özleye özleye ölmekten başka bir şey düşünemez hale geliyorlar. Cennet’i garantiye almak için de, Ortaçağdaki din devletlerinin bir benzerini yeniden kurmak ya da toplumu Ortaçağa geri götürmek için çalışmaktan daha kutsal, daha değerli bir iş, bir yaşama biçimi kabul etmiyorlar. Artık Ortaçağcı düzenin gönüllü bir militanı oluyorlar.

Din, Ortaçağdaki hâkim ideolojidir bildiğimiz gibi. O za-

manlar millet yoktur. Ümmet vardır. Batı Hıristiyan, Doğu İslam ümmetidir. Millet, kapitalizmin ürünüdür.

Ortaçağda millet ve milli değerler olmadığı için, bizim Ortaçağcı Şeriat düzeni özlemcilerinde de ulusal değerler yoktur. O yüzden onların siyaset bezirgânları kolayca vatana ve halka ihanet ederler ve Batılı efendilerinin emrine girerler.

Bizde Burjuva Devrimi 20'nci Yüzyılda yapıldığı için yani Burjuvazi dünya genelinde devrimci barutunu bu dönemde yitirmiş olduğu için, iktidarı ele 1923'te alınca Antika Tefeci-Bezirgân Sermayeyi tasfiye etmedi. Tersine onunla ittifaka girdi. Batıdaysa Burjuva devrimleri 15'le 20'nci Yüzyıl arasında olduğu için, oralarda bu Antika Sermaye Sınıfı, iktidarı ele alan Burjuvazi tarafından tasfiye edildi.

Din, Tefeci-Bezirgân Sermayenin siyasi ideolojisidir de aynı zamanda. Batıda bu Antika sınıf, bugün olmadığı için orada Ortaçağcı dinî hareketler yoktur. Dini de, Kiliseyi de Batı insanı çok ciddiye almaz bugünkü yaşamda...

Bizdeyse bu Antika Sınıf, eskiden olduğu gibi durmaktadır. İşte o sebepten bizde ve bizim gibi Şark toplumlarında Ortaçağcı dinci hareketler vardır. İktidarlara gelmektedir. Devletleri tümüyle ele geçirmektedir.

Ve yine aynı sebepten dolayı Batı'da Laiklik karşıtı hareketler hiçbir yerde ciddiye alınacak bir etkinliğe ulaşamazlar. Bizde ise durum tersidir... Batı'yla böylesine bir zıtlığımız vardır...

Tayyipgiller, Antika Tefeci-Bezirgân Sınıfın resmi siyasi temsilcisidirler, bugün. Onların çıkarımı savunuyorlar. Bu sınıf vurguncu, sömürücü, asalaktır. Üretimle ilgilenmez. Üretilenlerin alım satımlarıyla uğraşır. Üreticilerle tüketiciler arasında aracılık eder. Böylece aşırı kâr sağlar. Borç verir, faiz alır. Hz. Muhammed'in faizi yasaklamasına rağmen, "kâr payı" vb. adlar altında en insafsızca faiz almaktan geri durmaz.

Din, bunlar için halkı kandırmada bir araçtır. İçten değildir. Her türden yolsuzluğu, kitabına uydurarak yapmaktan çekinmezler. İşte bu sebepten Tayyip'in yedi tane rüşvet, ihaleye fesat karıştırma, kalpazanlık, kamu malını iç etme gibi hepsi de yüz kızartıcı suçlardan davası vardır.

Abdullah Gül de açıklandığı gibi, kamu bankası parasını yemekten mahkûm olmuştur. Tayyipgiller'den yüzü aşkın milletvekilinin bu türden dosyası (davası) vardır. Bu davalar, onlar "milletvekili dokunulmazlığı" zırhı ardına ya da içine gizlendikleri için şu anda durmuş durumdadır.

Bunlarda ulusal değerler bulunmadığı için (ümmeççi oluşlarından dolayı); "Ben vatanımı satmakla mükellefim" diyebilmektedirler. Ve hiç duraksamadan Batılı emperyalistlerin emrine ve hizmetine girebilmektedirler.

Diğer Parababaları partileri de din sömürsü yapmaktan geri durmamıştır.

1950 sonrasında iktidara gelen bütün sermaye partileri bu düzenbazlığı yapmıştır. Bunlar hemen her gün görüldüğü gibi, "türbanı kamusal alanda serbest bırakma" konusunda birbiriyle yarışmaktadır. Bu vurguncu ve Batılı emperyalist uşaklarının, halkımıza verebileceği hiçbir şey yoktur. Tabii olumlu anlamda. O yüzden din sömürsü yapmakta birbiriyle yarışır bunlar. Bunlar için din tüccarlığından daha kârlı, daha tatlı bir iş yoktur dünyada. Getirisi en yüksek iş budur.

Bunlar iktidara gelince ne yapar?

ABD ve AB'ye tümüyle teslim olur. O emperyalistlerin ekonomik, siyasi, askeri, kültürel örgütlerine teslim ederler Türkiye'yi. ABD ve AB, kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda yönetir Türkiye'yi. Bizimkiler yalnızca onlardan aldıkları emirleri uygular. Onların dediğini yapar. Kendilerinin düşüncesine, bir karar üretmesine gerek yoktur. Zaten Batılılar bunu istemez de.

Bunlar sadece din sömürsü yaparlar. Bu konuda birbirleriyle

le yarışır.

Laiklik karşıtı, Kurtuluş Savaşı ve Mustafa Kemal düşmanlığı söylemler bu alanda getirisi en yüksek olan işlerdendir.

Bilinçsiz insanlarımızı bu söylemlerle kandırırlar, avlarlar. Kurdukları Örümcek ağlarına düşürürler. Kendi aşağılık, hainâne amaçları için kullanırlar...

Bu Antika ve Modern Parababaları iktidarlarının ettiği ihanetler ve zulümler dayanılmaz boyutlara ulaştınca, halkımız da bir ölçüde de olsa uyanmaya ve bunlara karşı tepki göstermeye başlıyor. Geçen 14 Nisan Mitinginde olduğu gibi... O günleri yaşayanlar hatırlar, 27 Mayıs öncesinde de halkımız, özellikle de aydın (üniversite) gençliğimiz DP İktidarına karşı bu şekilde tepkiler göstermeye başlamıştı. Bu gösterilerden birinde, **Turan Emeksiz** adlı Malatyalı bir üniversite öğrencisi, iktidarın emrindeki polis kurşunlarıyla İstanbul Beyazıt'ta vurularak öldürülmüştü.

Ordu'nun siyasi iktidara müdahalesi işte böyle durumlarda oluyor. Halkın bir parçası olan Ordu Gençliği'miz hain iktidarların ihanetlerine bir süreliğine de olsa dur diyor. Ama ne yazık ki o düzenbazlar kısa süre sonra yeniden bildiklerini okumaya devam ediyorlar. Çünkü iktidar ellerinde... İktidardan bir bezirgân parti indirilmiş olsa bile (27 Mayıs ve 28 Şubat'ta olduğu gibi) bir benzeri hemen yerine geçiyor. Ya da iktidardan indirilen sadece ad değiştirerek siyaset sahnesine geri dönüyor. Ve bir süre sonra iktidara yine geliyor... Bu hayasızca gidiş sürüp gidiyor...

12 Mart ve 12 Eylülcü Generallerin Suçları

12 Mart Faşist Darbesi sonrası, o zamanki açık, keskin Ortaçağcı Partinin başkanı olan Necmettin Erbakan korkusundan Türkiye'den kaçıp İsviçre'ye gitmişti. 12 Mart'ın faşist generalleri, onu geri çağırdılar. Gel Türkiye'de yeni parti kur ve siyaset yap, bizden korkma, dediler. Ve Molla Necmettin'i geri getirdiler. Amaçları, devrimci hareketin-sosyalist gelişmenin önünü

Ortaçağcı güçle kesmekti. Yani Gençliğin Sosyalizme yönelişini engellemekti. Ortaçağcı örümcek ağları kurarak gençliği bunlarla avlamaktı.

12 Eylül Faşist Darbesi sonrasında da aynısı yapıldı. Şeriatçı harekete destek olundu. Rahmetli Güven Erkaya Paşa bu gerçeği açıkça dile getirmişti. 12 Eylülcü faşist generalleri suçlamıştı.

Bu generaller, bu gerici işi kendi akıllarına uyarak yapmıyorlardı. Onları ABD casus örgütü CIA yönetiyordu. CIA planlarıyla darbe yapıyorlardı. Bu Şeriatçılık işinde de onları yöneten yine aynı örgüttü. CIA'ydı.

“Yeşil Kuşak Projesi”nin bir bölümünün uygulanmasıydı bu.

Nitekim 12 Eylül Faşist Darbesini CIA adına yöneten Paul Henze, bir konuşmasında; **“Türkiye için en iyisi ılımlı İslâmi bir modeldir. Türkiye böyle bir modelle uygulanmalıdır”** demişti.

1950’li yılların ABD Ankara Büyükelçisi George McGhee de, 1951’de kurulan daha doğrusu CIA tarafından kurulan Ortaçağcı **“İlim Yayma Cemiyeti”**yle içli dışlıydı. O İslâmcı örgüte Amerikan propagandası içeren kitap bastırıyordu.

Demek istediğimiz, Türkiye’de Siyasal İslâmcılık ABD tarafından oluşturulmuş, geliştirilmiş ve iktidara getirilmiştir. Çünkü vatani da halkı da en kolay ve duraksamaksızın bunlar satar. Çünkü ulusal değerden yoksundurlar...

Demek ki 12 Mart’ın ve 12 Eylül’ün faşist darbecilerinin de bu işte suç ortaklığı vardır.

Tabii Hilmi Özkök gibi, Tayyip’in “Hocam” diye hitap ettiği, emekli oluşuna Bülent Arınç’ın gözyaşı döktüğü gerici generallerin de suçları vardır. Onlar da, Tayyipgiller’e; bildiğiniz gibi davranın, biz Ordu Gençliği’nin başını tutarız, onlara bir şey yaptırmayız, mesajı vererek Ortaçağcı harekete büyük ölçüde destek olmuşlardır.

Eski generallerden, Cumhurbaşkanlığı da yapan Cevdet Sunay da, Ortaçağcı harekete çok yardım etmiştir.

Bugün Tayyip Hükümetine Muhtıra veren askerler, içlerindeki bu tipten gericiilere karşı de uyanık olmak durumundadırlar. Tabii söylediklerinde gerçekten tutarlı olmak istiyorlarsa...

ABD'ye de AB'ye de Karşı Olmak Gerekir

Yukarıda uzun uzun anlattığımız gibi Türkiye'nin başına Siyasal İslâm-Ortaçağcı gericilik belasını açan ABD ve AB emperyalistleridir.

Tayyipgiller'den, ABD ve AB'nin son derece memnun olduğunu, hemen her gün burjuva medyası yazmakta ve söylemektedir. Nitekim kısa süre önce, ABD'de yaşayan, CIA'nın sesi döneç Yasemin Çongar, **“ABD yönetimi bir dönem daha T. Erdoğan, A. Gül ikilisiyle çalışmak istiyor”** diye yazmıştı.

Muhtıra'nın hemen ardından, Tayyipgiller'e sahip çıkan ve Genelkurmay'ı kınayan da bu emperyalistler oldu:

AB'nin Genişlemeden Sorumlu Üyesi Olli Rehn, çok açık bir dille Tayyipgiller'i sahiplendi. Ordu'yu suçladı. ABD daha dikkatli bir üslup kullanmakla birlikte aynı şeyleri söyledi.

Yetiştirdiklerini-yarattıklarını savunacaklar tabii bu emperyalist haydutlar. Bundan doğal ne olabilir?

Yine 1960'lı yılların, CIA, Ortadoğu İstasyon Şefi Graham Fuller, şöyle diyor, söz konusu röportajında:

“Bence şu anda Türkiye çok iyi bir noktada.” (agy)

G. Fuller, Devrim Sevimay'ın, **“Sonuçtan memnun musunuz peki?”** sorusu üzerine, ona cevap olarak söylüyor yukarıdaki sözü. Yani, Tayyipgiller'in iktidarda olduğu Türkiye, **“bence çok iyi bir noktada”** diyor.

Aynı Graham Fuller, tabii doğal olarak Mustafa Kemal'e de karşı.

Devrim Sevimay soruyor:

“Bir makalenizde “Mustafa Kemal'in işlevi bitmiştir” dediğinizde bu ülkede pek çok insanı ne kadar kızdırdığınızı biliyor musunuz?” (agy)

G. Fuller'in cevabı aynen şu:

“Böyle bir şey söylemedim. Zorlu bir süreç olarak sonuna geldiğini ve belki de sonuna gelmesinin iyi olduğunu söyledim. Türkiye’ye artık yeni bir harmoni getirmek lazım.”

(agy)

AB sözcüleri de zaman zaman benzer açıklamalar yapmaktadırlar hatırlayacağımız gibi. Demek, Tayyipgiller gibi ABD ve AB emperyalistleri de Mustafa Kemal’e ve Kurtuluş Savaşı’mıza düşmandırlar. Çünkü onlar hâlâ Sevr’den vazgeçmemişlerdir. ABD Ordu dergisinde yayımlanan ve Roma’daki NATO Koleji’nde ders olarak işlenen **yeni Ortadoğu Haritası** bunun en son göstergelerinden, kanıtlarından biridir. Bu haritada Türkiye üçe bölünmektedir.

ABD ve AB, dünyayı babalarından miras kalan çiftlik gibi yağmalarken, karşılarında direnç noktası oluşturabilecek güçlü devletler olmasını istemiyorlar. Gönüllerince at koşturmak istiyorlar dünyada. Sosyalist Kamp çöktü artık, dünya bütünüyle ve her şeyiyle bizim olmalı, diyorlar. İşte bunun için Yugoslavya’yı altıya, Irak’ı üçe böldüler. İran ve Suriye’yle uğraşıyorlar. Küba ve Kore Demokratik Halk Cuhuriyeti’ni tehdit ediyorlar.

ABD ve AB dünyanın başbelasıdır. İnsanlığın en önde gelen iki haydutudur bunlar. Bu nedenle Türkiye’nin de en önemli düşmanlarıdır. Ortaçağcı gericiliği (Siyasal İslâmı) Türkiye’de besleyip büyütüp, iktidara getirdikleri yetmiyormuş gibi aynı zamanda da Türkiye’yi en az üçe bölmeyi planlıyorlar. Mustafa Kemal’in önderi olduğu Milli Kurtuluş’un yırtıp çöpe attığı Sevr’i yeniden Türkiye’nin önüne koyuyorlar. Ve adım adım o bataklığa sürüklüyorlar bizi. Yüz yıl önce olduğu gibi Türkiye’de halkları birbirine boğazlatmaya oynuyorlar Batılı emperyalistler. Onlarda değişen hiçbir şey yoktur.

Askerlerin de bu gerçeği görmeleri gerekir. O sebeple de ABD’ye ve AB’ye karşı olmak gerekir. Tayyipgiller, arkalarını o emperyalist haydutlara dayadıkları için bu ihanetleri çekinmeden yapabilmektedirler.

Siyaset Yapmak Askerin de Hakkıdır

Eski Grek düşünürü Aristoteles, insanı; “**Zoon Politikon**”-**Politik hayvandır** diye tanımlar. Politikliği alırsanız geriye hayvanlık kalır. Aristoteles’in dediği şudur: İnsanın hayvandan en büyük farkı, onun politika yapabilmesidir. Yani kendisinin, içinde yaşadığı, bir parçasını oluşturduğu toplumun ve dünya-daki diğer toplumların yaşayışlarıyla ilgilenmesi, gözlemlerde bulunup düşünceler üretmesi, kararlara varması ve o kararları uygulamak için mücadele etmesidir. Yani toplumun bugünü ve geleceği üstüne söz söyleyebilmesi, bu amaçla davranışlar ortaya koyabilmesidir, politika yapmak. Bunlardan yoksun kılınan insan, koyun durumuna düşürülmüş olur. Koyun gibi ya da başkaca bir hayvan gibi güdülmeyi, tümünden boyun eğmeyi kabul etmiş olur. Bu, insanlık onuruyla bağdaşmaz.

Marksizme göre politika; ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir. Sınıflar arasında savaş demektir. Herkes gibi askerlerin de bu konuda görüş, söz ve davranış sahibi olması gerekir.

Mustafa Kemal ve arkadaşları, Osmanlı Sultanı’na başkaldırarak Jöntürk Devrimini (1919’da) yapmasaydı, Kurtuluş Savaşı’na Önderlik-Komutanlık etmeseydi halimiz daha mı iyi olurdu? Muhakkak ki çok daha kötü olurdu. Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarını bu devrimlere önderlik ettiler diye kim suçlayabilir? Tabii aptal gericilerin ve Batılı emperyalistlerin uşakları dışında...

Kaldı ki Türk Ordusu bir NATO ORDUSU’dur. NATO, ABD’nin komuta ettiği antikomünist bir askeri örgüttür. Sosyalist Kamp’a karşı savaşmak amacıyla kurmuştur, ABD ve diğer büyük emperyalist devletler bu askeri örgütü.

Bir NATO Ordusu, zaten boylu boyunca siyasetin-Politikanın içine sokulmuş durumdadır.

Yine söylediğimiz gibi ABD bu Ordu’ya iki kez de faşist darbe yaptırmıştır. Bunu kim inkâr edebilir?

O zaman Ordu’yu politika yapıyor diye hiçbir Batılı emperyalist devlet suçlamamıştı. Suçlamak bir yana tam tersine alkış-

lamıştı o eylemleri Batılılar.

Yerli Parababaları, satılmış medya ve diğer gerici kesimler de suçlamamıştı Ordu'yu. Tersine desteklemişti. Kontrgerillanın özel örgütü olan faşist MHP bile; “kendimiz içerideyiz ama düşüncemiz iktidarda” diyerek selamlamıştı 12 Eylül Faşizmini.

Bugün Ordu' tersi bir tutum sergiliyor. Ordu'nun devrimci geleneğinden kaynaklanan bir yönü ortaya çıkıyor: Ordu, Ortaçağcı gericiliğe-Siyasal İslâma karşı tutum alıyor. Davranış ortaya koyuyor:

“Son günlerde, Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Unutulmamalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur” diyor (27 Nisan Muhtrası) ve devam ediyor:

“Silahlı Kuvvetler, bu niteliklerin korunması için kendisine kanunlarla verilmiş olan açık görevleri eksiksiz yerine getirme konusunda sarsılmaz kararlılığını muhafaza etmektedir.” (agy)

Biz Ordu'nun, Ortaçağcı gericiliğe yönelttiği bu tutumu destekliyoruz. Bu gericilerin arkasında duran ABD-AB emperyalistlerine, yerli Parababalarına ve diğer satılmışlara karşı da aynı tavrı koymasını bekliyoruz. Tutarlı olması için bunları da yapması gerekir. Çünkü o siyasilerin arkalarını dayadıkları halk düşmanı güçler bunlardır. O siyasileri var eden, onlara güç ve moral veren bunlardır...

Halk Devrimi Her Türü Kötülüğü Ortadan Kaldırır

Silahlı Kuvvetler'in bu türden ilerici hareketleri yukarıda da belirttiğimiz gibi Ortaçağcı gericiliği yalnızca bir süreliğine dizginleyebilir. Yoksa ortadan kaldırmaz. Çünkü o gericiliğin sınıf temeli olan Tefeci-Bezirgân Sermaye capcanlı durmakta ve vurgununu vurmaktadır. O gerici asalak sınıfın her türden kurumu-örgütü de ortada durmakta ve çalışmasını sürdürmekte-

dir. Böyle olunca, gericilik ortadan kalkar mı? Ortaçağcılık tehlike olmaktan çıkar mı?

Kesinlikle hayır.

Partimiz, İşçi Sınıfımız başta gelmek üzere üretmen köylülüğümüz, esnafımız, kamu emekçilerimiz, devrimci gelenekli Sivil ve Ordu Gençliği'mizle beraber, elele, omuz omuza verecek Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirecek ve Demokratik Halk İktidarını kuracaktır. Bu iki halk düşmanı, vatan satıcı sömürgeci sınıfı yani Modern Finans-Kapitalistlerle Antika Tefeci-Bezirgânları ekonomik hayattan tasfiye edecektir. O emperyalist uşağı hain sömürgeci sınıfın ekonomik hayattaki varlıklarına son verecektir. Maddi dayanakları ortadan kalktığı için onların siyasal ideoloji olarak kullandıkları Siyasal İslâm da kendiliğinden yok olacaktır. Yanlış anlaşılmasın; biz halkımızın dinî inancına karşı değiliz. Ona son derece saygılıyız. Bizim karşı olduğumuz ve devrimimizle ortadan kalkacak olan siyasallaşmış, siyasî bir ideoloji haline getirilmiş olan İslâm'dır. Biz tutarlı laikleriz. Laikliğe göre din, bir siyasal ideoloji değil, kişilerin özel hayatlarını ilgilendiren inanç sistemidir. Yani insanların kendi özel alanları içinde yer alması gereken bir konudur din.

“Kamu düzeni, aklın, bilimin ve insanî değerlerin kaynaklık ettiği kurallarla sağlanacak.” (Halkın Kurtuluş Partisi Programı, s. 53)

Sözlerimizi bitirirken Genelkurmay'a ve Ordu Yüksek Rütbeli Komutanlarına bir önerimiz var: Ordu Gençliği'nin sesine önem verin. Hassasiyetle dinleyin onu. Unutmayalım ki Mustafa Kemal de kurduğu Cumhuriyeti gençliğe emanet etmiştir.

Mustafa Kemal'in kendisi de, Çanakkale'de Tarihin o güne dek bir benzerine daha tanık olmadığı bu devasa kapışmada, askeri dehasını ortaya koyarak, komuta ettiği 19'uncu Fırka'nın Mehmetçikleriyle birlikte destan yazarken 34, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktığındaysa 38 yaşında bir gençti.

Burada bir çağrışım oldu. Mustafa Kemal Samsun'a çıkar-

ken, Partimizin önderi Hikmet Kıvılcımlı da Ege’de Kuvayimilliye’ye katılmak için Yörük Ali Efe’nin Çetesi’ne katılıyor. Ve savaşçılığıyla Köyceğiz Kuvayimilliye Askeri Kumandanlığı’na atanıyordu. Ve o zaman 17 yaşındaydı.

ABD ve AB emperyalistleri yenilecek. Halkımız zafer kazanacaktır.

Kıvılcımlı’nın dediği gibi, **“Vatan aşkını söylemekten korkar hale gelmektense ölmek daha iyidir!”**

29.04.2007

HALKIN KURTULUŞ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 2, Sayı: 26, 5 Haziran 2007)

İkinci Kitap
İkinci Bölüm

**Türk Ordusu'na
Dostça Uyarı ve Önerilerimiz**

Türkiye’de Karşıdevrimci Cephenin Bileşenleri

1- Dünyanın başhaydut devleti ABD’dir. İnsanlığın başbela-sıdır bu saldırgan, işgalci emperyalist canavar. Dolayısıyla Tür-kiye’nin de başdüşmanıdır ABD. Ve tabii onun yönetimindeki “G7’ler” denen diğer emperyalist büyük devletler. Bunlar AB’nin de yöneticisidir. Bu nedenle de ABD ve AB özet yazı-mıyla (kısaltmasıyla) AB-D Türkiye’nin en büyük düşmanıdır.

İnsanlığın başındaki felaketlerin yaratıcısı bunlardır. İnsanlık için, salgın hastalıklardan, doğal felaketlerden, kanserden, AIDS’ten, enfarktüstten daha tehlikeli, daha zararlı ve daha ölümcüldür bunlar.

IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi finans ve ekonomi örgütleriyle, ekonomik olarak haraca bağlamakta, soyup soğana çevirmektedir mazlum-geri ülkeleri, AB-D. NA-TO gibi askeri örgütleriyle ve besleyip teknolojinin son sözü silahlarla donattıkları ordularıyla işgaller yapmakta, ülkeleri minik devletçiklere bölerek parçalamaktadır.

Birleşmiş Milletler de AB-D’nin emrinde ve onun çıkarlarına uygun kararlar alan bir örgüttür.

CIA benzeri casus örgütleri ve “Vakıf-Enstitü” adlı yine kendilerinin yönettiği “Sivil Toplum Örgütleri”yle de ülkelerin içişlerine karışmakta, Portakal, Kabak, Patlıcan “devrimleri” yaptırarak sıfır numara uşaklarını iktidarlara getirmektedir.

Velhasıl, kapitalizmce bizim gibi geri ülkeleri 1945’ten beri AB-D yönetmektedir şu ya da bu şekilde. Doğrudan veya dolay-lı biçimde. Yani hükümetleri kuran da yıkan-değiştiren de AB-D’dir, bizim gibi ülkelerde.

Tayyip’in, Cüneyt Zapsu ve Şaban Dişli’yi ABD’ye gönde-rerek, ABD yöneticilerine, “Bu adamı delikten aşağı süpürme-yin, kullanın!” diye yalvartması bundandır. Tayyip adı gibi bilmektedir ki, ABD’nin bir sinyaliyle, hükümeti bir hafta için-

de paldır küldür yıkılır gider...

Tayyipgiller'i iktidara getiren de, “Siyasal İslâm”ı Türkiye'nin başına bela eden de AB-D'dir. ABD'nin “Yeşil Kuşak Projesi”nin ürünüdür bunlar.

ABD'nin şu anki dünya ve bölge (Ortadoğu) çıkarlarıyla, Türkiye'nin ulusal çıkarları taban tabana karşıttır. ABD; Irak, Yugoslavya, Kore, Yemen, Vietnam gibi Türkiye'yi de en az ÜÇ PARÇAYA BÖLMEK istemektedir. Ordu dergisinde yayımladığı haritada da (Yeni Sevr Haritası'dır bu) açıkça bu niyetini ortaya koymuştur.

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice da, İsrail'in Lübnan'a saldırısı sırasında “Yeni bir Ortadoğu'nun zamanı geldi” diyerek, ABD'nin bu planını, en yetkili sözcülerinden birinin ağzıyla da açıklamış durumdadır. Bunu görmemek için kör olmak lazım. Kaldı ki görme özürlüler de bilinçleriyle görür bunu. O nedenle bunu görmemek için “siyasi kör” olmak gerekir.

AB-D adım adım-kerte kerte-gün be gün bu planını uygulamaktadır.

Bu uygulamada kimleri kullanmaktadır?

2- Yerli Parababaları AB-D'nin emrindedir. AB-D'yle çıkar-menfaat birliği etmiş bulunmaktadır. Yerli Sermayenin bir tek orijinal markası, dolayısıyla da ürünü yoktur. Hepsi montajdır. Uluslararası Tekellerin mallarının montajını yapmaktadır bizim Finans-Kapitalistler. Demek ki tüm sanayi ürünleri, yabancı emperyalist tekellerin Türkiye şubeleri tarafından üretilmektedir. Bu ekonomik çıkar birliği, yerli Parababalarını Batılı efendilerine-patronlarına kölece bağımlı kılmıştır. Dolayısıyla da yerli Finans-Kapitalistler (Parababaları) satılmıştır, haindir, halk ve millet düşmanıdır.

Bunların ortağı durumundaki Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı da aynı şekilde satılmıştır, haindir. Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı, Finans-Kapitalin ürettiği malların, Türkiye çapında dağıtımını-pazarlamasını yapar. Komisyon (kâr) alır.

Üretmen köylülerimizi, işçilerimizi ve esnafı borçlandırarak yüksek faiz alır, onunla geçinir. Asalak ve vurguncudur.

3- Sermayenin temsilcisi durumundaki partiler yani burjuva partileri de satılmıştır, AB-D'nin emrindedir.

CHP'sinden MHP'sine; DP'sinden AKP'sine kadar tüm sermaye partileri, AB-D, NATO, IMF, DB, DTÖ konularında ve ekonomi anlayışlarında aynı görüşe sahiptir. Yani aynılaşmıştır bunlar. Yalnızca adları değişiktir bunların.

IMF'nin Kemal Derviş'e dikte ettirdiği ekonomik programı, hem DSP-MHP-ANAP Koalisyon Hükümeti, hem de Tayyip Hükümeti uygulamıştır bildiğimiz gibi. Kemal Derviş de en son CHP milletvekiliydi... K. Derviş bu nedenle Tayyipçiller'in ekonomik uygulamalarını hep övmüştür. Çünkü kendi, daha doğrusu IMF programıdır uygulanan. Önümüzdeki seçim sonrasında yeni bir hükümet de gelse halkımız ve millet için değişen bir şey olmayacaktır. Tabii Batılı emperyalistler (AB-D) için de... Onların (Batılıların) bir kadrosu gidecek, bir başka kadrosu gelecektir iktidara. Ve aynı devran sürüp gidecektir.

4- Satılmış Medya da AB-D'nin emrindedir. Halk ve vatan düşmanıdır. Bunların zaten çoğunluğu Parababalarının mülkiyetindedir. Yöneticileri de, Misyoner Okulları'nda (Kolejlerde) kafadan sömürgeleşmiş ya da kafaları sömürgeleşmiş, vatan ve halk düşmanı dönekler ordusundan oluşmaktadır. Bu yöneticiler de on binlerce dolar maaş almaktadır. Yani bir sermayedar gibi yaşamaktadır. O yüzden bunlar da Parababaları kesimiyle ve onların efendisi olan Batılı emperyalistlerle (AB-D'yle) çıkar birliğine girmiş durumdadır. Yani bu dönek-hainlerin de çıkarları Batılılarınkiyle aynıdır.

Tabii TÜSİAD, TİSK gibi sermaye örgütleri de Batılıların emrindedir ve onların menfaatlerini savunmaktadır. Bunlar en önde gelen Truva Atlarıdır.

5- Sivil Toplum Örgütleri denen, Batılı emperyalistlerin, **“proje karşılığı para”** adı altında maaşa bağladığı örgütler de AB-D'nin emrindedir. Onlara hizmet etmektedir.

Unutmayalım, hiçbir Batılı emperyalist, menfaati olmadan kimseye metelik koklatmaz. Hatırlayacağımız gibi Ukrayna, Gürcistan ve bazı Türk Cumhuriyetleri'nde bu örgütler aracılığıyla yaptırmıştı zerzevat devrimlerini AB-D.

6- Batılı emperyalistlerin Türkiye'deki ideolojik üsleri konumundaki Özel Üniversiteler de Halk ve Vatan düşmanıdır. Onların "bilim insanı" maskeli ajanları da genelde döneklere olmaktadır. Ve bunların da ezici çoğunluğu Kolejlidir.

7- Tarikatlar da AB-D'nin emrine girmiştir. Türkiye'de, Ortaçağa özgü Şeriat Düzeni'ni tek başlarına-kendi güçleriyle kuramayacaklarını ve eksik gedik de olsa şu anki laikliği tümenden ortadan kaldıramayacaklarını iyice gören-anlayan bu Din Bezirgânı örgütlerde AB-D'nin emrinde ve hizmetindedir. Bunların en etkin durumdaki temsilcisi olan Fethullah Gülen, buna en açık örnektir. Bunlar, Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının ideolojik plandaki örgütleridir, temsilcileridir. Bu örgütler, Ortaçağın Ümmetçilik Konağını yaşadıkları için Vatan-Millet gibi kavramları bilmezler, tanımazlar. Ulusal değerler de yoktur bunlarda. Tayyipgiller gibi. Tayyipgiller de Tefeci-Bezirgân Sermayenin siyasi plandaki temsilcisidir.

Bülent Arınç bir konuşmasında, 28 Şubat'tan sonra bir anda AB'ci oluverdiğini hiç çekinmeden, açık açık söylemişti... Böyledir bunlar...

Ne yazık ki, bunlarla mücadele hem çok zor olacak hem de uzun bir sürece yayılacaktır. Çok zaman alacaktır yani.

Çünkü, her yıl İHL'ler 54.000 mezun vermektedir. Bunların yalnızca 2000'i, emekli olan imamların yerini doldurmaktadır.

Kur'an Kursları her yıl 900.000 civarında mezun vermektedir.

Tarikatlarsa tüm taşra şehirlerimizle büyük şehirlerimizin varoşlarını örümcek ağları gibi sarmış durumdadır.

Bu üç Ortaçağcı kaynaktan her yıl milyonu aşkın, sağlıklı düşünme yetisini yitirmiş, pozitif bilimlere inancı olmayan Ortaçağcı-Ümmetçi-Şeriatçı, dinci insanlar yetişmektedir. Bu ör-

gütler, Ortaçağcı gerici üretim merkezleri ya da fabrikası gibi çalışmaktadır.

Seksen bin imamın büyük çoğunluğu da Ortaçağcı ideolojiye sahiptir ve saf-samimi insanlarımıza bu ideolojiyi anlatmaktadır sürekli. Hem de maaşları, sözde laik devletten karşılanmak üzere. Bu açıdan, imamlar, Ortaçağcı ideolojinin, profesyonel savunucuları durumundadır.

Böyle bir oluşumla mücadele etmek, kolayca anlaşılacağı gibi, hiç de kolay değildir.

Bunların elinde birkaç tane ulusal, onlarca da yerel televizyon kanalı ve çok daha fazla radyo istasyonu vardır. Buralarda da anlatılan, savunulan Siyasal İslâmdır. Yani Ortaçağcılıktır.

Burada bir yanlış anlamaya yer vermemek için hemen belirtelim. Biz samimi inananların dinî düşünce ve duygularına karşı değiliz. Bunlara saygı duyarız.

Biz Siyasal İslâma yani Ortaçağcı ideolojiye, toplumu Ortaçağın karanlıklarına götürmek isteyen anlayışlara ve davranışlara, örgütlenmelere, çalışmalara karşıyız.

8- AB-D'ci Burjuva Kürt Hareketi de, Sosyalist Kamp'ın yıkılışından (1991'den) sonra Batılı emperyalistlerle işbirliğine girmiştir. Onlarla çıkar ve amaç birliği içindedir.

AB-D, bu sekiz başlık altında özetlediğimiz ya da maddeleştirdiğimiz güçleri-hareketleri-örgütleri kullanarak Türkiye'yi hem hayâsızca sömürmekte, soymakta hem de adım adım Sevr bataklığına götürmekte-çekmektedir.

Genelkurmay Başkanlığının 8 Haziran 2007 Tarihli Açıklamasının İki Vahim Yanlışı

Yanlışı 1- Genelkurmay, yukarıda sekiz maddede özetlediğimiz Sevrci güçlerin yedisini göremiyor. Kaldı ki Yeni Sevr Planını yapan AB-D de bu yedinin içindedir. Üstelik de en önünde gelmektedir. Çünkü hepsinin ağababası odur. Genelkurmay, yalnızca Amerikancı ya da AB-D'ci Burjuva Kürt Hareketi'ni görüyor ve ona tedbir almaya çalışıyor. Kaldı ki bunu

yaparken de halkları birbirine düşürebilecek, aralarına düşmanlık tohumları ekebilecek söz ve davranışlarda bulunuyor. Bu çok yetersiz bir bakıştır, değerlendirmedir. Oysa bir askeri kurmay, dost cepheyi de düşman cepheyi de çok iyi görebilmeli ve bu cephelerin hangi güçlerden oluştuğunu bilmelidir. Aksi halde yapılan mücadele başarısız olur, bir sonuca ulaşmaz.

Yanış 2- Genelkurmay, açıklamasında: **“Türk Silahlı Kuvvetleri’nin beklentisi, bu tür terör olaylarına karşı, yüce Türk milletinin kitlesel karşı koyma refleksini göstermesidir”** diyor.

Bu talep, Türklerin, Kürtlere topyekûn saldırısı da dâhil olmak üzere pek çok vahim karşı koyma türünü içerir. Her Türk, kendine göre bir terörist değerlendirmesi yaparak, onu yok etmek için bir davranışta bulunabilir. Böylece de ortalama bin yıldır birlikte-yanyana, kardeşçe yaşamış olan halkların arasına düşmanlık girebilir. Halklarımız arasındaki kardeşlik bağları zayıflayabilir. Bu da yalnızca AB-D emperyalistlerinin işine yarar. Çünkü ülkeleri, o ülkenin halklarını birbirine düşürerek, parçalayan yalnızca onlardır. İşte en son Irak ve Yugoslavya örnekleri gözümüzün önünde durmaktadır.

Halklarımızın kardeşliğini zedeleyecek her türlü söz ve davranıştan uzak durmamız, kaçınmamız gerekir.

Bu vatani bize kazandıran 26 Ağustos 1071’deki Malazgirt Savaşı’nda beraberdik.

Ve bu Vatani Batılı emperyalist haydutların işgalinden kurtardığımız Birinci Milli Kurtuluş Savaşı’nda da beraberdik Kürt kardeşlerimizle.

Bugüne dek kardeşçe yaşadık, halk olarak birbirimize düşmanlığımız olmadı. Bundan sonra da bu kardeşliği gözümüz gibi korumalıyız. Bozacak her söz ve davranıştan sakınmalıyız.

Kürt Sorununu Biz Gerçek Devrimciler Hakkaniyetli Bir Şekilde Çözebiliriz

Sorun askeri tedbirlerle çözülemez. Burada bir milliyet so-

runu var. Biz Türkler bin yıldır bu ortak vatanda yaşıyoruz, Kürtlerse iki bin altı yüz yıldır.

Bu sorunu biz devrimci bir tarzda, yani gerçek anlamda eşitlik, özgürlük ve kardeşlik temelinde çözeceğiz. Meselenin teorik çözümünü önderimiz Hikmet Kıvılcımlı 1933'te Elazığ zindanında gerçekleştirmiştir. Biz onu pratiğe geçireceğiz. Bu, her iki halk için de biricik devrimci-onurlu ve adaletli çözüm olacaktır. Her iki halkın da menfaatinedir.

Ve bu çözüm, Türkiye'nin bugünkü, pamuk ipliğine bağlı, işreti birliği'nden nitelikçe bambaşka bir birliktelik sağlayacaktır. Türkiye o zaman hiçbir emperyalist gücün (özellikle de başhaydut ABD'nin) asla sarsamayacağı-etkileyemeyeceği sarp bir kale olacaktır. O Türkiye, bugünkü Türkiye'den bir milyon defa daha sağlam ve daha güçlü olacaktır. Bundan kuşquamuz olmasın...

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 1, Sayı: 27, 29 Haziran 2007)

İkinci Kitap
Üçüncü Bölüm

*Halkın Kurtuluş Partisi'nin
16 Ağustos Tarihli Uyarı ve Açıklamasıdır:*

**AB-D Emperyalistleri ve Onların
Emrindeki Yerli Satılmışlar Cephesi
(TÜSiAD, TİSK, TOBB, MÜSiAD, Tayyipgiller,
Parababaları Medyası, Tarikatlar),
Türk Ordusu'na
Tükürdüğünü Yalatmak İstiyor**

Abdullah Gül

Uluslararası Parababalarının Adayıdır

Türk Ordusu, ilerici 27 Nisan Muhtırası'yla, Uluslararası Emperyalistlerin Ortaçağcı uşağı Abdullah Gül'ün devlet başkanı olmasını engellemiştir. Ordu'nun bu vuruşu karşısında geri çekilen yerli satılmışlar, erken seçime gitmişlerdi. Bilindiği gibi bu seçimlerde, kayıtlı seçmenlerin yüzde 38.35'inin oyunu almıştı AKP. Böylece de seçimlerden galibiyetle çıkmıştı. Bundan cesaret alan yerli hainler-satılmışlar cephesi, A. Gül'ü yeniden devlet başkanlığına aday gösterdi. Tabii yerli uşakları bu işe iten yabancı efendileridir. Yani AB-D emperyalistleridir.

AB-D Emperyalistleri, Türk Ordusu'nu, Bir Direnç Noktası Olmaktan Çıkarmak İstiyor

AB-D emperyalistleri, hep söylediğimiz gibi, Türkiye'yi yeniden Sevr bataklığına çekmek ve orada işini bitirmek istiyor. Daha açığı Türkiye'yi en az üç parçaya bölerek, etkisiz, güçsüz minik devletçikler haline getirmek istiyor. Yugoslavya'ya ve Irak'a yaptığını yapmak istiyor Türkiye'ye. ABD Ordu Dergisi'nde yayımlanan ve NATO birimlerinde kullanılan yeni Orta-doğu Haritası, Batılı emperyalistlerin bu niyetinin en açık delillerinden biridir.

AB-D emperyalistleri, kendi ifadeleriyle; dünyayı, **“bin ülkelik bir dünya”** haline getirmek ya da **“şehir devletleri”** biçiminde yeniden düzenlemek istiyor. Bugünkü **“silahlı uluslar”**ı ortadan kaldırmak istiyor. Batılı emperyalistler, böyle bir dünyada gönüllerince at oynatabileceklerini, başka türlü dersek; dünyayı babalarından miras kalan çiftlik gibi kullanabileceklerini düşünüyorlar. Afganistan'daki Sosyalist İktidarın yıkılması ve oranın işgali, Yugoslavya'nın altı parçaya bölünmesi, Irak'ın

uydurma gerekçelerle işgali, sonra da üç parçaya bölünmesi hep bu aşağılık, insanlık dışı, dünyayı sömürgeleştirme planının bölüm bölüm uygulanmasıdır. Tekrar belirtelim ki bu planda Türkiye'nin en az üç parçaya bölünmesi de vardır. Bunu adımızı bildiğimiz gibi bilelim. Bu plana karşı Türk Ordusu, Ordu Gençliği'nin itmesiyle antiemperyalist-yurtsever tepkiler koymaya başladı. Başka türlü dersek, emperyalistlerin bu çakalca planları karşısında bir direnç noktası olarak varlığını göstermeye başladı. İşte, Gül'lü saldırıyla Türk Ordusu'na tükürdüğünü yalattmak; onu böylece ele güne bakamaz, ayakta duramaz hale getirmek istiyor. Öyle ya, tükürdüğünü yalayan bir kişi, bırakalım askerliği, sivil olarak bile artık saygınlığını, güvenilirliğini ve ciddiliğini kaybeder. Kimse tarafından kale alınmaz (önemsenmez) olur. İşte emperyalistler, bunu yapmak istiyor.

Tayyipgiller Ümmetçi-Ortaçağcı Olduğu İçin Ulusal Değerlerden Yoksundur

Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı ve onun siyasi temsilcisi Tayyipgiller, siyasal İslamcıdır. Yani Şeriat düzeni yanlısıdır. Bu sömürge, asalak sınıf ve onun ideolojisi olan siyasi İslam, Ortaçağda egemendi. Burjuva devrimleri sonucunda ortaya çıkan uluslar çağında, bu Antika sınıf iktidardan aşağıya edildi. Batıda sosyal varlığı da ortadan kaldırıldı. Bizdeyse ortadan kaldırılmadı, sadece iktidardan indirildi. İktidarı, Modern Parababaları, Finans-Kapitalistler aldı. Bunlar Türkiye'de, TÜ-SİAD ve TİSK adlı sermaye örgütlerinde örgütlenmişlerdir. Tefeci-Bezirgânların sermaye örgütüyse MÜSİAD'dır. Bu Antika sermaye sınıfı, Ortaçağda kayıtsız şartsız egemen sınıf olduğu günlerin özlemi içinde olduğu için ümmetçidir ve vatan, millet düşmanıdır. Bu sermaye sınıfının siyasi plandaki temsilcisi olan Tayyipgiller'in çok kolayca vatan satıcılığı yapabilmesinin en önemli sebebi de budur. Bunların şefi Tayyip, işte bu sebepten, **“Ben vatanımı pazarlamakla mükellefim”** diyebilmektedir. Kendisini iktidara getiren ABD emperyalistleri önün-

de diz çökerek, **“Beni lağım deliğine süpürmeyin, kullanın!”** diye yalvarabilmektedir. Çünkü onlarda ulusal onur, insancıl onur yoktur. Onlar, içten Müslüman değildirler. Siyasal İslamcıdır onlar. Yani onlar için din, bir inanç sistemi değil, bir siyasal ideolojidir. O yüzden onların Müslümanlığı sahtedir. Kandırmacadan ibarettir.

Bunların gerçekte tapındıkları tek Tanrı, Para Tanrısıdır. Bu Tanrı, başka hiçbir Tanrının varlığına yer vermez. Bu Tanrıya inanan, bu sebepten, başkaca hiçbir Tanrıya inanamaz.

AB-D emperyalistleri, bu nedenle Tayyipgiller’i tercih ederek iktidara taşımışlardır. Onlar, vatan satıcıların en önde olanıdır. Onların tüm derdi, koltuk-makam kapmak ve küp doldurmaktır. Yani Para Tanrısına tapınmaktır.

AB-D emperyalistlerinin yeni Sevr Planıyla, Tayyipgiller’in koltuk kapma ve küp doldurma planı, tencere-kapak gibi örtüşmüştür. Tam bir uyumluluk içindedir. ABD yetkilileri bu yüzden, **“Bir dönem daha Tayyip-Gül ikilisiyle çalışmak istiyoruz”** diye açıklamalarda bulunmuşlardır.

AB-D Emperyalistleri, Bugün Türk Ordusu’na Neden Düşmandır?

Ordu Gençliği’nin, Osmanlı’nın ilk kuruluş yıllarından gelen devrimci bir geleneği vardır. O geleneğin kökü, Osmanlı’yı kuran Oğuz’un Kayı Boyu Türklerinin içinden çıkıp geldiği İkel Sosyalist Toplum’dadır. O devrimci gelenek, gerektiğinde, vatani ve toplumu korumak için ölümü bile hiçe sayarak, bir an bile tereddüt etmeden ileri atılmak biçiminde özetlenebilir.

Ordu Gençliği’imiz, o geleneğin etkisiyle Türkiye’nin Tarihindeki bütün devrimlerde (Tanzimat’ta, Meşrutiyet’te, Birinci Milli Kurtuluş’ta ve 27 Mayıs’ta) hep ön safta, vurucu güç olarak yer almıştır. Ayrıca 28 Şubat ve 27 Nisan ilerici hareketlerini yapmıştır.

Ordu Gençliği, şu anda tek örgütlü silahlı, etkili yurtsever güçtür. Biz gerçek devrimcilerse darmadağınımız, kitle bağları-

mız kopuk, güçsüz ve etkisiziz.

AB-D emperyalistleri ve emirlerinde bulunan yerli hainler grubu, işte bu yüzden Ordu Gençliği'ni düşman görüyor ve ona saldırıyor. Onu etkin bir güç olmaktan çıkarmak istiyor. Pasifize etmek istiyor. Türkiye'nin Sevr'e götürülüşüne ses çıkarmamasını, seyirci kalmasını istiyor. Bu sebeple de Ordu Gençliği'ne saldırıyor.

AB-D Emperyalistlerinin ve Yerli Satılmışların Gül'lü Saldırısının Hedefi Türk Ordusu'dur

Ordu Gençliği'nin devrimci geleneğinin etkisiyle yurtsever duruş sergilemesi ve Türkiye'nin yeni Sevr bataklığına çekilmekte olduğunu sezinlemeye başlaması, Onu, AB-D haydutlarının ve yerli uşaklarının hedefi haline getirmiştir.

Genelkurmay 27 Nisan'da Ordu Gençliği'nin itmesiyle ileri ci bir Muhtıra vermiş ve AB-D GÜL'Ü'nün devlet başkanı olmasını engellemiştir. Yerli-yabancı Parababaları, emirlerindeki satılmış pezevenk medya ve her biri bir din derebeyliği olan Tarikatlar, şimdi yeniden saldırıya geçmiş bulunuyorlar. Amaçları, Türk Ordusu'na tükürdüğünü (yani 27 Nisan Muhtırası'nı) yalattırmaktır. Böylece de Onu bir şamar oğlanına çevirmektir.

AB-D emperyalistleri ve ortakları, işbirlikçileri durumunda ki yerli hainler grubu, GÜL'ün dışında yüzlerce benzer satılmış bulabilirdi, devlet başkanı yapmak için. Ama bulmadı. GÜL'lü saldırıyı tercih etti. Amaç işte budur. Bu çok kesin bir gerçektir.

İspanyol El Pais gazetesi, "İslamcılar Ordu'ya meydan okuyor" başlığını atarak bu gerçeği net biçimde dile getirmektedir. Bunu gören ve gösteren daha başka yabancı yayın organları da vardır.

Yani yabancı gözlemciler bile bunu görmekte ve göstermektedir. Yabancıların bile gördüğünü Ordu Gençliği'nin ve komutanların görmemesine imkân yoktur. Bu da kesindir.

Ordu Komutanları Bu Meydan Okumayı Kabullenmez ve Kaçarlarsa Kendilerini Şamar Oğlanı Durumuna Düşürmüş Olurlar

AB-D haydutları ve ciğeri beş para etmez temsilcileri, bundan böyle onlara bu gözle bakar. Bu bakışa uygun davranır. Yani bundan böyle, o komutanların hayatı çok acıklı bir hal alır...

Ordu, artık herhangi bir konuda görüş bildiremez hale gelir. Bildirse de kimse söylediğini dikkate almaz. Dikkate değer bulmaz.

Bizim bütün temennimiz, Ordu'nun kendini bu duruma düşürmemesidir. Komutanların, ayrıca buna hakkı da yoktur.

Komutan, En Kritik Anda, En Doğru Kararı Hızla Alabilen ve Onu Yiğitçe Uygulayabildirir

Komutanlar, AB-D emperyalistlerinin ve yerli alçakların bu meydan okumasından korkar, kaçar ve kendilerini şamar oğlanı durumuna düşürürlerse, komutanlık vasıflarını otomatikman yitirirler. Hele hele, biz, Mustafa Kemal'in Başkomutanı olduğu Ordu'nun generalleriyiz, deme hakkını tümüyle kaybederler. Mustafa Kemal; işgalci emperyalistlere teslim olarak bir hain durumuna düşmüş Vahdettin'e ve işbirlikçi İstanbul Hükümetlerine isyan ederek, Milli Kurtuluş'un başına geçtiği için Mustafa Kemal olmuştur.

Hain Korkak Olur

Yerli satılmışlar-hainler-uşaklar güruhunun tüm üyeleri korkaktır. Yiğit insan vatanını ve halkını satmaz. Yurduna, insanına ihanet etmez. Düzenbazlık, alçaklık, yalan, dümen yapmaz. Onurlu olur, mert olur, dürüst olur.

Bunlarsa hiçbiri böyle değil, tam tersi... İnanın bunlardan herhangi biriyle, ıssız bir yerde karşılaşırsanız, yüzüne tükürüp, hakaretler, küfürler savursanız, davranışı şu olur: **“Abi ne ku-**

surumuz oldu. Bağışla bizi!” Başkaca bir tepkiyle karşılaşmazsınız. İnsan davranışlarını tahlil edebilen her kişi, bunların böylesine yüreksiz-korkak olduğunu bilir...

İyi de bunlar, Türk Ordusu'na meydan okuma cesaretini nereden bulabiliyorlar? İki yerden buluyorlar:

1- Bunlar uşaktır, piyondur. Gerilerinde AB-D emperyalistleri vardır, bunların. Bunlara, korkmayın, arkanızdayız, size bir şey olmaz, bir şey kaybetmiş olmazsınız, diyorlar. Ve bunları öne itiyorlar.

2- Onlar GÜL'lü saldırıyla, Ordu'nun kararlılığını test ediyorlar.

Aslında onların bu test etme süreci 22 Temmuz Seçimlerinden beri sürmektedir. Yerli-yabancı alçaklar, şerefsizler cephesi 22 Temmuz'dan beri, “Ordu geri çekilmeli artık, milletin iradesine saygı göstermeli” türünden demagojilerle Ordu'yu test etmektedirler...

Ordu'dan kararlı bir tavır gelse hemen çark edecekler. Ordu “kurma kolu”nu çekip bıraksa iş bitecek. Parmağın tetiğe gitmesine bile gerek kalmayacak. Ama ne yazık ki, 22 Temmuz'dan beri böyle bir tepki gelmedi...

Yalnızca bir sefer, Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, gazetecilerin sorusu üzerine, 12 Nisan'da ortaya koyduğu görüşlerin arkasında olduğunu, bunlarda bir değişiklik olmadığını, söyledi. Fakat sesi zayıf çıktı. Kesin bir kararlılık ifade etmedi.

İşte bu emperyalist uşağı satılmışlar cephesini cesaretlendiren bir unsur da budur. Generallerin kararlı bir duruş sergileyememeleridir. Özellikle de Büyükanıt Paşa'nın, Tayyip'le 23 Nisan Resepsiyonunda olduğu gibi “esnaf muhabbeti”ne girmesi ve yine onunla şurada burada baş başa gizli görüşmeler yapmasıdır.

Böyle işler, satılmışlara cesaret vermek anlamına gelir. Hatta onlarla dolaylı yoldan dayanışmaya girme anlamına bile gelir...

Mustafa Kemal'i ve O'nun antiemperyalist, laik ilkelerini içtenlikle benimseyen ve savunan birinin, Mustafa Kemal'e “öl-

müş inek” diyerek saldırabilecek denli alçalmış biriyle ne işi olabilir?..

Olmaz! Bu yapılanlar doğru olamaz!.. İşte yerli-yabancı Parababaları cephesinin GÜL’lü saldırıya yeltenmelerinin gerisinde böyle (daha açığı bu iki) sebep vardır.

Eğer generaller, bugüne dek, **“Bizim Mustafa Kemal’i ve laikliği savunmadaki kararlılığımızı test etmek isteyenler hüsrarla karşılaşılır!”** şeklinde tek cümlelik bir açıklamada bulunabilmiş olsalardı, yerli hainler cephesi bozum olup gitmişti. Hemen tornistan etmiş olacaktı. Fakat ne acı ki generaller bu ataklığı bugüne dek gösteremediler. Temenni edelim ki, bundan sonra gösterebilirler...

Siyaset Yapmak Herkes Gibi Ordu’nun da Hakkıdır

Zaten bir NATO Ordusu, boylu boyunca siyasetin içindedir. Çünkü NATO, antikomünist savaş örgütüdür. Sen Ordu’ya; Parababalarının bu aşağılık vurgun ve soygun düzenininin, Sosyalizme karşı silahla savunulması görevini vereceksin, sonra da Ordu siyasetle uğraşmasın, diyeceksin... Bu çok iğrenç bir demagoji olur. Aşağılık, pis bir aldatmaca olur. Ordu’yu bizzat, politikanın en yoğun olduğu yere it, sonra da ona politika yapma de... Böyle bir tutum namussuzluktur.

Kaldı ki, politikayla ilgilenmek, politika yapmak, insanın sosyal varlığıyla, içinde bulunduğu toplumla, dünyayla ve geleceğiyle ilgilenmesi, o konularda kendisinin de katkısı olabilmesi için düşünce ve davranış ortaya koyabilmesi demektir.

Politikayla ilgilenmeyen ya da politikayla uğraşması yasaklanan insan, insan olma vasfını yitirmiş, sürü hayvanı durumuna düşürülmüş demektir. Sürü hayvanının kaderi tümüyle sahibinin-çobanın elindedir. Sürü hayvanının, kendi yaşamı üzerinde hiçbir etkisi-yetkisi yoktur. Sahibi ne isterse onu yapar.

İnsan bu duruma düşürülemez. Düşürmek isteyen, onu sürü hayvanı gibi kullanmak isteyendir. İnsan, insan olabilmek ya da

kalabilmek için, bilinçli bir biçimde politika yapmalıdır. Asker olsun, sivil olsun hiç fark etmez. Asker insan değil mi? İnsan. Öyleyse politikayla uğraşmalıdır. Kendisi, toplumu ve dünyanın gidişi üzerine söz ve davranış ortaya koyabilmelidir... Mustafa Kemal de bunu yapmıştır...

Nitekim, Birinci Milli Kurtuluş'ta halkla ele ele vererek emperyalist işgalcilere karşı savaş veren ve bu vatanın kurtuluşunda en önemli rolü oynayan, Ordu Gençliği olmuştur. Mustafa Kemal de 1919'da Samsun'a çıktığında 38 yaşındadır. Dolayısıyla da Ordu Gençliği'nin bir temsilcisidir.

Bu açıdan bakınca da Ordu'nun siyaset yapma hakkı vardır.

Sandıksal Demokrasi Gerçek Demokrasi Değildir

Ortada bir sandık var. Bir de altmış yıldan beri üzerine (kendisine karşı) psikolojik harekât uygulanan zavallı duruma düşürülmüş, bilinçsiz, afyonlanmış, uyuşturulmuş, kandırılmış kitleler var.

Kur'an Kursları, İmam Hatip Liseleri (İHL), Tarikatlar, altmış yıldan beri bu on milyonlara ölümü özleye özleye bekleme-yi öğretmektedir. Bu dünyanın geçici, öbürününse kalıcı olduğunu, dolayısıyla da öbürüne önem vermeyi, ona göre yaşamayı öğütlemektedir. 1400 yıl önceki dünya ve toplum anlayışıyla, dogmalarıyla şartlandırmaktadır insanlarımızı. Pozitif bilimlere, sağlıklı-mantıklı düşünmeye düşman etmektedir bu şartlandırma, o saf, cahil, bilinçsiz insanları.

Antika ve Modern Parababaları (AB-D emperyalistleri ve yerli ortakları), insanlarımızı kolayca kandırarak-aldatarak-uyutarak sömürüp soyabilmek, o zavallıları sağmal sürü gibi kullanabilmek için bu sözde eğitimden geçirmektedir insanlarımızı.

Bu konuda da AB-D emperyalistlerinin "Yeşil Kuşak Projesi"yle yerli hain sömürücülerin Ortaçağcı düzen özlemleri, tam bir uyum içindedir. Taliban'ın, El Kaide'nin, Hizbullah'ın, Ce-

zayir'deki "Silahlı İslami Grup"un olduğu gibi, bizdeki Tarikatların, İHL'lerin, Kur'an Kurslarının, devletten maaşlı doksan bin imamın ve Tayyipgiller'in yaratıcısı da AB-D'dir. Tabii bugün onları kulca kullanan da. Tayyip boşuna yalvarmıyor ABD'li efendilerine, "Beni kanalizasyona süpürmeyin, kullanın!" diye. Kendisini var edenin kim olduğunu adı gibi bildiği için.

Önünde böylesine diz çökerek yalvaran uşaklar topluluğunu kim kullanmak istemez? Her efendi kullanır... İşte ABD de **"süpürmedi", "kullanacak"**.

Afyonlanmış, uyuşturulmuş, sağlıklı düşünmeden men edilmiş-yoksun bırakılmış, sürü durumuna düşürülmüş bu insanlar, sandıklara doğru ürkütülüyorlar. Ve kendilerini o hale getirenlerin istedikleri doğrultuda oylarını kullanıyorlar. Bu yön, bilgiye, bilime, bilince dayanan sağlam mantık ve özgür bir iradeyle belirlenen yön değildir. Olamaz...

Tabii, tüm yazarçizerleri, dönem entelektüel fahişelerden oluşan Parababalarının satılmış medyası da kalan boşlukları dolduruyor. Cahil, bilinçsiz kitleleri uyutma-kandırma işinde Tarikatlardan ve diğer Ortaçağcı kurumlardan geri kalmıyor. O da yerli-yabancı Parababalarının aşağılık çıkarları yönünde kitleleri uyutup, aldatıyor...

Böylesine kuşatılmış, psikolojik harekât altına alınmış olan zavallı halk kitleleri de aşırı dozda uyuşturucu almış insanların ne yaptığını bilmezliği içinde, gidip oyunu, kendisini o hale getirenlerin istedikleri şekilde kullanıyor. Buna da satılmış-pezevenk medyanın dönem yazarçizerleri, bilim adamı maskeli emperyalist ajanları, sözde profesörler, "Milli İrade" diyorlar, "Serbest Seçimler" diyorlar. Herkes buna saygı gösterebilir, diyorlar. Bu namussuzluktur, alçaklıktır, düzenbazlıktır.

Saf, cahil insanlarımız, altmış yıldan beri aldatıcı İblisler tarafından **"Allah'la aldatılıyor"**. Parababalarının siyasi temsilcileri tarafından aldatılıyor. Satılmış medya tarafından aldatılıyor. Misyoner okulları (kolejler) tarafından aldatılıyor.

Böyle bir halk gerçeği, doğruyu nasıl görsün?

Biz gerçek devrimcilereyse, her yönden tam bir abluka uygulanıyor. Sesimiz boğuluyor. Satılmış medyada adımız asla anılmıyor. Hiçbir eylemimiz verilmiyor... Yer almıyor, o medyanın ekranlarında ve sayfalarında...

Devletin uyguladığı sansürün, satılmış Parababaları medyasının sansürü yanında lafı bile edilemez. Bu entelektüel fahişeler medyası, bir de utanmadan sansüre karşı olduğunu iddia eder. Fakat söylediğimiz gibi, onun her sözü, her iddiası bir kandırmacadan ibarettir. O şaşmaz bir şekilde, AB-D emperyalistlerinin ve yerli ortaklarının aşağılık çıkarlarını savunur. O pis, insanlık dışı görevi, namussuzluğu, istekle, hırsıyla, başarılı bir şekilde yapmayan bir çalışanın işine hemen son verir...

İşte bütün bu sebeplerden dolayı Türkiye’de de, tüm diğer kapitalist dünyada da demokrasi filan yoktur. AB-D emperyalistlerinin ve yerli uşakların domuzuna diktatörlüğü vardır. Bu diktatörlüğü, bu zulüm ve soygun düzenini, bu kandırmacayı, demokrasi diye, milletin özgür seçimi ve iradesi-yönetimi diye yutturmaya kalkan namussuzdur, alçaktır, AB-D uşağıdır, satılmıştır.

Bu Hayâsızca Gidişe Dur Diyeceğiz

Bu satılmışlar iktidarını, bu vurgun, soygun ve zulüm düzenini yıkacağız. İşçimiz, köylümüz, esnafımız, aydınlarımız, gençliğimiz, Kürt kardeşlerimiz ve Ordu Gençliği’ mizle el ele vererek, kardeşçe dayanışarak, Halk Kurtuluş Cephesini öreceğiz. İkinci Kuvayimilliyeye Hareketimizi, İkinci Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Hareketine yükselteceğiz. AB-D emperyalistlerine ve yerli satılmışlara karşı Halk Kurtuluş Savaşı vereceğiz ve zafere ulaşacağız. Demokratik Halk İktidarını kuracağız. Eninde sonunda bu kutsal görevi gerçekleştireceğiz. Halkı bu zalimlerin, bu insan sefaletlerinin elinden, onların sömürü ve zulmünden kurtaracağız.

Bakın, on yıllarca CIA’nın yönettiği faşist diktatörlükler al-

tında inleyen Latin Amerika'da, Fidel'in, Chavez'in, Morales'in önderliğinde devrimci rüzgârlar esmeye başladı.

ABD haydutları, buralarda, eskiden olduğu gibi, serbestçe at oynatamıyorlar. Kübalı devrimciler ve Hugo Chavez, buralarda yapılan toplantılarda, Bush alçağına, C. Rice'a ve benzerlerine hak ettikleri dersi veriyor. Bu şerefsiz düzenbazlar, buralardaki uluslararası toplantılarda başlarını yerden kaldıramıyor... Gizlenecek delik arıyor.

Benzer devrimci rüzgârlar bizim ülkemizde de esmeye başlayacak bir gün. Belki biraz geç olacak ama mutlaka olacak bunlar.

Uluslararası Emperyalistlere karşı zaferle sonuçlanan ilk Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir halkın çocuklarıyız biz.

Birinci Milli Kurtuluş'un ve önderi Mustafa Kemal'in anti-emperyalist-Tam Bağımsızlık prensibinin ve laikliğin de mirasçılarıyız. Bu prensip ve anlayışı daha geliştirerek mantıki sonuçlarına ulaştıracamız. Ulusal Kurtuluşu, Sosyal Kurtuluşla taçlandıracağız. Bu yüce görevi mutlaka başaracağız...

Vatan aşkını söylemekten ve ona uygun davranmaktan korkar hale gelmekten ölmek daha iyidir...

16 Ağustos 2007

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 3, Sayı: 29, 7 Eylül 2007)

İkinci Kitap
Dördüncü Bölüm

Yüreğın Yetmiyorsa İstifa Et Büyü- kanıt!

Askere Yakışan Üslup ve Davranış Nedir?

Bir komutanın en öncelikli görevi, komuta ettiği ordunun onurunu, özgüvenini, saygınlığını, düşmanları üzerindeki korkutucu-caydırıcı etkisini hassasiyetle korumaktır. Böyle bir komutana ve bu niteliklere sahip bir ordu, görevlerinin önemli bir bölümünü fiili bir mücadeleye girmeye gerek kalmadan da başarabilir.

Sizse Yaşar Büyükanıt, özellikle son birkaç aydan beri bunun tam tersi bir komutan kişiliği sergilemektесiniz. Örnekeleyelim:

Devrimci gelenekli Ordu Gençliği'nin zorlamasıyla, onun görüşlerini yansıtan bir "Basın Açıklaması" yayımlandı Genelkurmay Başkanlığının internet sitesinde, 27 Nisan'da. Bu açıklamada, çok haklı olarak, Türkiye'yi yeniden Sevr bataklığına çekmeye çalışan AB-D emperyalistleri ve onların Türkiye'deki yerli ortakları durumundaki hainler tarafından ısrarla devlet başkanı yapılmak istenen Abdullah Gül için; **"Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır"** deniyordu.

Yine-ayrıca da çok haklı olarak şunlar da söyleniyordu:

"Son günlerde, Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişe ile izlenmektedir. Unutulmamalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur. Ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetleri yapılmakta olan tartışmaların ve olumsuz yöndeki yorumların kesin olarak karşısındadır, gerektiğinde tavrını ve davranışlarını açık ve net bir şekilde ortaya koyacaktır. Bundan kimsenin şüphesinin olmaması gerekir.

"(...)

"Türk Silahlı Kuvvetleri, bu niteliklerin korunması için kendisine kanunlarla verilmiş olan açık görevleri eksiksiz

yerine getirme konusundaki sarsılmaz kararlılığını muhafaza etmektedir ve bu kararlılığa olan bağlılığı ile inancı kesindir.”

Bu ifadeler çok net ve kesindir. Askere yaraşan üslup da böyle olmalıdır.

Nitekim bu Muhtıra karşısında yerli satılmışlar cephesi, bir anda bozum oldu. Devlet başkanlığı seçimini erteleyerek erken seçime gitmeye mecbur oldu. Anayasayı değiştirerek devlet başkanını tek başına ayrı bir seçimle seçtirmenin yollarını aradı. Aşağılık seçim oyununu oynamaktaki ustalığına güveniyordu. Ne yapalım, işte gördüğünüz gibi biz seçmedik, halk seçti, demek istiyordu. Böylece A. Gül gibi bir AB-D uşağı Ortaçağcıy-Şeriat düzeni savunucusu bir vatan ve halk düşmanını, Türk Ordusu'na ve halka yedirmek istiyordu.

Seçim Sonuçları Emperyalistlerle Yerli Satılmışlara Cesaret Verdi

Fakat 22 Temmuz seçim kandırmacasında aldıkları oy oranı, onlara ve tabii arkalarındaki-sırtlarını dayadıkları AB-D emperyalistlerine ve TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK-TOBB ve satılmış Entel Fahişeler Medyasına yeni bir cesaret verdi.

Tayyipgiller, oy oranlarını yüzde 25'ten, yüzde 38.53'e çıkarmışlardı. (Bu oranlar kayıtlı seçmenlerin yüzdesini ifade etmektedir.)

Bu oy artışını, AB-D emperyalistleri, yerli hainler cephesi, iblisçe planlarının uygulanması için bir fırsat olarak değerlendirdiler.

A. Gül benzeri yüzlerce, satılmış, Ortaçağcı varken-bulabileceklerken, bulmadılar, A. Gül'ü bir kez daha sahneye sürmeye karar verdiler. Böylece de Türk Silahlı Kuvvetleriyle bir restleşmeye girmeye niyetlendiler.

İlk saldırıya geçen AB sözcüleri ve Parababaları Medyasının satılmış-hain, dönek entel fahişelerinden oluşan yazarçizerleri oldu. Ordu artık haddini bilmeli, Batı orduları gibi olmalı, seçmenin iradesine, Ordu dâhil, herkes saygı göstermeli; “A. Gül

paşa paşa cumhurbaşkanı olur artık”, şeklinde-anlamında yazılar yazmaya başladı, bu insan sefaleti yazarçizerler.

Maksatları Türk Ordusu’na **yoklama çekmekti**. Yani, bakalım bizim bu söz ve yazılarımıza Ordu ne tepki verecek? Onu bir görelim, diye düşünüyorlardı.

Ne yazık ki Ordu’dan bu saldırılara bir yanıt gelmedi. Yalnız bir tek sefer, Y. Büyükanıt, gazetecilerin sorusu üzerine; “Tabii ki 12 Nisan konuşmamızda ortaya koyduğumuz görüşlerin arkasındayız. Türk Silahlı Kuvvetleri gününbirlik görüş değiştirmez” dedi.

Fakat bu sözleri, çok zayıf bir vücut diliyle söyledi. 27 Nisan Muhtırası’nda ortaya konan kararlılıktansa hiç söz etmedi. O Muhtıra’ya hiç değinmedi. Daha açığı Muhtıra’yı sahiplenmedi.

Büyükanıt, Parababalarının Saldırıları Karşısında Ses Çıkaramıyor

Yerli-yabancı şerefsizler kliği bu çekingen, ürkek, pısrık tutumu değerlendirmezlik edemezdi. Hemen değerlendirdi. Başka türlü dersek, okudu. Hem de doğru olarak... Ve alçakça bir adım daha attılar. A. Gül’ü aday gösterdiler, devlet başkanlığına.

Genelkurmaydan yine bir ses çıkmadı... Sessizlik, tepkisizlik demektir. Tepkisizlikse çekingenlik, ürkeklik ve daha açığı korkaklık...

Bu arada bir Parababasına “devlet üstün hizmet ödülü” verildi, 16 Ağustos Perşembe günü. Devletin zirvesi bu ödül töreni için Çankaya Köşkü’nde bir araya geldi.

Tabii Medya emekçilerinin gözü Genelkurmay Başkanı Y. Büyükanıt’taydı. Tayyipgiller, yerli-yabancı Parababalarının desteğiyle Ordu’ya rest çekmişler-meydan okumuşlardı. Buna Ordu’nun en büyük komutanının tepkisi ne olacaktı? Bunu merak ediyordu Medya çalışanları...

Büyükanıt, ilk şaşırtan davranışını Meclis Başkanı Köksal Toptan’la karşılaşmasında ortaya koydu: Dostça tokalaştı ve güler yüzle hâl hatır sordu. Bu tutum, Büyükanıt’ın gerilemesi-

nin, meydan okumayı kabullenmemesinin ilk işaretiydi. Bilindiği gibi bir kavgada her davranış, her söz, duruş, bakış, yürüyüş, özetçe bedenin her hareketi yoğun anlamlar aktarır, ortaya koyar.

Sonra gazetecilerin soruları başladı. Tabii Büyükanıt'a. Bu soruları ve Büyükanıt'ın bunlar karşısındaki tutumunu gazeteci Fikret Bila, köşesinde yazdı. Oradan izleyelim:

“Org. Büyükanıt’a ilk yöneltilen soru “istifa söylentisi”yle ilgiliydi:

“Çekileceğiniz, istifa edeceğiniz söylentisi çıktı, ne diyorsunuz?

“Ben mi, haberim yok. Belki farkında olmadan etmişimdir! Kim uyduruyor bunları? Buraya gelirken yolda yaverrim söyledi. Öyle öğrendim bu söylentiyi. Ben istifa etsem birçok kişi sevinir. Yurtdışındakileri kastediyorum. (Gülerek) Eğer Türkiye'nin yararına olacaksa, borsa yükselecekse ederim.” (Milliyet, 17 Ağustos 2007)

Büyükanıt'a yöneltilen ilk soru bile aslında bir saldırı. Parababalarının bir saldırısı. Deniyor ki, İslamcıların meydan okumasını göğüsleyemediğiniz için istifa edeceğiniz yani görevi bırakıp kaçacağınız söyleniyor. Buna ne dersiniz?

Büyükanıt'ın buna tepkisi oldukça yumuşak görüldüğü gibi...

Hele de, “istifa etsem birçok kişi sevinir” dedikten sonra “Yurtdışındakileri kastediyorum.” demesi ve bunu gülererek söylemesi, Tayyipgiller karşısında kararlı bir duruş sergileyemediğinin ilk açık işaretiydi. Bu davranışıyla Tayyipgiller'i düşman olarak görmediğinin, aralarında bir husumet bulunmadığının mesajını veriyordu...

Büyükanıt, “Borsa”nın “yüksel”mesini de “Türkiye'nin yararına olacak” sanıyor. Borsada dönen paranın yüzde 60'ına tekabül eden 40 milyar doların yabancılara olduğunu, yabancı sermayenin bu yolla da Türkiye'yi sömürdüğünü göremiyor, bilemiyor. O “Borsa” denen lanet, Türkiye'nin en büyük kumarhanesidir, soygunhanesidir...

Büyükant Kendini ve Ordu'yu Geri Çekiyor

Gazeteciler soruyor:

“Siz cumhurbaşkanlığı için “sözde değil özde” demiştiniz?”

Büyükant'ın cevabı:

“Konuşuyorum, ‘borsa düştü’ diyorlar. Susuyorum ‘borsa düştü’ diyorlar. Ne söylesem yanlış anlaşılıyor. Ne yapayım amuda mı kalkayım?”

Büyükant, burada tam anlamıyla zavallı-aciz ve de özsaygısız olmayan bir insan portresi çiziyor. Bu sözler bırakalım gerçek bir komutanı, askeri, ciddi bir evkaf memuruna bile yakışmaz. Özsaygısına, özgüvene ve ciddiyete sahip hiç kimse böyle sözler etmez.

“Amuda mı kalkayım?” diyor Büyükant. Bu şaklabanlıktır. Şaklabanlık da şaklabanların işidir.

Sonra da devam ediyor:

“Ben hiçbir şey söylemiyorum. Söylenecekler söylendi. Ben Anayasa’da olanı söyledim. Kendim uydurmadım ki! ‘Sözde değil özde’ dedim ama, ‘tutum ve davranışlarıyla da’ dedim. Türkiye’ye bir atasözü kazandırmış olduk.”

Burada da Anayasa'nın arkasına gizlenmiş ya da Anayasa'yı kalkan edinmiş oluyor. Kendini ve Ordu'yu öne çıkarmamış, tersine geri çekmiş oluyor. Daha açığı Anayasal bir çerçeve içinde kalmış oluyor. O çerçevenin dışına çıkmamış oluyor. Bunları zaten Anayasa söylüyor. Ben yeni veya kendimden bir şey söylemiyorum, demiş oluyor. Anayasa'da söyleneni hatırlatmış oluyor sadece.

Tabii böylece de sadece söz söyleyen bir adamım ben, davranış koymuş değilim. Benim herhangi bir davranışım olmamıştır, demek istiyor.

Tüm bunlardan çıkan sonuç: Ben bu sisteme karşı bir davranışta bulunmadım, sadece bir görüş bildirdim. O da Anayasa'da bulunan bir şeydir. Bence öyle olsa iyi olur. Büyükant, bu tutumuyla, bir konuda söz söyleyen, görüş bildiren sıradan bir kurum temsilcisi-sözcüsü durumuna indirgemiş oluyor kendisi-

ni. Bir komutan olmaktan çıkarmış oluyor. Çünkü bir komutan bir söz söyler ama o sözü uygular veya uygulatır da. Yani pratiğe geçirir. Sözü hayata geçirme gücü vardır komutanın. Komutan, silahlı bir güce sahiptir. O gücü yöneten adamdır.

Büyükanıt'ın Teslimiyetçi Tutumuna Örnekler

Büyükanıt'ın yukarıda çizdiği tablonunsa bununla ilgisi yoktur. O yakınmaktadır yalnızca...

Basın emekçileri, tabii eğitilmiş ve zeki insanlar. Büyükanıt'ın bu ürkek, korkak, aciz, yakınıcı tavrını hemen gördü. Ve şu canalıcı soruları sordu Büyükanıt'a:

“27 Nisan bildirisini internet sitesinden kaldırılacak mı? Cumhurbaşkanlığı adaylık sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz? Gül iyi bir başkomutan olur mu?”

Büyükanıt'ın yanıtı:

“Bir şey söylemek istemiyorum. Yanlış anlaşılıyor. Ne söylediğime bakılmıyor, e niye söyledi deniyor. Dükkân kapalı. İşim vardı. Dükkânı kapattım.” (agy)

Bu sorular ne kadar ağır, yaralayıcı hatta öldürücü-kahredici anlamlar içeriyor değil mi?..

Deniyor ki birinci soruda: Sizin, 22 Temmuz sonrasında, Türk Ordusu'na yönelik olarak yapılan bütün saldırılar karşısında büründüğünüz ölüm sessizliği (yalnızca bir kere çok zayıf bir tepki verdiniz o kadar) ve şu an sergilediğiniz teslimiyetçi tutumdan sonra, 27 Nisan Basın Açıklaması daha doğrusu Muhtırası, **“Yellenmeden Tayyare”** olmuştur. Siz, o Muhtıranın arkasında duramayarak, başka türlü dersek, orada tükürdüğünüzü şimdi yalayarak, onu, bu duruma düşürdünüz. O **“Tayyare”** hâlâ sitenizde uçup duracak mı? Kaldırarak mısınız? Birinci soruda denmek istenen aynen budur.

Gelelim ikinci soruya: Deniyor ki, **“Cumhurbaşkanlığı adaylık sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?”** Soru şekilce bu...

Anlam olarak söylenen veya sorulan şudur:

27 Nisan Muhtırası'yla bu **“sürece”** ilişkin kesin, kararlı, açık bir tavır koydunuz. Fakat 22 Temmuz sonrasında özellikle

de şimdi burada, bunun neredeyse tam tersi bir tutum sergiliyorsunuz. 27 Nisan'da, Tayyipgiller'e "Yersen lokantası aç"ıyordunuz ve "yersen böyle, başka yok!" diyordunuz. Bugünse o "lokantadan" eser yok. Tersine onlar size böyle bir dayatma yapmış durumdadır. Nedir bu iş? Açıklayın! diyor bu soru da.

Üçüncü soru da şunu diyor: Şekilce şöyleydi bu soru:

"Gül'den iyi bir başkomutan olur mu?"

Anlam olarak şudur sorulan:

Gül'ü başkomutan olarak nasıl içinize sindireceksiniz? Onun ardında nasıl hizaya geçeceksiniz?

Gördüğümüz gibi bu sorular zehirlerden daha ağır anlamlar içermektedir, aktarmaktadır...

İşin en acıklı yönlerinden biri de nedir biliyor musunuz? Büyükanıt'ın bu sorular karşısında, tıpkı ağaçtan, taştan ya da maddeden bir anıt gibi duyarsız, tepkisiz kalmasıydı.

Tabii kendini o duruma düşüren, o sorulara muhatap olmayı hak eden kişi, onlara verecek bir cevap da bulamaz...

Ne diyor Büyükanıt, bu sorulara?

"Bir şey söylemek istemiyorum. Yanlış anlaşılıyor. (...) Dükkân kapalı. İşim vardı. Dükkânı kapattım."

İnsan, cesaretini, komutan olma hatta asker olma vasfını yitirse, işte böyle olur. Böyle durumlara düşürür kendini. Dili boğazına tıklar. Dükkân mükkân gevelemeleri yapar...

"Dükkân kapalı." Bu esnaf ağzıdır. Bir savaşı üslubu değildir asla...

Türk Ordusu, dükkân, onun şekilce bile olsa komutanı dükkâncı değildir. Büyükanıt daha bunu bile bilmiyor...

Gazeteciler sorularına devam ediyor:

"Sayın Gül Cumhurbaşkanı seçilirse 30 Ağustos davetiniz nasıl olacak?" (agy)

Dikkat ediyor musunuz sorunun özelliğine?

Artık Gül'ü kabul eder misiniz, etmez misiniz (tabii devlet başkanı olarak) diye sormuyorlar.

Devlet başkanı olan Gül'e nasıl davranacaksınız, yani onun-

la ilişkileriniz nasıl olacak, diye soruyorlar...

Büyükanıt'ın yanıtı:

“Bizim prensiplerimiz, ilkelerimiz var. (prensiple ilkenin aynı şey olduğu da bilinmiyor. -Kurtuluş Yolu) **Ona göre hareket ederiz. Kimseyle kavga edecek halimiz yok.”** (agy)

Bu son cümleyle, tam anlamıyla yelkenleri suya indiriyor, Büyükanıt.

Artık bir Ordu komutanıyla karşı karşıya değiliz. Mahalle güzelleştirme veya Kanarya sevenler derneği gibi bir barışçıl örgütün başkanıyla karşı karşıyayız. Adam elbette “kimseyle kavga edecek değil”... Kavga, dövüş, savaş başkalarının işi...

Ordu Gençliği'nin Tepkisi Nötralize Edilerek Tayyipgiller'e Yol Açıldı

Gazeteciler yumuşak toprağı bulmuşlardı artık, eştikçe eşerler:

“Türbanla orduvelerine girilmez kuralı var, ne olacak?” (agy)

Yanıt:

“Bizim ilkelerimiz var, ilkelerimizi çiğneyecek halimiz de yok.” (agy)

Deniyor ki, askeri birlikler içindeki törenlerde ve orduvelerinde türbanlı olunmayacak. Ya da buralara türbanlı girmeyecek...

Peki, “cumhurbaşkanı” başkomutandır Anayasaya göre. O ne olacak? Başkomutanın eşi türbanlı olacak, ama askeri birliklere ve orduvelerine türbanla girilmeyecek. Öyle mi? Burada nerede ilke? Bu ilke mi tilke mi? “Altı kaval üstü şeşhane”, ya da “Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu”, deyimlerinin kapsamı içine girmez mi bu durum?

Canım girese girer ne yapalım? “Kavga” mı edelim şimdi... Dedik ya, “kimseyle kavga edecek değiliz” diye. Anlayıverin gayrı gerisini!.. Fazla üstüme gelmeyin. “Dükkâkı kapattım” da zaten...

Büyükanıt'ın 16 Ağustos'ta Çankaya Köşkündeki törende,

yürek parçalayıcı durumu buydu işte.

Gazeteciler, daha bir hayli hırpalar Büyükanıt'ı. Fakat biz burada kesmeyi düşünüyoruz bu işi. Çünkü gerisi, farklı değil. Çaresiz, zavallı bir adamın yakarma üslubu sürüp gider...

Büyükanıt'ın yukarıda dediği şudur özetçe:

Biz onlara karışmayacağız. Devlet başkanı da olsunlar, bildikleri gibi de davransınlar. Yalnızca, askeri birlikler içindeki törenlerle, orduevlerine türbanlı eşleriyle gelmesinler. Onlardan tek dileğimiz budur.

27 Nisan Muhtırası'ndaki yiğit, emredici, kesin kararlı sesin yerini, işte böyle zavallı bir insanın yakarışları almıştı.

Besbelli ki o ses (27 Nisan'daki) bunlardan çıkmış değildi. Devrimci gelenekli Ordu Gençliği'nin baskısı karşısında çaresiz kalmışlar, o açıklamayı Genelkurmay'ın internet sitesine koymuşlardı. Yani o sesin sahibi bunlar değildi. Kuvayimilliyeye gelenekli Atatürkçü Ordu Gençliği'ydi.

Bunlar Ordu Gençliği'nin tepkisini zamana yayarak nötraliye etmişler ve vatan satıcı Tayyipgiller'e yolu açmışlardı.

Birkaç gün önce Hava ve Deniz Kuvvetleri'nde komutan değişimi oldu. Eskiler emekliye ayrıldı, yerine yenileri geldi.

Hava Kuvvetleri Komutanı Faruk Cömert'in görev devir teslimi töreninde yaptığı konuşma tam bir felaketti. Tabî yurtseverler ve laikler açısından.

Tabî Tayyipgiller, TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK, TOBB, Tarihî katlar ve satılmış Entel Fahişeler Medyası bayılır bu tür konuşmalara. Onların ağababası durumundaki AB-D emperyalistleri de...

AB-D emperyalistlerinin Irak'a saldırı ve işgalini Liboş Mehmet, Bilderbergci Hasan Cemal gibi en aşağılık sermaye uşağı dönekle birlikte en hızlı şekilde savunan Taha Akyol, bu konuşmaları ve onları yapanları şöyle alkışlıyordu. Mecazi anlamda değil, gerçek anlamda alkışlıyordu:

“Paşam sizi alkışlıyorum.” (Milliyet, 25 Ağustos 2007)

Bu başlık altında şunları yazıyordu:

“ORG. Büyükanıt, özenle siyasetten uzak duruyor. Org.

Cömert ve Ora. Karahanoğlu, birleştirici, düzeyli konuşmalarıyla bu konudaki güzel örneklerle yenilerini kattılar. Alkışlıyorum.” (agy)

Bundan önceki “güzel örnekler”i H. Özkök bol bol veriyordu. Tayyipgiller’e; korkusuzca ihanetinizi sürdürün; bir taraftan da toplumu Ortaçağa doğru götürün. Ne güzel günlerdi o günler. Korkmayın, ben Mustafa Kemal gelenekli Ordu Gençliği’nin başını tutuyorum, anlamına gelen konuşmalar yapıyordu. Ondan cesaret alan Tayyip de **“Ben adeta vatanımı pazarlamakla mükellefim”** diyebiliyordu. Ve her şeyi satıyordu yerli yabancı Parababalarına.

Kamu mallarını birkaç yıllık kârları karşılığında yeyim ediyordu o alçak vurgunculara. Tabii, kendisi ve şürekâsı da bu yağmadan paylarına düşeni alıyor, küplerini doldurmayı ihmal etmiyorlardı.

Çuval Rezaletiyle Amaçlanan, Türk Ordusu’nu Aşağılamaktır

Tabii H. Özkök, 2003’te Süleymaniye’de çuvalı kafaya yedikten sonra darbenin nereden geldiğini göremiyor ya da yüreksizliğinden görüyor da söyleyemiyordu. Bu yerel, kişisel bir davranış sonucu olmuş bir olaydır. Amerikan yönetiminin bu olayla ilgili olduğunu sanmıyorum, diyordu.

Sonradan açıkça meydana çıktı ki, Çuval’ın planlayıcılarının en başında Paul Wolfowitz adlı alçak vardır. Yani ABD yönetimi tümüyle olayın içindedir. Hatta başındadır. H. Özkök’ün kurmaylığının ve askerliğinin ne olduğunu, varın siz hesap edin artık...

Siyasete az çok akıl erdiren her sıradan insanın kolayca görebileceği ve görebildiği bir olayı bile göremeyen, gördüyse de söyleyemeyen bir komutan. Ne komutan değil mi?..

Bugüne kadar da hiçbir ABD yetkilisi bu olay nedeniyle özür filan dilemedi. Tersine, orada ne işi vardı o Türk askerlerinin, dedi.

O şerefsiz çakallara soruyoruz biz de:

Sizin ne işiniz var Irak'ta, Afganistan'da ve dünyanın birçok yerinde?..

Bu alçak emperyalistler dünyayı babalarının çiftliği olarak görüyorlar. Aşağılık emperyalist çıkarlarına engel saydıkları, daha doğrusu kendilerine bu pis işlerinde yardım ve uşaklık etmeyen herkesi de düşman kabul ediyorlar.

Bu çuval rezaleti, Türk Ordusu'nu aşağılamak, böylece de ona özgüvenini yitirtmek için yapıldı. Bunu böyle bilmeyen uyurgezerdir. Ya da AB-D uşağıdır, haindir, satılmıştır.

AB-D uşağı Taha Akyol, "Org. Büyükanıt özenle siyasetten uzak duruyor" diyor. Bu sebeple de alkışlıyor onu.

Bir NATO ordusu nasıl "siyasetten uzak duruyor" olabilir? NATO nedir?

En açık-bilinen tanımıyla; AB-D emperyalistlerinin, Sosyalist Kamp'la savaşmak için kurdukları bir askeri örgüttür. Yani Sosyalizmle savaş örgütüdür. Sosyalizmle, kapitalizm arasındaki tarihi mücadelede, emperyalistlerin çıkarlarını askeri güçle savunan bir saldırgan savaş örgütüdür.

Peki siyaset (Politika) nedir?

Sınıflar arasında savaş demektir. Ezilen ve sömürülen sınıflarla, sömürücü kapitalist sınıf arasındaki savaş demektir. Günümüzün sosyal şartlarına göre söylersek, ezilen ve sömürülen halk kitleleriyle yerli-yabancı Parababaları arasındaki savaş demektir. Siyasetin en özlü anlatımı budur.

Böyle olunca da bir NATO ordusunun, siyasetin tam ortasında ya da en yoğun olduğu yerde bulunduğunu-boylu boyunca siyasetin içinde bulunduğunu apaçık bir şekilde görürüz, kavrayız.

Bu sebeple, bir NATO ordusunu, "siyasetten uzak duruyor" diye nitelenmek, koyu bir cehaletten kaynaklanan ne dediğini bilmezlik değilse düzenbazlıktır, namussuzluktur.

Taha Akyol ve benzeri türden AB-D uşakları, sermaye uşakları; Türk Ordusu, Kore'de, Yugoslavya'da, Afganistan'da, Somali'de, yarı sarhoş, yarı sapık, "insan öldürmek zevklidir" diyebilecek kadar insanlıktan çıkmış, canavarlaşmış ABD gene-

ralleri emrinde, piyon pozisyonunda kullanılırken, o ülkeler halkları bu saldırı ve işgaller altında inerken, ülkeler parça parça bölünürken, bu aşağılık işi, “hür dünyanın savunulması” demagojisi ardına gizlenerek alkışlarlar. Kalemleriyle, kürsüleriyle, tv ekranlarıyla var güçleriyle savunurlar bunu.

Fakat aynı Türk Ordusu, AB-D emperyalistlerinin günbegün daralttığı Sevrci Kuşatmaya ve yerli hainlere, Ortaçağcı Şeriat düzeni özlemcilerine tepki göstermeye başlayınca, laiklikten yana tavır koyunca, buna “Ordu siyasete karışıyor, siyaset yapıyor” demagojisiyle şiddetle karşı çıkarlar. Onların amaçları AB-D’ye hizmettir. Onlar AB-D emperyalistlerine göbekten ve kafadan bağlıdırlar. Ruhlarını satmıştır bunlar. Dikkat edin, hepsi de on binlerce dolar maaş ve milyon dolarları bulan transfer ücretleri almaktadırlar.

Bunların bir kısmı, Taha Akyol, Hasan Cemal, Cengiz Çandar, Liboş Mehmet, Ertuğrul Özkök, Güneri Civaoglu ve benzerleri gibi dönemliklerini gizlemezler. Açıkta AB-D emperyalistlerini ve Tayyipgilleri savunurlar. Bir kısmı da Can Dündar gibi çok haince, düzenbazca yaparlar bu işi. Bir yandan AB-D emperyalistlerine bütün enerjileriyle hizmet ederken, bir yandan da solcu oynamaya gayret ederler.

Taha Akyol, Nato’cu Generallere, Tayyipgiller’in Dümen Suyuna Girdikleri İçin Övgüler Düzüyor

Gelelim Taha Akyol’un yazısına. T. Akyol’un, AB-D’ciliğin, NATO’culuğun, içlerini boşalttığı, askeri ruhlarını yok ettiği, pısrırık, ürkek, korkak ve gerici komutanlara övgüler düzduğu yazısından bir bölüm aktaralım:

“HAVA Kuvvetleri Komutanı Org. Faruk Cömert ve Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Yener Karahanoglu görevini yeni komutanlara devrederken nasıl bir konuşma yapacaklardı? Siyasette fırtınalar estirecekler miydi?

“Konuşmalardan önce medya dünyasında böyle bir merak vardı.

“Alışmıştık; siyasette önemli günler yaşanırken askerler de sürmanşetlerde dolaşan, siyasi fırtınalar yaratan konuşmalar yapar, bildiriler yayımlardı.

“Şimdi de Gül Çankaya’ya seçiliyordu, bakalım asker ne diyecekti?!”

“Ama komutanlar “*Ordu rahatsız*” türünden manşetlerin tiryakilerine prim vermediler! Bir tarafın alkışlayıp öbür tarafın hücum edeceği konuşmalar yapmadılar.

“Oramiral Karahanoğlu, geçen yılki konuşmasından farklı olarak, teknik içerikli, iç siyasetten uzak, düzeyli bir konuşma yaptı.

“Org. Cömert, ülkeyi germeyi bırakın, “*Birbirimizi anlamalıyız*” şeklindeki sözleriyle birleştirici bir konuşma yaptı:

“Demokratik olgunluğumuzu pekiştirdiğimizde, birbirimizden kuşku duymak yerine birbirimizi daha iyi anlamaya çalıştığımızda, düşüncelerimizin farklılığından kaynaklanan dinamizmi harekete geçirdiğimizde ülkemizin bütün problemlerinin üstesinden gelmek hiç de zor olmayacaktır.” (agy)

Açıķça görüldüğü gibi, T. Akyol, Amerikanlaşmış, devrimci gelenekle ve Mustafa Kemal’le en ufak bir ilgileri kalmamış, NATO’cu generallere övgüler düzüyor.

Niye?

AB-D emperyalistlerinin ve yerli hainlerin-işbirlikçilerin, onların Ortaçağcı kesimi olan Tayyipgiller’in dümen suyuna girdiler diye...

Oysa aynı günlerde, Tayyipgiller, AB-D’nin emriyle, Mustafa Kemal’in adını, laikliği ve ekonomide devletçilik ilkesini anayasadan çıkarma çalışmaları yapmaktadır. Yine yeni anayasa maddesiyle, üniversitelerde türbanı serbest bırakma hazırlığı içindedirler.

Tabii, satılmış, ajanlaşmış sermaye uşağı yazarçizerlerin, bunlar hoşlarına gider.

Yurtseverce, halkseverce, ilerici-demokrat, devrimci, laiklikten yana olan her olaya, gelişmeye karşıdır, düşmandır bu al-

çaklar.

Onların demokrasi dedikleri, AB-D emperyalistlerinin dünyayı gönüllerince yağmalayabilmek ve dünya halklarını boyun-duruklayabilmek için icat ettikleri “Project Democracy”dir. Yani dünyayı istedikleri gibi sömürme ve talan etme planı, programı-projesidir bu. Tabii gerçek demokrasiyle de uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Başka türlü söylersek, gerçek halk demokrasininin tam karşıtıdır bu.

AB-D uşağı Parababası Aydın Doğan’ın CNN’sinin, 17 Ağustos, saat 13.00’deki haber bülteninde, yayına Ankara’dan katılan (veya bağlanan) Hande Fırat, aynen şunları söylüyordu:

“Org. Büyükanıt’ın dün Çankaya Köşkü’ndeki törende söylediği sözler Ankara’yi rahatlattı.”

Evet bir teslimiyet veya havlu atma gösterisiydi, Büyükanıt’ın oradaki söz ve davranışları.

Sermaye Uşağı Yazarçizerler, Ordu Gençliği’ni, Demokrasi Masalıyla Uyumaya Çalışıyor

Nitekim aynı teslimiyeti gördüğünü, 12 Eylül Faşizminin dışişleri bakanı, kıdemli AB-D uşağı İlter Türkmen de köşesinde şöyle dile getiriyordu.

“Başkomutanlığı da temsil eden bir cumhurbaşkanının askeri merasimlerde soğuk karşılanması, eşinin askeri davetlere çağrılmaması, askeri toplantılarda imalı konuşmalar dinlemek mecburiyetinde kalması onu kuşkusuz rencide eder.

“Cumhurbaşkanı ile Silahlı Kuvvetler arasında sürekli soğuk bir hava esmesi uzun vadede politik sonuçlar doğurur, kritik zamanlarda devlet mekanizmasının işlemesini aksatır. Genelkurmay Başkanı’nın evvelki gün gazetecilerin sorularına verdiği cevapları gerginliği artırmak istemediği ve temkinli bir tutum içinde olmayı tercih edeceği şeklinde yorumlamak mümkündür.

“Gerçekten böyle ise sağduyu galebe alıyor demektir. Cumhurbaşkanı sorunsuz seçilir, meşruiyeti ve otoritesi

tartışılmaz ve kendisine geleneksel saygı gösterilirse, demokrasimiz en büyük sınavlardan birini başarıyla geçmiş olacaktır.” (Hürriyet, 18 Ağustos 2007)

Görüldüğü gibi kaşar AB-D uşağı, Gül’ün yalnız devlet başkanı olmasını değil; “meşruiyeti ve otoritesi tartışılmaz ve kendisine geleneksel saygı gösterilir” biri olarak da kabul edilmesini istiyor. Onu telkin ediyor.

Kime?

Tabii Türk Ordusu’na. Ordu yerse, diğer kesimlerin ne yapacağı o kadar önemli değil tabii... Çünkü halk örgütsüz, çil yavrusu gibi darmadağınık. O yüzden etkili bir tepki ortaya koyamaz. Bunu o hain sermaye uşağı da biliyor. Ondan böyle diyor. Endişesiye, CHP’nin bu konuda Ordu’ya “kötü örnek olma” sı. Yani Ortaçağcı AB-D uşağı Gül’ün Cumhurbaşkanlığını tanımaması ve o doğrultuda davranış sergilemesiymiş. CHP, böyle yaparsa, Ordu da bundan etkilenebilir demeye getiriyor, aşağı satırlarında. Aşağıya aktardığımız şu satırları da aynı yazısının üst bölümündedir:

“(...) Cumhurbaşkanı seçimi süreci de şimdilik kazasız cereyan ediyor, hatta iyimserlik uyandıracak açıklamalar yapıyor. Yine de sorunlu bir devreden geçmemiz ihtimali hiç yok diyemeyiz.

“* * *

“Bu aşamada en olumsuz tepki ise CHP’den geldi. Abdullah Gül cumhurbaşkanı olursa onunla temaslarını aşgariye indirecek, bir nevi boykot uygulayacakmış. Başka yönlerden gelebilecek davranışlara örnek teşkil etmediği sürece CHP’nin tutumunun fazla bir önemi yok.” (agy)

Ne kadar deneyimli bu alçaklar değil mi?

Şu anda, Laiklikten yana tutum belirleyen örgütlü ve etkili tek gücün Ordu Gençliği olduğunu biliyor. Bütün korkusu, bu gücün, Tayyipgiller’e tepki koymasını. Yeter be!.. demesi. Öyle bir durumda Tayyipgiller iktidarının Gül’üyle bostanıyla gümbürdeyeceğini, tekerlenip gideceğini adı gibi biliyor. Bu nedenle de yazısının ana fikri-temel amacı, Ordu Gençliği’nin gözüne

kül serpmek, onu demokrasi masalıyla uyutabilmektir. Pasifize edebilmektir. Dikkat edersek Parababalarının emrindeki Entel Fahişeler Medyası'nın bütün yazarçizerleri, AB-D'ye angaje, ruhunu ve bilimini o emperyalistlere satmış bilim adamı maskeli profesörler, hep aynı demagojiyi tekrarlıyorlar, papağanlar gibi: “Ne yapalım beğensek de beğenmesek de bu parti-hükümet seçmenin yüzde 46.6'sının oyunu aldı. Onu kabul etmek demokrasinin gereğidir.”

Bir kere bu din cambazları, yalnızca geçerli oyların yüzde 46.6'sını almıştır. Kayıtlı seçmenlerinse sadece yüzde 38.53'ünün oyunu almıştır. Yani halkımızın yüzde 61.5'i bunlara oy vermemiştir. Bunları istememiştir. Bunlara inanmamıştır.

Emperyalistler İnsanlarımızı “Yeşil Kuşak Projesiyle” Kafadan Silahsızlandırıdılar

Kaldı ki bunlara oy veren insanlarımızı da kandırabilmiştir. Hem de en alçakça, en sinsice hilelerle. Daha önce de söylediğimiz gibi; “Allah'la aldatılmıştır” bu zavallı, bilinçsiz insanlarımız. ABD'nin “**Yeşil Kuşak Projesi**”nin ürünü ya da sonucu olarak Türkiye 1950'den itibaren İHO (İHL), Kur'an Kursları ve tarikat yuvalarıyla donatıldı. Saf, bilinçsiz insanlarımız burarlarda Ortaçağcı eğitimden geçirilerek, sağlıklı düşünemez, doğa ve toplum olaylarını doğru olarak görüp kavrayamaz hale getirildi. Dünya anlayışı ve düşünme yöntemi açısından binlerce sene önce yaşamış insanların düzeyine-durumuna düşürüldü. Doğa bilimlerine düşmanlaştırıldı. Çünkü doğa bilimleri Ortaçağın dünya kavrayışını kökünden yıkıyordu. Bu, din bezirgânlarının ve onların organizatörü ve efendisi AB-D emperyalistlerinin işine gelmedi. O yüzden Türkiye'yi, Ortaçağcı Şeriat örgütleriyle donattılar ve insanlarımızı oralarda şartlandırarak kafadan gayrimüsellah (silahsızlandırılmış) hale getirdiler. Din devleti afyonuyla uyuşturdular insanlarımızı.

Yerli Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı bu işte büyük rol oynadı. Çünkü onun siyasi ideolojisiydi **Siyasal İslam**. Ortaçağın bu asalak, vurguncu egemen sınıfı hep tekrar o günlere

dönmenin özlemi içinde olduğu için, AB-D emperyalistleriyle candan anlaştı, ittifaka girdi. Yerli Finans-Kapitalistler de bir avuç azınlık olduklarından, iktidarda kalabilmek için hem Antika Tefeci-Bezirgân sınıfıyla anlaştılar hem de uluslararası emperyalizmin ağababası ABD emperyalistlerine kul köle oldular. İşte bu sebeple Tefeci-Bezirgân Sermayenin siyasi plandaki temsilcisi olan Tayyipgilleri, TÜSİAD, TISK, TOBB gibi Finans-Kapital örgütleri de şeriatçı MÜSİAD'la birlikte en aktif şekilde desteklemiştir.

Finans-Kapitalistlerin patronluğunu yaptığı dönem entel fahişelerin köşe başlarını tuttuğu satılmış vatan ve halk düşmanı Medya da yıllardan beri Tayyipgilleri savunmaktadır. Tabii bu seçimlerde de...

Demek ki bu seçimlerde (22 Temmuz'da), Parababalarının patronluğundaki Entel Fahişeler Medyası, finans fahişeleri olan Parababaları (Finans-Kapitalistler) ve Tefeci-Bezirgân Sermayenin temsilcisi konumundaki siyasi fahişeler örgütü el ele vermiştir. Dediğimiz gibi bunların hepsinin efendisi-sahibi AB-D emperyalistleridir.

Amerikancı Kürt hareketi de, bu seçimlerde bağımsız aday çıkarmadığı yerlerde Tayyipgilleri desteklemiştir.

Özetçe tüm Sevrçi, dolayısıyla da AB-D'ci güçler, bu seçimlerde ilk planda Tayyipgiller'in AKP'sini desteklemiştir. Buna Türkiye'deki Ermeni Cemaati de dahildir. Hatırlanacağı gibi **Agos** gazetesinin yeni Genel Yayın Yönetmeni **Etyen Mahçupyan** ve **Patrik Mesrop Mutafyan**, seçimler öncesinde ayrı ayrı açıklama yaparak, Türkiye Ermenilerinin bu seçimlerde oyunu AKP'ye vereceğini söylemiştir. Hatta Etyen Mahçupyan, AKP için "**tek gerçek parti**" nitelemesinde bulunmuştur. Tabii Türkiye'nin, 150-200 yıldan beri bıkip usanmaz düşmanlıkları olan ve hep Sevr rüyası gören Rum ve Ermeni milliyetçileri de AKP'yi desteklemiştir. Bunlara örnek verelim. Cenk Başlamış Moskova'dan yazıyor:

Emperyalistler ve Yerli Hainlerin Kurtuluş Savaşı'na Düşmanlıklarının Nedeni

“Taşnak’ın Sevr Özlemi

“Erivan’da koalisyon ortağı aşırı milliyetçi Taşnak Partisi’nin Siyasi Direktörü Kiro Manoyan, Türkiye Ermenistan ilişkilerinin normalleşmesinin Sevr’in uygulanmasıyla mümkün olabileceğini söyledi.

“(…)

“Türk Ordusu’nu suçladı

“Aşırı milliyetçi politikacı, iki ülke arasındaki ilişkilerin kötü olmasının sorumlusunun Türkiye’deki milliyetçilerle ordu olduğunu iddia etti ve *“Gölge hükümet gibi çalışan milliyetçiler iktidarın elini kolunu bağlıyor. Türk siyasetindeki bu tablo değişmedikçe, ordu ile hükümet arasındaki iktidar kavgası sürdükçe ve iplerin kimin elinde olduğu kesinleşmedikçe Ermeni-Türk ilişkileri düzelmez.”* (Milliyet, 9 Ağustos 2007)

Kiro Manoyan şunu da söylüyor:

“Halbuki Sevr ilkelerine bağlı kalarak ilişkileri normalleştirmemiz mümkün. Aslında Türkiye de Sevr’in bir şekilde işe yarayacağını farkında.” (agy)

Kimdir bu “farkında” olan? Türkiye’nin tamamı mı? Halk mı, biz gerçek devrimciler mi?

Hayır!..

Başta AB-D ortağı ve uşağı Parababaları. TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK, TOBB. Bu hain yerli sermayenin siyasi plandaki temsilcisi olan sermaye partileri. MHP’sinden AKP’sine kadar. Tarikatlar, AB-D’nin “Proje”cileri olan “sivil toplum örgütleri” veya “sivil örümcek örgütleri”. Sermayenin emrindeki satılmış Medya, holding profesörleri, Amerikancı Kürt hareketi ve Sevr-ci Sahte Sol. Bunların tümü de Kiro Manoyan gibi düşünülmektedir aslında. Ama bu düşüncelerini karınlarında taşımaktadır. Kimisi, söyleminde bunun tersini savunur görünmekte (MHP gibi), kimi susmakta, bu konuda konuşmamaya çalışmakta (Parababaları örgütleri gibi), fakat davranışlarında bu niyetlerini

açığa vurmaktadırlar. Davranışlarında gizleyememektedirler ana düşüncelerini. Peki onlar niye böyle düşünmektedir? Sevrci Sahte Sol hariç diğerlerinin çıkarı öyle gerektirdiği için. Sevrci Sahte Sol ise ideolojik kofluğundan, boşluğundan ve küçükburjuva sınıf yapısından kaynaklanan güce tapıcılığından...

İnsanın Kiro Manoyan'a teşekkür edeceği geliyor, açık sözlülüğünden dolayı. Keşke her düşman böyle açık sözlü olsa. Mesela, Kiro Manoyan'ı bu yönde umutlandıran AB-D emperyalistleri, bu yöndeki planlarını özenle gizleyebildikleri gibi, Türkiye'nin de dostu görünmeye gayret etmektedir. Onlar usturupluca Türkiye'yi adım adım Sevr bataklığına çekmeye çalışmaktadır. Çekindikleri, yerli satılmışlar değildir. Onların zaten kendilerinin, yani AB-D'nin, emrinde olduğunu bilmektedir. Bu hainler, koltuk, ün, poz ve küp doldurmak için AB-D'nin bir dediğini iki etmezler. Her emri harfiyen uygulurlar. AB-D'nin çekindiği, korktuğu, Türkiye Halklarının uyanmasıdır. Bu hainane gidişin farkına varmasıdır. Bu halk, aynı emperyalist haydutların, çökkün Osmanlı'ya yedirttiği Sevr'i yırtıp atmak için ortalama dört yıl süren bir Kurtuluş Savaşı vermiştir. O savaşın başkomutanı da Mustafa Kemal'dir. AB-D emperyalistlerinin ve yerli hainlerin Kurtuluş Savaşımız ve Mustafa Kemal düşmanlıklarının gerçek-ana sebebi budur. Onların tümünün Sevrci oluşudur.

Emperyalistlerin Sevr Emellerini Tören Paşaları Göremez

Burada yeri gelmişken birkaç satırla da olsa Ermeni meselesinden söz edelim. Bu meseleyi 19'uncu Yüzyılın son çeyreğinde icat eden İngiliz, Fransız emperyalistleri ve Rus Çarlığı'dır. Bu emperyalistler, Osmanlı'yı çökertmek ve topraklarını paylaşmak için kullanmışlardır bu meseleyi. Bu mesele onlar için sadece bir araçtı. Emperyalist çıkarlarına ulaşma aracı... Daha doğrusu araçlarından biri...

Bu gerçeği, o zamana ilişkin belgeler çok açık şekilde ortaya koyar. Biz bunlardan yalnızca birine değineceğiz, konumuzla

doğrudan ilgili olduğu için.

Bu emperyalist haydutlar, Türkleri yalnızca Orta Anadolu'da küçük bir bölgeye, birkaç ile hapsedmek istiyordu. Osmanlı'nın diğer bütün topraklarını aralarında paylaşmak istiyordu. Aralarında yaptıkları birçok paylaşım planı ve Sevr bunun açık kesin kanıtıdır.

Bizim değinmeden geçemediğimiz belge şudur:

“Ermeniler bir Türk zaferi karşısında çok şey kaybedecekler, ama bir Müttefik zaferinde de çok şey kazanacaklardı. Başkan Wilson ile diğer Müttefik liderleri Ermeniler'e, savaştan sonra çektikleri acıların tazminatı ve davaya sadakatleri nedeniyle doğu Türkiye'de bağımsız bir devlet verilmesini istiyorlardı; İngilizler de böyle bir tutumu kuvvetle destekliyorlarsa da, onların başka özel çıkarları vardı. O sırada, (Aralık 1917) Savaş Kabinesi, savaşın sona ermesi durumunda, Türk ve Almanlar'ın bölgedeki uzun vadeli emellerinin de sona ereceğine pek inanmıyordu. Hükümet gizli bir raporda Ermeni devletinin kurulmasını şöyle savunuyordu: “Bu devlet İstanbul'dan Çin'e kadar uzanacak ve Almanya'nın eline dünya barışını tehdit için Bağdat Demiryolu'nun kontrolünden daha fazla bir güç verecek olan Turancı bir hareketin gelişmesine karşı tek engel olacaktır.” (Peter Hopkirk, İstanbul'un Doğusunda BİTMEYEN OYUN, Yeni Yüzyıl Tarih Dizisi, s. 324)

Aynı içerikte İngiltere ve NATO'ya ait başka belgeler de vardır. Bunlar, Gazetemizin daha önceki sayılarında da yayımlanmıştır. O nedenle onları aktarmayacağız.

Bakın, emperyalist çakallar nasıl kapsamlı ve özenle hazırlanmış planlar yapıyorlar. Attıkları her adım, sistemlice belirlenmiş bir amaca hizmet ediyor...

Demek ki Sevr, alelacele hazırlanmış lalettayin bir plan, proje değildir. Ortalama elli yıl süren bir hazırlığın ve mücadelenin sonucunda ulaşılan bir sonuçtur.

Tabii bu alçakça niyetleri, planları görmek için çap gerekir. Kalite gerekir. Zekâ, bilim, bilinç ve yürek gerekir. Bunları Y.

Büyükaniit, F. Cömert gibi tören paşaları göremez. Onlar, yerli hainlerle (Sevrcilerle) anlaşalım diye zavallıca saçmalar dururlar. Peki kim görür bunları? Mustafa Kemal görür ve biz gerçek devrimciler görürüz.

Mustafa Kemal, 1933'ün 29 Ekim'inde, Ziraat Bankası'nın Ankara'daki merkez binasında, Cumhuriyet'in onuncu yılının kutlanması amacıyla yapılan törende, bir gencin sorusu üzerine şu açıklamayı yapar, soru sahibi ve konuya ilgi gösteren insanları Bankanın Genel Müdür odasına alarak:

“Bugün Sovyet Rusya dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir. Devlet olarak bu dostluğa ihtiyacımız var. Fakat yarın ne olacağını kimse kestiremez. Tıpkı Osmanlı İmparatorluğu gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan İmparatorluğu gibi parçalanabilir. Bugün elinde sınıksız tuttuğu milletler, avuçlarından sıyrılabirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir. Bizim bu dostumuzun yönetiminde, dil bir, inanç bir, öz bir kardeşlerimiz vardır. Onları arkalamaya hazır olmalıyız. Hazır olmak, yalnız o günü susup beklemek değildir. Hazırlanmak lazımdır. Milletler buna nasıl hazırlanırlar? Manevi köprülerini sağlam tutarak. Dil bir köprüdür, inanç bir köprüdür, tarih bir köprüdür. Bugün biz bu toplumlardan dil bakımından, gelenek görenek, tarih bakımından ayrılmış, çok uzağa düşmüşüz. Bizim bulunduğumuz yer mi doğru, onlarınki mi? Bunun hesabını yapmakta fayda yoktur. Onların bize yaklaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekli. Tarih bağı kurmamız lazım, folklor bağı kurmamız lazım, dil bağı kurmamız lazım. Bunları kim yapacak? Elbette biz. Nasıl yapacağız? İşte görüyorsunuz dil encümenleri, tarih encümenleri kuruluyor. Dilimizi onun diline yaklaştırmaya, tarihimizi ortak payda haline getirmeye çalışıyoruz. Böylece birbirimizi daha kolay anlar hale geleceğiz. Bir sevgi parlayacak aramızda. Tıpkı bir vücut gibi. Kederde ve mutlulukta birbirimizi duyacağız ve arayacağız. Ortak bir dil amaçladığımız gibi ortak bir tarih

öğretimimiz olması gerekli.”

Mustafa Kemal yalnızca askeri bir dahi değil, siyasi bir dahiydi de. O da nasıl, son derece gerçekçi, derin ve kapsamlı düşünüyor, projeler üretiyor, değil mi? İşte bu çapından-kalitesinden dolayı “yedi düveli dize getiren” bir Halkın ve Ordu’nun önderi, komutanı olabildi.

Diyor ki, ben Türk Dil ve Tarih Kurumlarını bu amaçla kurdum. Demek ki, hazırlık çalışmalarını o zamandan başlatmış Mustafa Kemal.

Ermenistan’ı Azerbaycan’a Emperyalistler Saldırttı

1991’de Sovyetler Birliği ve Sosyalist Kamp yıkıldı. Mustafa Kemal’in öngörüsü gerçekleşti. AB-D emperyalistleri, hemen Ermenistan’ı Azerbaycan’a saldırttı. Kanlı savaşlar sonucunda Ermeniler, bugünkü emperyalist Rusya’nın da desteğiyle Azerbaycan’ı yendi. Ve 14.400 km²lik Azerbaycan toprağını da işgal etti. Yirmi bin Azeri’yi katletti. Bir milyon civarında Azeri de bu işgal yüzünden evini barkını, toprağını terk etmek zorunda kaldı. Canını kurtarmak için. Azerilerin “kaçkın” dediği bu yurdundan edilmişler, o günden beri (13 yılı aşkın bir süreden beri) barakalarda, hurda tren vagonlarında ve benzer şeylerde yaşam mücadelesi vermektedir. İşsizlikle, açlıkla, hastalıklarla boğuşmaktadır.

Saddam yönetimindeki Irak, Kuveyt’i işgal etti diye, bütün emperyalistler bir anda kuyruğuna basılmış it gibi ulumaya ve savaş hazırlıkları yapmaya başladılar ve birkaç ay sonra da saldırarak Irak’ı Kuveyt’ten çıkardılar. İki yüz bin civarında Irak askerini öldürdüler. Bağdat başta olmak üzere Irak’ın pek çok şehir ve yerleşim yerini, uçaklar ve füzelerle vurarak harabeye çevirdiler. Uyguladıkları ambargoyla, kendi ifadeleriyle, 600.000 çocuğun ilaçsızlıktan, hastalıklardan ölmesine yol açtılar. Bu da yetmedi, Irak’ı 2003’te vurup işgal ederek cehenneme çevirdiler. Saddam, kardeşi ve önde gelen BAAS yöneticilerini astılar.

Kuveyt'in yüzölçümü 17.818 km²'dir. Yani işgal altında tutulan Azerbaycan topraklarından yalnızca 3.500 km² kadar fazladır. Kuveyt'in nüfusu da 2.400.000'dir. "Kaçkın" durumuna düşürülen Azeri nüfusun ortalama iki buçuk misli.

Hal böyle olmasına rağmen bugüne dek hiçbir AB-D yetkilisi, bu saldırı ve işgalden dolayı Ermenistan'ı suçlamamış ve buna karşı çıkmamıştır. Ermenistan'a bu konuda hiçbir baskı uygulanmamaktadır. Hatta konu gündeme bile getirilmemektedir. Böylece de, uluslararası kamuoyunun konuyu unutması istenmiş olmaktadır.

AB-D emperyalistlerinin bununla amaçladığı şudur:

Türkiye ile diğer Türk Cumhuriyetleri arasında bir tampon bölge oluşturmak. Birleşmeyi, irtibatı-bağı engellemek. Ermenistan'ın toprakları, yeni işgalle genişletilerek istenilen, amaçlanan o tampon bölge, ülke, devlet ortaya çıkarılmış-oluşturulmuş oldu. Bu işgalin amacı buydu. Tabii, AB-D ve Rus emperyalistlerinin bu amaçları, Ermeni milliyetçilerinin, Kiro Manoyan'ın yukarıda dile getirdiği şoven düşünceleriyle de tam bir uygunluk teşkil ediyordu. Tıpkı geçmişte olduğu gibi...

Biz, gerçek devrimciler olarak, AB-D emperyalistlerinin ve Rusya'nın bu saldırı ve işgalle neyi amaçladıklarını anında gördük. Yayımlanmış metinlerimizde vardır bu.

Türkiye'de şovenler, faşistler ve antikomünistler, 70 yıl boyunca, "esir Türkler" edebiyatı yaptı. "Esir Türklerin kurtarılması, Türk Dünyasının birliğinin sağlanması"ndan söz etti.

Sosyalist Kamp çöktükten sonra, bir de baktık ki, bunların tümü, zembereği boşalmış ya da pili bitmiş saatler gibi aniden duruverdi. Oysa on yıllardır yaptıkları edebiyata göre, hemen davranmaları gerekiyordu. İşte beş tane bağımsız Türk Cumhuriyeti çıkmıştı ortaya. Türk Dünyasının birleştirilmesi için, en uygun an gelmişti. Hemen davranışa geçmeleri gerekiyordu.

Geçebildiler mi?

Hayır!

Çünkü onlar Amerika'dan izinsiz parmaklarını bile oynata-

mazlardı. MHP zaten CIA yönetimindeki Kontrgerillanın özel partisiydi. Görevi ABD'nin emperyalist çıkarlarına Türkiye'de hizmet etmekte. Bunların kurucu Başbuğu zaten ABD'de Kontrgerilla eğitimi almış, ajanlaştırılmış bir ABD uşağıydı. Diğer burjuva partileri de MHP kadar ABD'ye bağımlıdır. Onların yöneticileri de ABD'nin direktifleri doğrultusunda hareket eder. Bu bakımdan bizdeki burjuva milliyetçilerinin ABD'den bir emir almadıkça herhangi bir konuda kendi başlarıyla düşünüp harekete geçmeleri olası değildir. Sosyalist Kamp yıkıldıktan sonra bağımsız kalan Türk cumhuriyetlerinin birleştirilmesi, onlarla Türkiye'nin bağ kurması konusunda da bu burjuva milliyetçilerinin herhangi bir davranış ortaya koyamamalarının sebebi budur.

İşte bu sebepten bizim burjuva "Türk milliyetçileri"nde ne bir ses ne de bu yönde bir hareket vardı. Bir kez daha kabak gibi ortaya çıktı ki, bunların derdi "Türk Dünyası" filan değilmiş. Bunların amacı yalnızca ABD'den aldıkları emir doğrultusunda antikomünizm yapmak ve Sovyetler'le Sosyalist Kamp'a saldırmakmış. Tabii biz bunları, 60'lı yıllardan beri adımız gibi biliyorduk. Fakat şimdi onların ABD uşağı bu içyüzleri, en kör gözlere bile batacak bir şekilde ortaya çıkmış oldu.

Sosyalist Kamp yıkılınca, AB-D yukarıda anlattığımız gibi hemen harekete geçti. Yetmiş yıl durmadan tekrarlattığım sözleri belki ciddiye alıp, benden izinsiz davranan olur diye, Ermenistan'ı Azerbaycan'a saldırarak, orada bir tampon bölge oluşturdu. Bizim burjuva milliyetçilerine ve faşistlere de bırakın artık bu işi. Bu konuda konuşmanızı yasaklıyorum. Maksat hâsıl olmuştur artık. Sovyetler ve Sosyalist Kamp çökertilmiştir. Amaç da zaten buydu, dedi. Bizimkiler de söyleneni hemen anladı ve emre uydu...

Biz, Mustafa Kemal'in önderlik ettiği Ulusal Kurtuluşu, Sosyal Kurtuluşa ulaştırarak sürecin tamamlanmasını sağlayacağız. Fakat bununla yetinmeyeceğiz. Mustafa Kemal'in 1933'te bir ideal olarak açık bir şekilde önümüze koyduğu, Türk Dünyasının birliğinin sağlanması işini de gerçekleştirece-

ğiz. Bu konuda da Mustafa Kemal'in gerçek, devrimci mirasçıları biziz. Bu yüce davayı, başta İşçi Sınıfımız olmak üzere tüm halkımızla, Kürt kardeşlerimizle ve devrimci gelenekli Ordu Gençliği'mizle el ele vererek başarıya ulaştıracacağız. Peki Kürt kardeşlerimiz, bu davaya gelir, ortak olur mu? Gelir, olur. Onların istediği, aradığı gerçek anlamda özgürlük, eşitlik ve kardeşliktir. Bu temelde, o kardeşlerimizle ittifak edeceğiz...

Tayyipgiller, Sınıf Karakterleri Gereği Vatan-Halk Düşmanıdır, Ulusal Değerlerden Yoksundur

AB'cilik, ABD'cilik, NATO'culuk, IMF'cilik, kesinlikle SEVR'e götürür. Bu yolların hepsi SEVR'e çıkar. Bu konuda herhangi bir şüphe ve tereddüte asla yer yoktur. Bunu anlamayanlarsa **ya gafildir ya hain!..**

O zaman tutulması gereken yol, Mustafa Kemal'in 1933'ün 29 Ekim gecesi gösterdiği yoldur. Bu yolu başarıyla katetmemiz, "muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkma"mızı da kolaylaştırır. Çünkü insan ve coğrafya üretici güçlerini zenginleştirir. Tabii bu yolu, biz gerçek devrimciler kat edebiliriz. Parababaları ve onların siyasi temsilcileri olan sermaye partileri, asla bu yola giremez, yönelemez. Çünkü onlar AB-D'nin emindedir. Uşaktır, satılmıştır, haindir. Bu ihanetlerinin karşılığında komisyonlarını alırlar, vurgunlarını yaparlar, küplerini doldururlar. Onlar için hayat bundan ibarettir. Hiçbir toplumsal ideal taşımaz onlar. Zaten halkımıza düşmandırlar... Bu, uyguladıkları IMF, DB, DTÖ güdümlü ekonomi politikalarından kesince bellidir. Halkımız açlık, yoksulluk, işsizlik cehenneminde yanmaktadır. Bunlarsa, Parababalarıyla birlikte servetlerine servet katmakta, günbegün Karunlaşmaktadırlar. Baksanıza, Tayyip, 15 yıllık politik hayatı sırasında bir milyar dolar servet edinmiş. Bu iddiayı Parababası Rahmi Koç'la, İstanbul Ticaret Odası eski Başkanı Mehmet Yıldırım öne sürmüştü beş yıl önce. Tabii tek Tayyip değil bu küp doldurma işini (küpçülüğü) başaran. Tayyipgiller'in tümü. Bakanlar, milletvekilleri

hatta il, ilçe yöneticileri bile...

Bunlar vatan millet bilmedikleri ve ulusal değer taşımadıkları için, vatansız ve milletsizdirler. Ortaçağcı-Ümmetçi-Şeriat düzeni taraftarı olduklarından böyledir, bunlar.

Tefeci-Bezirgân Sermayenin temsilcisi oldukları için de halk düşmanındırlar. Halka karşı hiçbir insanî duygu taşımazlar. Tayyip'in işçilere, köylülere, esnafa hatta, kendilerini beğenmediğini yazan, çok az sayıdaki gazetecilere bile kükreyerek saldırması bundandır. İnsan sevgisi, insanlara acıma gibi değerler hiç yoktur bunlarda. Tayyip işte bu sebepten, karşısında hak arayan Mersinli köylünün anasına dile uzatabiliyor. "Lan"lı konuşuyor...

Fırıldak gibi dönen, dün savunduğu her siyasi görüşün bugün tam tersini savunan, koltuk ve makam için, ün ve poz için atmayacağı takla, yapmayacağı numara ve ihanet olmayan, AB-D Gül'üne, "Benim Cumhurbaşkanı değil" dediği için Bekir Coşkun'u memleketten kovuyor. Bütün bu ve buna benzer davranışlar, hep onların sınıf temelinden kaynaklanmaktadır. Bunlar altı bin yıldır insanlığın başına bela kesilen, asalak, vurguncu, sinsî, düzenbaz ve alçak Antika Tefeci-Bezirgân Sermayenin siyasi plandaki temsilcileridir. Kendileri de o sınıfa aittir. O sınıfın yaptığı işi yapmaktadırlar. Tabî bu arada siyaset de yapmaktadırlar. Yine o sınıfın çıkarları doğrultusunda.

Bunlar vatana, millete ve halka düşman oldukları için haindirler. Her hain gibi de korkaktırlar. Çap yoktur, yürek yoktur, bunlarda. İpleri AB-D'nin elinde olduğu için dolayısıyla da onların korumasında oldukları için bazen cesurmuş gibi görünebiliyorlar. Öyle konuşmalar yapabiliyorlar, davranışlar ortaya koyabiliyorlar. Mesela Türk Ordusu'na meydan okuyabiliyorlar. Tabî bu yalnızca AB-D'nin onlara sağladığı koruma kalktıktan-şemsiyesinden kaynaklanmıyor. H. Özkök, Y. Büyükanıt gibi generallerin gericiliğinden, pısrırlığından, ürkekliğinden ve hatta korkaklığından da kaynaklanıyor.

Yeni Bir “Sovyetler Birliği” Yaratacağız

İş, Devrimci Gelenekli, Mustafa Kemal gibi davranmak isteyen Ordu Gençliği’ne kalsa, bu Ortaçağcı hainlerin, vatan satıcıların gıkı çıkmaz. Dilleri boğazlarına kaçar. 27 Nisan Muhtırası’nı yiyince nasıl bozum olmuşlardı. O güne kadar şiddetle karşısında oldukları erken seçime yöneliverdiler bir anda. Böylece, Ordu Gençliği’nin gözüne kül serpmek istediler. Ne yazık ki bunda bir ölçüde de olsa şimdilik başarılı olmuş görünuyorlar. Çünkü Ordu Gençliği’imiz her halde yeterli baskıyı uygulamadı, generaller üzerinde. Generaller de kolayca havlu atıılar. Kaçıp arazi oldular.

Demek istediğimiz, bizdeki sermaye sınıfı ve onun siyasi plandaki temsilcileri, hain, uşak ve korkaktırlar. AB-D’nin izin vermediği bir şeyi asla söyleyemezler ve yapamazlar. Kukladır onlar.

O bakımdan onlardan, vatana, millete, halka faydalı olacak bir iş beklemek, ölü gözünden yaş beklemeye benzer...

İşte bu sebeplerden dolayı Mustafa Kemal’in 1933 29 Ekim gecesi gösterdiği idealin mirasçısı onlar değil, biziz. Bu mirası yalnızca biz anlayabiliriz, biz savunabiliriz, biz gerçekleştirebiliriz. Biz tabî ki de devrimciyiz, sosyalistiz. Demokratik Halk Devrimini yapacağız ve Demokratik Halk İktidarını kuracağız. Bunu, Mustafa Kemal’in gösterdiği hedefe uygun olarak, Edirne’den Çin’e kadar uzayan bir doğal coğrafya üzerine yayacağız. Yani bir bakıma **yeni bir “Sovyetler Birliği”** yaratacağız.

Emperyalistler, Kıbrıs’ta Israrla Niye Birleşmeyi Savunuyor?

Şimdi gelelim Kıbrıs Rum Yönetimi yeni Dışişleri Bakanı Erato Kozaku-Markulli’nin, Kıbrıs sorunu, AB, Tayyipgiller, Org. Büyükanıt ve Türk Ordusu üzerine, son günlerde epeyce tartışılan görüşlerine ya da sözlerine.

E. K. Markulli, ilkin “BBC Türkçe” ile bir söyleşi yaptı. Bu söyleşiden anlaşıldı ki, Markulli’nin en büyük endişesi hatta

korkusu, Kıbrıs'ta bölünmeye yol açacak bir gelişmenin ortaya çıkmasıdır.

Bundan neden bu denli korkuyor Markulli?

Ada'nın tümü üzerinde hak sahibi olduğuna inandığından. Onlar önce Ada'nın Türkiye'yle tüm bağlarını kesmek, Ada'yı bir Rum devleti haline dönüştürmek, sonra da yapılacak bir referandumla, Yunanistan'a katılmayı-Yunanistan'la birleşmeyi düşünmektedirler. Ana düşünceleri budur. Şöyle diyor E. K. Markulli:

“Kosova nihayetinde bağımsızlığa yönelirse, bu çok ciddi bir emsal yaratabilir. Ada'da bölünme yaratmak isteyenler bu örneği izlemeye çalışabilir.” (Milliyet internet sitesinin “son dakika” ibaresiyle verdiği haber, 2 Ağustos 2007)

Kıbrıs'ta bölünmeden neden korkulacak?

Tam tersine burada bölünme istenmeli. Her iki halkın da yararına uygun olan budur. Ada'da “Kıbrıs Milleti” diye bir millet yoktur. Tersine Rumlar ve Türkler vardır. Bunlar da Yunanistan ve Türkiye'nin insanlarıdır. Yunan ve Türk milletine mensuptur. Rum ve Türk nüfusun miktarıyla-sayısıyla-büyüklüğü ile orantılı olarak Ada bölünmeli, taksim edilmeli ve parçalar Yunanistan ve Türkiye ile birleştirilmelidir. Sorunun hakkaniyetli-adaletli ve gerçekçi tek çözümü budur. Fakat bu adilane çözümü AB-D emperyalistleri istemez. Onların çıkarıyla taban tabana zıttır bu çözüm. Onlar Kıbrıs'ı toprağı ve deniziyle kullanmak istemektedirler. Hem askeri üslerle hem de tekelleriyle-şirketleriyle orada çok etkin biçimde olmak istemektedirler. Sonra onlar; mazlum milletler, halklar arasında huzur olsun, barış olsun, kardeşlik olsun istemezler. Tam tersine anlaşmazlık, kavga, dövüş, savaş olsun isterler. Böyle olsun ki, biz de “arabulucu, sözü dinlenir büyük ağabey” olarak meselelere müdahale edebilelim, diye düşünürler ve de bunu isterler. Böyle olunca da hem meseleleri kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda çözerler hem de geri ülkeler üzerinde hâkimiyet kurmuş olurlar.

İşte bu sebepten AB-D emperyalistleri, dünyanın değişik

bölgelerinde bugüne dek pek çok ülkeyi parça parça bölerken, Kıbrıs'ta iki ayrı milletten insanları ısrarla birleştirmek istemektedir. Oysa bu insanların dili, dini, tarihi, kültürü, gelenekleri ve ekonomik çıkarları farklıdır. Bunlar iki ayrı millete ait insanlardır. Ve de o milletlerle birleşmeleri gerekir. Doğrusu budur.

Kıbrıs'ta Taksim, Her İki Halkın da Çıkarınadır

Halkın Kurtuluş Partisi, Programı'nda meseleyi aynen böyle koyar. Yani **“Taksimi savunur”**. E. K. Markulli, adı geçen söyleşide, Y. Büyükanıt ve Türk Ordusu'na saldırır. Tayyipgilleri'ye över. Daha güncel olduğu için Markulli'nin bu konulardaki sözlerini, 14 Ağustos 2007'de yayımlanan, NTV Lefkoşa temsilcisi Selim Sayarı'yla yaptığı söyleşiden aktaralım-izleyelim.

NTV temsilcisi S. Sayarı soruyor: **“Sizce Türkiye Avrupa Birliği'ne üye olacak mı?”**

E. K. Markulli: **“Dürüst olacağım. Bu Ordu'ya bağlı. Ordu'nun bu dönüşüme izin verip vermeyeceğine bağlı. Sayın Erdoğan'ın Partisinin ülkedeki diğer güçlerle birlikte bu dönüşüm konusunda olumlu yaklaştığını biliyorum. Ancak Türkiye'deki herkesin böyle düşünmesi gerekir. Buna Türk Ordusu da dâhil. Kafamdaki en büyük soru işareti de bu zaten.”** (agy)

E. K. Markulli'nin, **“dönüşüm”** dediği, Kıbrıs'ın önce Rumlara sonra Yunanistan'a, Ege'ninse bütünüyle Yunanistan'a verilmesidir. Aslında Markulli de Sevr'in uygulanmasını ister. Ama o şimdilik mütevazı görünüyor ya da davranıyor. Daha açığının çok kaba kaçacağını biliyor. O usturuplu gidiyor... Nasıl olsa gerisini AB-D düşünür, planlar, uygular zaman içinde, diye aklından geçiriyor.

İşin dikkat çekici yanı şudur. E. K. Markulli de tıpkı Ermeni Kiro Manoyan gibi, Türk Ordusu'nu ve yurtseverlerini suçluyor, Tayyipgiller'iyse övüyor. Genelkurmay Başkanı'na **“Orgeneral Büyükanıt”** diyor. Tayyip'eyse **“Sayın Erdoğan”** diyor. Ve övgüler düzüyor. **“Dönüşüm konusunda olumlu yaklaştığını**

biliyorum” diyor. Yani Türk Ordusu ve yurtseverleri, bırakıverse-elini kolunu bağlamasa ya da bu güçler etkisizleştirilirse, Tayyipgiller, AB-D’nin her dediğini aynen yapacak, böylece de “bu dönüşümden” payımıza düşen Kıbrıs ve Ege’nin tamamı bize verilecek, diyor.

Kiro Manoyan da, Ordu ve yurtseverler (o milliyetçiler diyor) engel olmasa, Tayyipgiller, Sevr’de bize bırakılanları bize verecek, diyordu. Bu anlama geliyordu cümleleri...

Ermeni ve Rum Şovenlerini AB-D Cesaretlendiriyor

İşte Türkiye, Türk ve Osmanlı düşmanlığını bir idfiks-fikri sabit haline getirmiş bu Ermeni ve Rum şovenleri gibi AB-D emperyalistlerinin her düzeyden temsilcileri-sözcüleri de Türk Ordusu’na-Türk yurtseverlerine düşmandırlar, Tayyipgiller’eysse dostturlar.

Bu, bir gerçeği ortaya koymuyor mu? En kör gözlere bile batırmıyor mu? En açık şekilde anlatmıyor mu?

Elbette anlatıyor. Devrimci Gelenekli Ordu Gençliği’nin ve yurtseverlerin, AB-D emperyalistlerinin “Project Democracy” doğrultusunda, Türkiye’yi Sevr’e götürmelerine engel oluşturduğunu, Tayyipgiller’inse onlara hizmetkârlık ettiklerini, onlarla işbirliği içinde olduklarını gösteriyor, anlatıyor, Ermeni, Rum ve AB-D emperyalistlerinin bu bakışı-bu tutumu...

E. K. Markulli’nin söyleşisinden bir bölüm daha alıntılalım. Düşüncelerini daha da açıyor orada.

NTV temsilcisi S. Sayarı soruyor:

“Ordu’yla ilgili söylediklerinizin ışığında genel olarak Ankara’daki durumu nasıl görüyorsunuz?”

E. K. Markulli: **“Bir Rum olarak benim ilgilendiğim şey, son haftalarda Türkiye’de yaşanan değişimlerin Kıbrıs sorununun çözümüne etkisinin olup olmayacağı. Ancak maalesef gördüğüm kadarıyla, karar alma mekanizmasında köklü değişiklikler olmadığı sürece ve Ordu’nun bu konudaki rolü değişmedikçe -özellikle Ordu’nun “ulusal konu-**

lar” diye nitelendirdiği konulardaki kararlara etkisi değiş-
medikçe- bu mümkün değil. Orgeneral Büyükanıt’ın son
açıklamalarını hiç teşvik edici görmüyoruz. Bu açıklamalar,
Türkiye’yi birkaç yüzyıl geriye götürüyor. Türk Ordusu
burada, Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin topraklarını işgal
ediyor ve Avrupa Birliği üyesi bir ülkenin vatandaşlarının
insan haklarını elde etmesini engelliyor. Türk Ordusu’nun
Ada’daki rolü bu.” (NTV, 12 Ağustos 2007)

E. K. Markulli de, hayli açık konuşuyor, değil mi?

İnsan, inanın böyle düşmanlara bile hasret kalıyor Türki-
ye’de... Markulli’ye kızamıyor insan. O kendi ulusal davasının
savunmasını yapıyor. Ona kafa yoruyor, düşünce üretiyor o
konuda...

Ya bizim alçaklar, hainler, satılmışlar, düzenbazlar, işi din
alıp satmaya veren AB-D uşakları ve Entel Fahişeler Medyası-
nın döneke sermaye köpeği yazarçizerleri... Keşke bunlar da E.
K. Markulli kadar açık sözlü, cesaretli olabilseler... Ama ne
gezer. Yılan bizimkiler. Hatta yılandan da öte. Hani yurtsever,
yürekli şair **Pablo Neruda**, diyor ya; **“Engerekler bile iğrenir
sizden engerekler!”** diye... İşte bizdeki AB-D uşağı hainler
aynen öyle. Bizdekileri de tarif ediyor aslında Pablo Neruda...

Demeye getiriyor ki E. K. Markulli, Ordu ve Türk yurtsever-
leri olmasa, Tayyipgiller bizimle anlaşılverecek.

Nasıl anlaşılacak?

Kıbrıs’ı bize bırakılverecek... Tabii sonra da Ege’yi...

Neden kızıyor Büyükanıt’a?

Şunu dediği için:

**“Kıbrıs’ta halkın varlığını, canını, malını korumakta
olan TSK’yi bir işgalci kuvvet gibi görenleri şiddetle kınıyo-
rum.”**

Ne var bunda? Neresi yanlış bu cümlemin?

TSK’nin 1974 20 Temmuz’unda Ada’ya neden çıktığına ba-
karsak bu cümlemin doğruluğu hemen ortaya çıkıverir. O tarihten
birkaç gün önce (15 Temmuz 1974), Yunanistan’daki CIA
patentli faşist Albaylar Cuntası, Kıbrıs’ta faşist bir darbe yap-

mıştı. Cumhurbaşkanı Makarios ve onun hükümetini devirmişti. Yönetime el koymuştu. Faşist Nikos Sampson'u cumhurbaşkanı ilan ederek iktidara getirmişti. Rum Komünistlerini ve Kıbrıs Türklerini kitleler halinde katletmeye başlamıştı, faşist darbeciler. TSK, işte bu katliamı durdurmak için Ada'ya çıktı. Durdurdu da. O günden bu yana, yani son 33 yıldır Ada halkı, **can güvenliği açısından**, son yüz yılın en güvenli dönemini yaşamıştır. Hâlâ da yaşamaktadır. Bunu görmemek için kör olmak gerekir...

TSK, 1974'teki çıkışıyla on binlerce Kıbrıs Türkünün ve Rum komünistinin hayatını kurtarmıştır...

Şu iyice bilinmelidir ki, TSK'nin Ada'dan çıkması, güvenli ortamın da sonu olur, Kıbrıs da Yunanistan'a doğru kayar gider. Sonunda Yunanistan'ın bir eyaleti, bölgesi olur.

TSK'nin bir daha Ada'ya dönebilmesi de ancak, 1974 Temmuz'undakinden çok daha büyük bir savaşı göze almak ve zaferle sonuçlandırmakla mümkün olur. Bu savaşta TSK, yalnızca Kıbrıs Rum Devleti ve Yunanistan Ordusu'yla değil, AB-D ordularıyla da savaşmak durumunda kalabilir...

E. K. Markulli'ye göre, böyle şeyler söyleyince; "Türkiye'yi birkaç yüzyıl geriye götür"müş olursunuz. Kıbrıs'ı onlara verirsiniz, çağdaş ve ilerici olursunuz... E. K. Markulli, bebe kandırmaya çalışıyor. İlk annelik günlerini hatırlamış ve özlüyor olsa gerek...

Hatırlarsak, AB-D'nin de birçok yetkilisi-sözcüsü, TSK'yi Kıbrıs'ta işgalcilikle suçlamıştı. Demek ki, AB-D emperyalistleriyle Ermeni, Rum şovenleri aynı görüşte. Zaten cesaretlendirici olan AB-D'dir. O yönlendiriyor bunları...

Uygulanan Psikolojik Harekât Nedeniyle Halkımız Sağlıklı Düşünemez Hale Geldi

Tabii bizdekileri de AB-D yönetiyor. Getiriyor, götürüyor. Tayyip'in, maması Cüneyt Zapsu ve Şaban Dişli'yi ABD'ye göndererek, onların aracılığıyla; "Beni geriz deliğinden aşağı süpürmeyin, kullanın!" diye yalvarması boşuna mı? O, Tay-

yip'liğini bildiği kadar kendisini ve şürekâsını iktidara getirenin AB-D olduğunu biliyor. Ondandır yapıyor, bu onursuz, mide bulandıracı işleri...

Bu konuda bir alıntı yapalım, Hürriyet'te yazan Yalçın Başer'in köşesinden:

“KANAL B’de, siyaset bilimcisi Prof. Nursen Mazıcı ile Yaşar Okuyan’ın katıldığı ‘Bekleme Odası’nın yapımcısı ve sunucusu siyaset bilimcisi Gürbüz Evren, kendisine seçimlerle ilgili olarak Fransa’dan gelen ilginç e-postaları okuyor. Necmi Dodooğlu adlı Türk işçisi, Türkiye’de tatilden dönen eşini ve çocuğunu alanda Paris’te karşıladıktan sonra Kamboçyalı bir şoförle kentine giderken, 01.00’de Kamboçyalı şoförden Türkiye’deki seçimlerin sonucunu öğrenmiş... “Sizde İslamcılar hepsini kazıdılar ama esas Amerikalılar kazandı” diyerek kahrkahrı patlatmış. Bu habere üzülen Dodooğlu, “Kendi kendime, bir Kamboçyalı bile dünyayı tanımada 35 milyon Türk’ü geride bırakmış diye düşündüm. AKP’ye oy atanlar, Amerika’ya hizmet ettiklerinin farkında değiller. Türkiye’ye 3 bin km. mesafede oturan bir Kamboçyalı kadar bile olamamışız” diyor.” (agy, 29 Temmuz 2007)

Tarikatların, Kur’an Kurslarının, İHL’lerin ve satılmış Medyanın on yıllardan bu yana yürüttüğü psikolojik harekât yüzünden sağlıklı düşünmekten ve dünyayı kavramaktan aciz hale getirilmiş bilinçsiz, cahil, zavallı halkımız, Kamboçyalı şoförün gördüğünü tabii ki göremez... Bundan normal ne olabilir? Bunda şaşılacak bir şey yok... Kaldı ki, Halkımızın, üzerinde oynanan bunca aşağılık oyuna ve Ortaçağcı şartlandırılmaya rağmen yine de çoğunluğu (yüzde 61.5’i) oy vermemiştir Tayyipçiler’e.

AB-D Emperyalizmi İktidar İçin Neden Tayyipgilleri Seçti?

Peki, ya büyük çoğunluğu MİSYONER OKULU-KOLEJ mezunu dönek yazarçizerler neden oy verdi ve bütün güçleriyle desteklediler Tayyip'i, tabii şürekâsını da? Tek sözcükle, satılmışlıklarından... Onlar ruhlarını satmışlardır yerli-yabancı Parababalarına. Bunun karşılığında on binlerce dolarlık maaş, milyon dolarlık transfer parası almaktadırlar. Önde gelenleri trilyonerdir. Tıpkı Parababaları gibi lüks villalarda oturup, havalı mercedeslere binmektedirler.

Bunlar, bilmezlikten değil, iradî olarak ihanet etmektedirler. İşte bu sebepten biz, bunlara da insan diyemiyoruz, İNSAN SEFALETİ diyoruz.

Parababaları (TÜSİAD, MÜSİAD, TİSK ve TOBB) da bile- rek ve isteyerek ihanet etmektedir. Onlar yabancı Parababaları- nın işbirlikçisi, ortağı ve uşağı durumundadırlar. Onlar da siya- siler gibi Batılıların isteği dışında adım atamazlar. İşte bu yüz- den Türkiye'nin, yüksek teknoloji ürünleri alanında orijinal (yerli) bir tek markası yoktur. Bu alandaki ürünlerin tümü, ya- bancı Patentlidir, yabancı tekellerin Türkiye'deki şubelerinde üretilmiştir. TÜSİAD'cılar ve benzerleri de bu ürünlerin kârın- dan kendilerine ayrılan payı almaktadırlar sadece. Yani bir nevi komisyoncudur bunlar. Sömürünün aslan payı ise hep yabancı tekellerin (Finans-Kapitalistlerin) kasasına akar.

Ve işte bu sebepten Batılı emperyalistler, Türkiye'nin eko- nomice gelişmesini, güçlenmesini istemez ve de buna izin ver- mez. Türkiye'yi hep bu gerilik batağında tutar. Zaten Tayyipgil- ler gibi vatan satıcı Ortaçağcıları ve benzerlerini iktidarlara hep onlar getirip durur, 60 yıldan beri.

Yalçın Bayer'in yukarıdaki alıntıladığımız yazısının devamı şöyledir:

“Paris'ten Erkan Yıldız adlı Türk de, Fransa'da devletin belediyelere verdiği ödeneklerin yerinde kullanılıp kulla- nılmadığının Sayıştay tarafından titizlikle incelendiğini anla- tıyor ve “Acaba bizde de aynı titizlik gösteriliyor mu? AB'ye

gireceksek AB kriterleri konusunda AKP belediyeçilik anlayışı neden sorgulanmıyor? Şimdiye kadar hiçbir ilerleme raporunda AB, Türkiye’den özellikle son beş yılda yerel yönetimlere ilişkin müktesebatı, uyumu nedense talep etmedi” diyor.” (agy)

Tayyipgillerin Vurgun ve Soygunları AB-D’nin Çıkarlarıyla Birebir Örtüşür

Evet, AB-D emperyalistleri, bizim de kendileri gibi kapitalizmce gelişmemizi istemez, dedik ya yukarıda. İşte bir kanıtı da hemen burada...

Batıda kapitalizm kuralına uygun işler. Bizdekiyse, tam bir vurgun ve soygun düzenidir. Tayyip’in ve avenesinin yüz kızartıcı suçlardan oluşan yolsuzluk dosyaları işte bu nedenden oluşmaktadır. Batılılar da tam böyle insanlar ararlar, bizim gibi kapitalizmce geri ülkelerde. Ve onları işbaşına getirirler. Çünkü ahlâkî değerlerden yoksun olan kişi, ulusal değerlerden de kolayca vazgeçebilir. Eğer varsa o değerler, tabii. Zaten yoksa, bu, Batılıların havada kaptıkları bir şey olur...

Tayyipgiller gibi, (1950 sonrası işbaşına gelenlerin hemen tümü de aynıdır) yüz kızartıcı suçlardan oluşan yığınla yolsuzluk dosyası bulunanlar, Batılı emperyalistlerin kendi ülkelerinde, birakalım devlet, hükümet yöneticiliğini, bakanlığı, milletvekilliğini, mahalle muhtarı bile olamazlar. Seçilemezler. Hasbelkader seçilmiş olsalar, yolsuzlukları açığa çıktığı anda işleri biter. Getirildikleri yerden anında atılırlar, üstelik de kanunlar yakalarını bırakmaz. Yargılanırlar, onlarca yıllık mahkûmiyetler alırlar...

Yalçın Bayer’in aynı günkü köşe yazısından bir aktarma daha yapalım:

“THY’de görev yapıyorum. (...) grevde ‘evet’ oyu kullanacağım. Ve emin olun greve evet oyu çıkacak. Nedeni de THY ‘yönetim’idir. Yıllardır AKP’li yandaşlarını şirketimize başkan ve müdür olarak atadılar. Hiçbir vasfı, havacılık sektörü tecrübesini geçtim iş tecrübesi bulunmayan kişileri

yüksek maaşlarla terfi ettirdiler. Ulaştırma Bakanı'nın söylediği gibi THY 'altın çağını' yaşamamaktadır. Bu isimler yerlerinde kaldığı sürece THY düzelmeyecektir. TV'de yayınlanan reklamlar gerçekleri yansıtmamaktadır.” (agy)

Evet, Tayyipgiller, tüm kamu kurumlarını böyle kişilerle doldurmaktadırlar. Onlar için aranan tek ölçüt, Ortaçağcılıktır-Siyasal İslamcılıktır yani yandaşlıktır. Liyakat-yeterlilik gibi özelliklerin hiçbir değeri, önemi yoktur, bunlar için. Varsa yoksa yandaşlıktır, Tayyipgiller'den olmaktır. Aranan da, istenen de, beklenen de budur, göreve getirilecek insanlardan...

Bu anlayışla yönetilen bir ülke gelişir mi? Batılılar düzeyine gelir mi?

Gelmez.

Batılılar da zaten bunu ister. Böyle hep geri olalım ki, istedikleri gibi bizi sömürüp, yönetsinler... Batılıların bu isteğiyle, Tayyipgiller'in Ortaçağcılıkları, vurguncu ve soygunculukları (küpçülükleri) ve vatan satıcılıkları, tencere-kapak gibi birbirleriyle uyumludur. İşte o yüzden Tayyipgiller'in “seçim zaferi” Batı başkentlerinde, şapkalar havaya atılarak kutlanmıştır. **“Bu, demokrasinin zaferidir”** (Washington Post) gibi başlıklarla alkışlamıştır, Batı basını bu “zaferi”.

Onlara, hırsız lazım, ahlâksız lazım, zimmetçi vb. lazım ve vatan satıcı lazım. İşte seçildi... Niye bayram etmesinler?..

A. Gül, Halkların Katili, Kanlı Zalim ABD'ye Uşaklıkta Sınır Tanımıyor

Bütün bunlara ek olarak da su katılmadık bir ABD uşağıdır Gül ve tabii Tayyipgiller'in tümü. Gül'ün şu sözlerine bakın:

“Amerika kesinlikle doğru yolda. Dünya barışı için son 50 senede dünyada en çok Amerikalılar kendi çocuklarını feda etmişlerdir.” (16 Mayıs 2006)

Dünyada, aydın namusuna ve insancıl ahlâka sahip her aydın; ABD'nin son 60 yıldır, dünyayı kana ve ateşe boğduğunu, milyonlarca masum insanın canına kıydığını, onlarca faşist darbe yaptırdığını (bizdeki 12 Mart ve 12 Eylül Faşist Darbelerini

de ABD yaptırtmıştır. Bu gerçekler artık inkâr edilememektedir.) yine milyonlarca masum insana acılar çektirttiğini, insanları işkencelere uğrattığını, zindanlara doldurttuğunu söylemektedir, yazmaktadır. İşte şu anda bile Irak'ı, Afganistan'ı işgal altında tutmaktadır. Ve 1990'dan veya Birinci Körfez Savaşı'ndan bu yana Irak'ta bir buçuk milyon civarında masum insanın canına kıymıştır ABD, İngiltere ve uyduları... Kore'de, Vietnam'da ve Yugoslavya'da milyonlarca insanı katletmişlerdir. Ülkeleri parçalamışlardır-bölmüşlerdir...

Hiroşima ve Nagazaki'de atom bombası kullanarak 225.000 masum sivilin ölümüne yol açmışlardır... En açık şekilde savaşa suçlu işlemişlerdir...

Tabii, masum, saf, insancıl Kızılderili Halkı da en acımasız yöntemlerle katlederek soykırımı uğratmışlardır.

Bu devlet, insanlığın yüz karasıdır. Tam bir haydut devlettir. İnsanlığın başbelasıdır. Bu emperyalist devlet Tarihe böyle geçecektir, zaten geçmiştir de...

A. Gül'ün yukarıdaki değerlendirmesini okuyunca insanın midesi buluyor. Bir insan bu kadar alçalmamalı, uşaklaşmamalı, diyor insan kendi kendine. Ama bunlar çoktan insanlıklarına elveda demişler. Bunların tapındığı paradır, koltuktur, ündür, pozdur artık. İnsanlık umurlarında bile değildir. Bunları elde edebilmek için de yapmayacakları şey, satmayacakları şey, vazgeçemeyecekleri değer yoktur, A. Gül ve Tayyipgiller'in...

20 Ocak 2007'de de şunları söylüyordu A. Gül:

“ABD ile ilişkilerimiz önemlidir. Dünyanın süper gücünün gündem maddeleri bizim de gündem maddelerimizdir. Aramızdaki ilişkinin stratejik boyutta olmasının anlamı, bu meselelerde ulaşılması gereken hedeflere ilişkin görüşlerimizin örtüşmesidir.”

Amerikan Gül'ü, Uşaklığının Karşılığını Aldı

ABD'nin hedefi dünyayı **“bin ülkeli”** bir hale getirmektir. Hatta, minik **“şehir devletlerine”** dönüştürmektir. Bizim gibi geri ülkelerin bugünkü ulusal ordularını ortadan kaldırmaktır.

Böylece dev ABD tekellerinin dünyayı istedikleri gibi yağmalamalarını sağlamaktır. Namuslu araştırmacı yazar Erol Bilbilik'in; **“Dışilişkiler Konseyi-CFR”** adıyla yayımladığı kitapta ABD emperyalistlerinin bu niyetlerine, planlarına ilişkin pek çok belge yer almaktadır.

A. Gül, bir Dışişleri Bakanı olarak, ABD'nin bu planlarını bilmez mi? Adı gibi bilir. Ama onun umurunda bile değildir, Türkiye'nin parçalanıp, ufalanması... Onun derdi başkadır... Yani makamdır, ündür, pozdur, küptür... Gerisi boştur onun için... Ondan böyle konuşuyor o. ABD'ye iyi dalkavukluk, uşaklık edeyim ki, beni bu makamlara getirsin, diye düşünüyor. O da Tayyip gibi, Türkiye'de bu makamlara getirenin de, oralardan götürenin de ABD olduğunu adı gibi biliyor. A. Gül de, C. Talabani ve M. Barzani gibi; **“ABD Irak'tan çıkmamalı”** diyor. ABD'nin Irak'ı işgali üzerine, **“Amerika 30 yıl komşumuz”** diyor.

A. Gül'ün, uşaklık gözlerini öylesine kör etmiş ve mantığını alıp götürmüş ki, ABD'nin “30 yıl Irak'ta” kalabileceğini sanıyor. Onun Irak'ta, Vietnam benzeri bir bataklığa saplandığını göremiyor. Bunlardaki anlayış da bu kadar işte... Aslında acınacak insan sefaleti bunlar, insanın hem acıdığı hem de iğrendiği uşaklar bunlar...

ABD emperyalistleri Türk Ordusu'nu **çizmek** için, Süleymaniye'de bizim askerlerin kafasına çuval geçiriyorlar... Ağır küfürler ediyorlar. İt tekmeleri atıyorlar.

ABD'nin bu yaptığından dolayı özür dilemesi gerektiğini söyleyenlere Gül'ün cevabı yine kendine yakışan biçimde olur:

“Büyük devletler özür dilemez.”

A. Gül'ün daha böyle birçok sözü vardır, ABD'yi savunan... Bunlar bilinmektedir de çoğumuz tarafından. O yüzden onlara girmeyelim burada...

Şimdi bu Gül, Amerikan Gül'ü değil de nedir?

ABD emperyalistleri de eşek değil... Uşaklıklarını gördüler işte... Devlet başkanlığıyla ödüllendirdiler, onu. Gül, böylece yaptığının karşılığını aldı...

Tabîî şimdi söylediklerini yapma zamanı geldi Gül'ün. ABD'liler hadi bakalım "ortak programımızı uygulayalım" diyeceklerdir. İşte nitekim diyorlar da... Tabîî Gül'den ve Tayyipgiller'den isteyeceği ABD'nin, vatan satıcılığıdır. Vatana ve halka ihanet etmeleridir.

Bir Amerikan "Çiçeği" Daha: Yasemin Çongar

1995'ten beri ABD'de yaşayan **Yasemin Çongar** adlı bir insan sefaleti var. Eski solcu, Marksizm dönemi, İstanbul DGM'de "Komünizm propagandası" suçlamasıyla yargılanacak denli önemli işler yapmış. O zamanlar, yani namusluyken, eski TİP ve TBKP çizgisine yakın "**Yarın**", "**Bilim ve Sanat**" adlı dergilerde yazılar yazmış. Fakat ne yazık ki daha sonra devrimci inançlarını yitirmiş. Ve burjuva düzenine doğru dümen kırmış. O zamanlar bu durumdaki her dönemin ilk durağı (uğrak yeri) olan **Cumhuriyet**'e gitmiş. Deneyimli-kıdemli dönem **Hasan Cemal Abisi**'nin yönetiminde çalışmış bir süre burada. Palazlanınca da Londra'ya **BBC**'ye gitmiş. Orada çalışmış. Sonra İstanbul'a dönmüş "**Strateji-Mori**" adlı araştırma şirketinde yöneticilik yapmış. Sonra "**Yeni Yüzyıl**" gazetesinin kadrosunda yer almış ve gazetenin siyasi editörlüğünü yapmış. Bu sırada **Ufuk Güldemir**'den bir davet alarak **Milliyet**'e geçmiş. O günden beri bu gazetenin **Washington temsilciliğini** yapmaktadır. **CNN**'de de görevlidir. (Vikipedi-Özgür Ansiklopedi adlı internet sitesinde bulunan bilgilerden yararlanılmıştır.)

Y. Çongar, devrimci inançlarını yitirdikten sonra yaşadığı sürecin bir yerinde CIA'nın ağına takılmış ve kucağına düşmüştür. Maması belki Hasan Cemal, belki Ufuk Güldemir, belki de daha başka biridir. Bu nokta bizce şu an bilinemez...

Ama kesin olan bir şey var ki, bu ABD uşağının; ABD'nin ve Siyonist İsrail'in emperyalist, insanlık dışı çıkarlarını, Bush yönetiminden ve İsrail devlet yetkililerinden daha hırslı biçimde savunmasıdır. Bugün Türkiye'de namuslu hiçbir aydın, Yasemin Çongar'ın, ABD ve İsrail'in görüşlerini savunduğunu inkâr edemez. Yani Y. Çongar, Amerika'nın-Washington'un-

Pentagon'un-ABD Dışışleri Bakanlığı'nın-CIA'nın ve İsrail'in-MOSSAD'ın sesidir. Üstelik de bu ses ABD ve İsrail'inkinden çok daha açık ve kesindir.

Y. Çongar'ın bir diğer özelliği de, ABD ve İsrail'in çıkarlarını genellikle, **“uluslararası topluluk”** böyle düşünüyor, demeye getirerek ortaya koymasıştır, savunmasıdır.

Y. Çongar'ın en önemli özelliklerinden biri de şudur: Y. Çongar, ABD ve İsrail'in tezlerini ortaya koyduktan sonra şöyle der hemen: Bizim ulusal çıkarımız da aslında bunlarla uyumludur. Biz de, Türkiye'deki tutucu, milliyetçi çevreler ne der diyerek çekimsizliğe düşmeden, bu görüşlere uygun davranmalıyız. Bunları biz de savunmalı; bu doğrultuda yapılacakları duraksamadan yapmalıyız.

Böylece, Y. Çongar, ABD ve İsrail'in sesi olmakla kalmaz, Türkiye'nin de bunlara uygun hareket etmesini sağlamak için aşğılık, iğrenç demagojiler yapar, yalanlar söyler.

ABD ve İsrail'in, İran'ın nükleer programını bugüne dek etkin önlemler alarak durduramamış olmalarından dolayı hayıflanır. Örneğin şöyle der bir yazısında:

“İran'a karşı seçenekler

“Ne yapmalı? Uluslararası topluluk bu sorunun yanıtını arıyor.

“Tahran'ın, iki hafta önce, Natanz tesisindeki Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) mühürlerini kırarak nükleer çalışmalara yeniden başlaması, bu sorunun arka planındaki siyasi, iktisadi, diplomatik ve askeri muhasebeyi güncelleştirdi.

“İlk bakışta, yanıtta zorlanmak için pek neden yok. Öyle ya, ABD ve AB, İran'ın nükleer hevesine karşı sıkı işbirliği halindedir; birçok bölge ülkesi bu hevesin somuta dönüşmesini istemiyor; dünyada, Tahran rejiminin elinde nükleer silah bulunmasından rahatsızlık duymayacak hükümetler parmakla sayılabilir. Hal böyleyken, İran'ı durdurmanın birçok pratik yönteminin bulunması beklenmez mi?

“Nerdeee! ABD ve AB giderek daha iyi anlıyor ki, Tah-

ran'a karşı yapılabilecekler sınırlı.

“*Akıllı Yaptırımlar*”

“Rusya ve Çin’in İran’la hayati ticari bağları; yüksek petrol fiyatları; teokrasinin elini güçlendirmeme kaygısı; herhangi bir askeri girişimin taşıyacağı devasa insani, siyasi, mali riskler; Tahran’ın da bütün bu olguların farkında ve olası önlemlere karşı hazırlıklı olması.” (Milliyet, 23.01.2006)

Yine bir diğer yazısında, yukarıda andığımız tüm aşağılık ayrımcı-belirleyici özelliklerini sergiler. Şöyle yazar:

“İran’ı durdurmak

“(...)

“Uluslararası topluluk, Türkiye’de de bazılarının dile getirdiği “İsrail’in nükleer silahı var da, İran’ın neden olmasın” sorusunu mantıklı bulmuyor. Rejimin sicili ve Tahran’ın nükleer silahlanma gayretini Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı’ndan (IAEA) 18 yıl gizlemiş olması, Ankara dahil birçok başkenti tedirgin kılıyor.

“Tahran’ın nükleer çalışmaya yeniden başlama kararı, Washington, Berlin, Paris ve Londra’nın yanı sıra, IAEA’ye ev sahipliği ve AB’ye dönem başkanlığı yapan Viyana’dan da sert tepki aldı.” (Milliyet, 09.01.2006)

İşte bu, Y. Çongar... Eğer vicdan denebilirse, onda olan vicdan bu işte...

O sefalete göre, nükleer silaha İsrail’in sahip olması mantıklı, ama İran’ın sahip olması mantıksız. Ne mantık değil mi? Ona göre de bu, kendi mantığı değil, “uluslararası topluluğun” mantığı. Peki “uluslararası topluluk” dediği kim? AB-D emperyalistleri ve onun kukla devletleri... Geçelim...

ABD’den Tayyipgiller’e “Çiçek” Yasemin Eliyle Mesaj: Uşaklıkta Sınır Tanımayın!

İşte bu Y. Çongar’ın, 20 Ağustos’ta Milliyet’teki köşesinde, “Kucaklamanın da bir sınırı var!” başlıklı bir yazısı yayımlandı. A. Gül ve Tayyipgiller’e; toplumun her kesimini kucak-

layacağız, Ordu’yu tedirgin edecek davranışlardan uzak duracağız diye, sakın vatan satıcılığında gevşek davranmayın, ürkek olmayın yollu akıllar veriyor, önerilerde bulunuyor, Y. Çongar, bu yazısında. Daha doğrusu AB-D’nin bu konudaki görüşlerini aktarıyor, Tayyipgiller’e... Malum ya, AB-D emperyalistleri her şeyi doğrudan kendileri emretmez. Bazen de böyle aracı uşaklar kullanır. Onlar aracılığıyla iletir isteklerini, emirlerini... Bizdeki Entel Fahişeler Medyasının asli görevi budur zaten. Emperyalistler, böyle yaparak, bakın zaten herkes de böyle düşünüyor. Akıl için yol bir... O bakımdan yapılması gereken budur, demek isterler...

Şöyle başlar satılmış, hain, yazısına:

“ABD Dışişleri’ndeki bir kokteylde, biri İtalyan, diğeri Alman iki diplomatla sohbet ediyordum.

“22 Temmuz sonuçlarının ve Abdullah Gül’ün cumhurbaşkanlığının AB açısından anlamını konuşurken, iki Avrupalı diplomat da düğmelerine basılmış gibi aynı anda, neredeyse aynı kelimelerle, ‘Türkiye bizi hayrete düşürdü’ anlamında birer cümle söylediler.

“Bu senkronizasyona gülüştük; sonra, neye hayret ettiklerini dinledim.

“Devlet ve toplum

“Özetle, toplumumuzun değişim hızıydı bu iki diplomatı (ya da onlar üzerinden genellersek AB’yi) şaşırtan.

“2001’de başlayan, AKP iktidarının ilk iki yılında hızlı ilerledikten sonra 2005’te duralayan reform sürecinin ilk aşamalarında, ‘Kararlar parlamentodan pat pat geçiyor ama toplum bunu sindirecek mi?’ sorusu AB’nin (ve ABD’nin) kafasında vardı.

“Bugün artık soru böyle sorulmuyor. Merak edilen, AKP’nin yeni dönemde, toplumdaki değişimi layıkıyla taşıyıp taşıyamayacağı... Sorulan, toplumun reform isteyip istemediği değil, Meclis’in bunun gereğini ne ölçüde yapacağı, bürokrasinin buna nasıl uyum göstereceği...” (Milliyet, 20 Ağustos 2007)

Gördüğümüz gibi AB Emperyalizminin yetkilileri bile halkımızın böylesine afyonlanmış olmasına şaşırıyorlar. Bunca zulümden sonra bile, zalimlerini böylesine savunan halkımız karşısında “hayrete düşü”yorlar. Tabii onlar buna “değişim”, “dönüşüm”, “reform” diyorlar. Onlar ahlâki değerler gibi, kavramları da tersyüz ederek, tepe takla getirerek, zıddına dönüştürerek kullanıyorlar. Bu kavram kargaşalığını yaratarak zaten kafadan gayrimüsellah hale getirilmiş halkımızı daha da karanlığa, bulanıklığa itmek istiyorlar.

Bir de itirafta bulunuyor alçaklar: “Kararlar parlamentodan pat pat geçiyor ama toplum bunu sindirecek mi?” diye endişeleniyormuş şerefsizler. Tayyipgiller, vatani parça parça satıyor, Türkiye’yi adım adım Sevr bataklığına götürüyor. Acaba sinsî ihanetin halk farkına varır mı? Varırsa işlerim çıkmaza girer, diye endişeleniyorlarmış. Bunu söylüyorlar, yukarıdaki cümlelerde...

22 Temmuz seçimlerinde görülmüş ki Halk ihanetin farkında değil... Tersine hainlere daha bir sarılıyor. Uyuşturucuya alıştı-rılan zavallı gençlerin, giderek kendilerini zehirleyen ve uyuşturan madde tedarikleyen-satan, zehir tüccarı alçaklara daha çok sarılması, onların peşinden koşması gibi, “Siyasal İslâm” afyonu-yla uyuşturulan, uyutulan, bir anlamda meczuplaştırılmış-divaneleştirilmiş Halkımız da aslında kendilerine ihanet içinde olan bu döne-k, hain din tüccarlarına, her geçen gün biraz daha yaklaşıyor, daha sıkı sarılıyor. Olay bundan ibarettir.

Vahdettin’ler, Damat Ferit’ler, Şeyhülislam Dürrizade’ler, Tayyipgiller Emperyalistlerin Kucağındaki “Siyasal İslam” Oyuncularıdır

Oy verip peşinden koşanlar, tek şey istiyor Tayyipgiller’den; “Siyasal İslâm”ı tüm topluma egemen kılmasını. Yani Din devleti kurmasını... Tayyipgiller de adım adım bu yolda ilerliyor... Bir yandan kendilerini iktidara getiren AB-D emperyalistlerinin kucağına iyice yerleşirken, bir yandan da Türkiye’nin zaten eksik gedik olan laik sistemini sinsî saldırılarla aşındırıyorlar.

Emperyalizmin kucağında “Siyasal İslâmcılık” oyunu oynuyor onlar. Hatırlayanlarımız vardır. Tarihte bunların benzerleri vardır. Vahdettin, Damat Ferit, Şeyhülislam Abdullah Dürrizade, Filozof Rıza Tevfik, Hadi Paşa, Reşat Halis.

Şeyhülislam A. Dürrizade, Damat Ferit’in eline: Mustafa Kemal ve Milli Kurtuluşçuların, “öldürülmeleri kanuni ve farz olur” diyen bir fetva vermişti. Bu fetva “Padişah Buyruğu” olarak “İstanbul Hükümetleri”nin ulaşabildiği her yere gönderilmişti. Gerekli dersi çıkarmak için tümünü görelim istedik:

“Fetva

“İstanbul, 11 Nisan 1920

“Dünya düzeninin sebebi olan İslam’ın Halifesine, Allah’ın kıyamete kadar devam ettirmesine duacı olduğumuz Halife Hazretlerinin gözetiminde bulunan İslam ülkesine, bazı kötü niyetli kişilerin aralarında anlaşıp, birleşerek ve kendilerini başkanlar seçerek Padişaha sadık vatandaşları hile ile yalanlarla kandırıp, doğru yoldan saptırarak, kanunsuz ve emirsiz halktan asker toplamaya girişip, görünüşte askeri yedirmek ve donatmak bahanesiyle gerçekte ise mal toplama sevdasıyla dini kurallara ve Yüce emirlere aykırı davranıp bu yolda halka zulüm yapmayı alışkanlık ve cezalandırmaya cesaret ettikleri ve Osmanlı ülkesinin bazı şehir, kasaba ve köylerine saldırıp, yaktıkları ve yerle bir ettikleri, birçok suçsuz vatandaşı öldürüp, yok ederek kanlarını döktükleri ve Halife tarafından görevlendirilmiş ilmiye, askeriye ve mülkiyeden bazı memurları diledikleri gibi görevden uzaklaştırıp yerlerine kendi adamlarını atadıkları ve Hilafet Merkeziyle ülkenin diğer bölgelerinin birbirleriyle ilişkilerini, ulaştırma ve haberleşmelerini kestikleri ve Devletin emirlerinin uygulanmasını yasaklayıp, Devlet Merkezini diğer yerlerden ayırmak suretiyle Halifeliğin yüceliğini bölüp, zayıflatmayı amaçladıkları, Halifeyi dine ihanet etmekle suçlayıp, halkı imama bağlılıktan koparmayı ve Devletin kurallarını, düzenini, şehirlerin asayişini bozmak için yalan ve küçültücü yayınlar yapıp, haberler yaya-

rak karışıklıkların, bozgunluğun, dinsizliğin sebebi ve kıskırtıcıları oldukları ortaya çıkan isyancıların başkanları ile bunlarla birlikte ve onlara bağlı isyancıların dağılımları hakkında verilen ‘Yüce Buyruktan’ sonra, hâlâ bu kimseler hareketlerinde inat ve bozgunculuklarında ısrar ederlerse, bu anılan şahısların kötülüklerinden ülkeyi temizlemek, dinsizliklerinden ve zararlarından kuralların korunmasını ve kurtulmasını sağlamak zorunluluğu karşısında Allah’ın emirleri gereğince öldürülmeleri kanuni ve farz olur mu?

“Açıklama...”

“Cevap : Yüce Allah’a yemin ederim ki, olur

“Bu yönden, Osmanlı ülkesinde savaşma ve vuruşmaya güçleri bulunan Müslümanların adaletli imam halifemiz Sultan Muhammet Vahidettin Hazretlerinin etrafında toplanıp mücadele için yapılacak çağrı ve emrine uymaları ve adı geçen isyancılar ile savaşmaları gerekli (vacip) olur mu?

“Açıklama...”

“Cevap: Yüce Allah’a yemin ederim ki, olur.

“Bu yönden, Yüce Halife Hazretleri tarafından adı geçen isyancılar ile savaşmak için belirlenen askerler birlikte vuruşmadan kaçınırlarsa, kaçarlarsa büyük suç işlemiş olup, dünyada en ağır ceza ile cezalara ve Ahrette en büyük azap-lara sahip olurlar mı?

“Açıklama...”

“Cevap: Yüce Allah’a yemin ederim ki, olur.

“Bu yönden Halifenin askerlerinden olup da asileri öldürenler gazi ve asiler tarafından öldürülenler şehitlik rütbesine yükselirler mi?

“Cevap: Yüce Allah’a yemin ederim ki, olur.

“Bu yönden asiler ile muharebe etmek için verilen Yüce emre uymayan Müslümanlar dinen suçlanmaya sahip olurlar mı?

“Açıklama...”

“Cevap: Yüce Allah’a yemin ederim ki, olur.

“Kutbetülfakir Dürrizade Elseyyit

“Aptullah Ali Anhüma

“Padişah Buyruğu”

A. Gül’ün; **“İslâm davasının zerre tavizsiz müdafî Üstadımız’a ...”** diye başlayan mektuplar yazdığı, Mustafa Kemal’e hakareten iki kez ceza almış olan Necip Fazıl Kısakürek’in yazılarını okursanız aynı siyasi anlayışın savunulduğunu görürsünüz. N. F. Kısakürek de Tayyipgiller gibi Amerikancıydı.

Tayyipgiller’in en önemli destekçilerinden Fethullah Gülen’in kasetlerinde de Mustafa Kemal’e aynı şekilde hakaretlele saldırılır.

Ve Tayyip de hatırlanacağı gibi TV’lerde yayımlanan bir video kasetinde Mustafa Kemal’e “ölmüş inek” diyerek saldırıyordu. İşte bu alçaklığı yapanlar şu anda Türkiye’nin en tepe noktalarını tutmuş durumdadır...

Tayyipgiller, Fethullah ve N. F. Kısakürek de Vahdettinci-dir. “Ulu Hakan Vahidüddin Han” diye överler onu. Mustafa Kemal ve Milli Kurtuluşçularaysa bitmez bir kinle düşmanlık güderler. Çünkü bunlar da geçmişteki benzerleriyle aynı ihanet yolunun yolcularıdır. Dikkat edersek, doğada olsun, toplumda olsun benzer benzerini bulur.

Kurtuluş Savaşı’nın zaferi üzerine, Vahdettin İngiliz zırlısıyla, Damat Ferit, Hadi Paşa, Reşat Halis, Rıza Tevfik Fransız gemisiyle Türkiye’den kaçmışlar, efendileri olan Batılı emperyalistlerin kollarına atmışlardır kendilerini.

Sadrazam Damat Ferit ve diğerlerinin, ülkeden kaçmak için bindikleri-sığındıkları, kendilerini attıkları, **Fransız gemisinin adı “Demokrasi”**dir. Emperyalist çakallar, iğrenç çıkarlarını oldum olası, böyle değer verilen kavramların ardına gizleyerek savunurlar. Tabî biz emperyalistiz, sömürücüyüz, işgalciyiz, talancıyız diyecek halleri yok...

Şeyhülislam da, önce Rodos’a kaçtı. Sonra da Hicaz’a, İngi-

liz işbirlikçisi, uşağı Şerif Hüseyin'in yanına gitti. Ve çok da yaşayamadı. 1923'te orada öldü... Bu hainlerin hemen tümü, çektikleri ruh azabı yüzünden fazla yaşayamadı.

Bugünkü benzerleri, bakalım, geçmiştekiler kadar şanslı olup, kaçmaya fırsat bulabilecekler mi?..

Geçmiştekiler de bugünkü hainler gibi, arkalarını Batılı emperyalistlere dayamıştı. Onların yenilmezliğine pek güveniyorlardı. Fakat güvendikleri dağlara karlar yağdı... "Bir avuç çılgın maceracı" dedikleri Milli Kurtuluşçular tüm halkı teşkilatlayıp ayaklandırarak, Batılı işgalcileri de, yerli uşaklarını da memleketten kovmasını bildi. Biz de o yiğit vatanseverlerin torunlarıyız. Aynı ruha sahibiz. Onların başardığını biz de başaracağız... Üstelik sadece Ulusal Kurtuluşla yetinmeyeceğiz. İş, mantıkî sonucuna varıncaya kadar sürdüreceğiz. Ulusal Kurtuluşu, Sosyal Kurtuluşla taçlandıracağız. Bunu yapmazsak başarımız yarım kalmış olur. Böyle bir durum da her an geriye dönüş tehlikesini içinde barındırır. Bu tehlikeli bir hastalıkta tedavinin yarım kalması gibi bir şey olur. O nedenle devrim süreci kesin-tisiz bir şekilde sürdürülmelidir. Biz bu bilinçteyiz ve böyle yapacağız...

Türkiye Geriye-Ortaçağa Götürülüyor

Y. Çongar adlı paçavra şöyle devam eder yazısına:

"Şu söylenebilir:

"Dışarıdan Türkiye'ye bakanlar, toplumun gerisinde bir devlet, tabanı değişirken tepesi değişime direnen bir ülke görüyorlar.

"27 Nisan ve 22 Temmuz bu görüntüyü billurlaştırdı; toplumun nabzı ile devletçi çizgi arasındaki farkı yansıttı. Dışarıda daha ziyade 'neo-milliyetçilik' diye adlandırılan 'ulusalcılığın' toplumun tümüne değil, devletçi kesime hâkim olduğunu gösterdi. Bu kesimin siyasetteki uzantılarına fazla teveccüh etmeyen, onların aksine, gözünü 1920'lere değil 2020'lere dikmiş bir toplum profili çizdi." (agy)

Evet, Türkiye değişiyor, ama ileriye, olumluya doğru değil.

Geriye Ortaçağa doğru bir gidiş, bir değişim bu. Afganistan'laşmaya, İran'laşmaya, Suudi Arabistan'laşmaya vb. doğru bir gidiş ve değişim bu...

Kur'an Kurslarıyla, Tarikatlarla, İHL'ler ile ve satılmış Entel Fahişeler Medyasıyla, satılmış, hain TÜSİAD'cılar, MÜSİAD'cılar, TİSK'çiler, TOBB'cular, "**Projeci**" Sivil Örümcükler ve satılmış sözde profesörler ve fahişeleşmiş, hain, uşak sermaye partileriyle nereye gidilebilir, hangi yönde değişebilir bir toplum?

Elbette AB-D emperyalistlerinin istediği yönde. Yani Sevr'e doğru. Parçalanmaya, ufulanmaya, minik "**şehir devletleri**" olmaya doğru. AB-D emperyalistlerinin ve entel satılmış Y. Çongar'ın bu "değişim"i, "dönüşüm"ü alkışlamaları bundandır. Bu gidiş, süre avına alınan hayvanların avcılarının pusu kurduğu yere doğru gidişine benzemektedir. Avcıların sevinmesi ve alkışlaması bundandır...

Türkiye'de her geçen gün ya da ay, yıl, işsizlik, yoksulluk, sendikasızlık, sigortasızlık, gelir dağılımında Parababalarıyla halk arasındaki uçurum, doktorsuzluk, ilaçsızlık, ahlâkî çözüme ve çöküş, boşanmalar, fuhuş, tecavüz, kapkaç, hırsızlık, yaralama ve öldürme, alacak verecek davaları, ödenmeyen senet ve çekler artıyormuş, toplum çürüyormuş, onların umurunda bile değildir. Hatta istedikleri tam da budur... Ancak böyle bir toplumu onlar "bana doğru kaç, ben seni kurtarayım" diyerek kandırabilir, süre avına alabilir ve kurduğu tuzağa -Sevr Batıklığına- düşürebilir.

Bakın adamlar ne kadar açık konuşuyor. Onlara göre, 22 Temmuz seçimleriyle, Türk ve Kürt toplumu, "**gözünü 1920'lere değil, 2020'lere dikmiş bir toplum profili çiz**"miş.

"1920'lere değil" diyorlar, hiç çekinmeden, ürkmekten...

Nedir "1920'ler"?

Sevr'den kurtuluş için verilen **Kurtuluş Savaşı** yılları. **Antiemperyalist Ulusal Kurtuluş Savaşı** yılları. Ve Sevr'i yırtıp, Tarihin çöp sepetine atan **Savaş** yılları.

2020'ler nedir? Yeni Sevr'in onlara göre uygulanmaya ko-

nulacağı yıllar. Gerçekleşeceği yıllar. Kazma da diyordu ya bir konuşmasında: “Egemenlik kayıtsız şartsız milletin değil şu anda. Bu, sadece duvardaki bir yazı olarak var bugün. 20-25 yıl sonraysa milletin olacak.”

İşte, AB-D emperyalistleri de aynı şeyi söylüyor. “Egemenlik”ten kastettikleri de Sevr’in gerçekleşmesidir...

Egemenlik tabii ki şu anda Halkta değil, yerli yabancı Parababaları ve onların siyasi temsilcilerindedir. Fakat onlar bununla yetinmiyorlar. Yeni Sevr istiyorlar... O bakımdan da devrimci gelenekli Ordu Gençliği’nin ve biz Gerçek Devrimcilerin işini tümünden bitirmek istiyorlar. Bütünüyle saf dışı etmek istiyorlar yurtseverleri.

Bu alçakların, yerli uşaklarıyla birlikte bir kez daha heveslerini kursaklarında bırakacağız. Erken bayram ediyor şerefsizler... Bu Halk sürgün uyutulamaz, aldatılamaz...

ABD’nin Son Emri: Artık Hiçbir Engel Kalmadığına Göre, Uşaklıkta Sınır Kabul Etmem!

Şöyle sürdürür yazısını Y. Çongar:

“Mesela, (bazı generaller bunu darbe bahanesi yapmaya niyetlenmiş bile olsalar) AKP’nin Kıbrıs’ta ezber bozmasını toplum yadırgamamıştı. Mesela, (devlet güney sınırımızdaki oluşumu tanımasa bile) toplum, Irak Kürdistan’ı ile iktisadi-ticari ilişkisini sürekli geliştiriyordu. Mesela, (Ankara, sınırı açmamakta dirense de), Ermenistan’la dolaylı ihracatta, bavul ticaretine, orada iş yapan Türk şirketlerine bakılırsa, toplum normalleşmeden yanaydı. Alman diplomata göre, ‘neo-milliyetçi’ bir toplumun refleksleri değildi bunlar.” (agy)

Görüldüğü gibi emperyalist haydutlar, Ermeni, Kıbrıs ve Kürt meselesiyle nasıl da yakından ilgililer. Ve yine yakından takip ediyorlar bu konulardaki gelişmeleri.

AKP’nin Kıbrıs’ı satma işini “toplum yadırgamamıştı” diyorlar. Yani Kıbrıs satılıyor ama “toplum” buna tepki göstermi-

yordu, diyorlar. Sevrci Ermenistan ve Amerikancı-Yeni İsrail Kuzey Irak Kürt Devleti'yle de "toplum" ve "Türk şirketleri" ilişki kurmuş durumda, diyorlar. Buralarla ilişki kuran ve Kıbrıs'ın satışına ses çıkarmayan bir toplum, bizim istediğimiz değişimden yanadır diyorlar. Bu çok iyi diyorlar. Ve seviniyorlar. Sevinçle ellerini ovuşturuyorlar.

Sefalet, şöyle devam eder yazısına:

"AKP'den beklenen

"Devletimizin alışkanlıkları ile toplumumuzun özlemleri arasındaki farklılaşma, AB sürecini doğrudan ilgilendiriyor. 2005'te reformlarda frene basılması, bir yönüyle, bu farklılaşmanın sonucuydu.

"Uluslararası Kriz Grubu'nun (ICG) 17 Ağustos tarihli 'Türkiye ve Avrupa' raporunda, katılım sürecindeki yalpalama "Avrupa'nın genişleme yorgunluğu ve Türkiye'deki neo-milliyetçi geri tepme" ile açıklanıyor.

"AB'den (ve ABD'den) gözlemcilerle konuştukça şunu görüyorum; bu 'neo-milliyetçi' reaksiyonu topluma mal etmekten ziyade devletle özdeşleştiriyorlar. Seçmenin AKP'ye 'reformlara devam' yetkisi verdiği kanısındalar. 2005'te, önündeki dönüştürücü adımların sonucundan ürkerek devletçi ataletle uyan AKP'nin, şimdi o adımları atacağını umuyorlar.

"ABD'li yetkililer, AKP'lilerden sık sık işittikleri "301'i değiştirmek isteriz ama... Heybeliada Ruhban Okulu bizce de açılmalı ama..." sözlerinin artık 'ama'sının kalmadığını söylüyorlar mesela.

"AB diplomatları, yeni hükümetin sivil anayasa konusunda cesur davranmasını diliyorlar. ICG raporundaki ifadeyle, AKP'nin, bu dönüştürücü adımları atabilmek için, "seçmenden aldığı yeni yetkiyi, laikçi ve milliyetçi korku tellallarını marjinalize edecek kuvvetli bir reform yanlısı siyasi konsensüs oluşturmak için kullanmasını" öneriyorlar." (agy)

Gördüğümüz gibi, emperyalist haydutların söylediği çok açık: Halk bu kadarını da yutmaz-yemez, tepki gösterir, uyanır, bizim de devranımız tepe takla olur, tamam sizin istediklerinizi ben de yerine getirmek isterim, ama bunu da hesaba katalım, Sevr'e doğru gidişi biraz ağırdan alalım, deme artık, diyorlar. Bak Halk din afyonu ile iyice uyutulmuş, bu Halk ne yaparsan yap, ne edersen et uyanmaz. Bak meczuplaşmış tam anlamıyla. Satışa ve ihanetine, tabii bunun karşılığı-komisyonu olarak da küpünüzü doldurmaya son sürat-son hızla devam edin, diyorlar. Halk uyanır korkunuz kalmadı artık. Niye çekingen davranacaksınız? Hadi bakalım, diyorlar: **Fayrap!**

Mide bulandırıcı yazının devamında da şunları der, Sefalet:

“Gül'ün rolü

**“Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığı da, toplumun ter-
cihinin devletçi çizgiye galebe çalmasının sonucu. Toplumun
içinden, devletçi zihniyetin dışından birisi devletin tepesine
çıkıyor; başlı başına bir dönüşüm bu.**

**“Bir yandan, Gül'ün toplumun tümünü kucaklayacağını
söylemesi olumlu. Bir yandan da, Financial Times'ın 15
Ağustos tarihli başyazısındaki şu uyarı önemli:**

**“Sayın Gül, tabii ki, Türklerin tümünü temsil etme vaa-
dini yerine getirmeli. Ancak dengecilikte aşırıya da kaçma-
malı. Onun görevi dünyaya açılan bir Türkiye'yi temsil
etmek ve hepsinin üstünde de, AB ile üyelik müzakerelerini
azimle kovalamaktır.”**

**“Ben, Gül'ün ‘kucaklayıcı’ olacağına, Çankaya üzerin-
den gerilim yaratmak isteyenlerin işini zorlaştıracağına
inanıyorum. Ama Financial Times'ın dediği gibi, dengeli-
ğin de bir sınırı olmalı.**

**“Demokrasi karşıtlarına teslim olup 2005'teki gibi dur-
mak, Türkiye'yi tökezletiyor. AB sürecine asılacak bir hü-
kümet ile bu sürece destek veren bir cumhurbaşkanı, de-
mokrasi için önünün açılması için fırsat. Bu fırsata sahip
çıkalım.” (agy)**

Gördüğümüz gibi insan sefaleti Y. Çongar, bir ahraza anlatır gibi, bol tekrarlı bir üslupla anlatıyor, AB-D emperyalistlerinin emirlerini, Tayyipgiller'e...

Diyor ki bunlardan AB-D Gül'üne: "Denge" mence hesapları yapıp da sakın tutuk-çekingen, ürkek davranma! Boşver bu hesapları! Bak Halk olmuş durumda. Ortaçağı özlemekten başka bir dileği yok. O hiçbir şeyin farkına varmaz. Generallerse, 16 Ağustos'ta gördüğün gibi "Havlu atmış" durumdalar. Ordu Gençliği'nin gözüne kül serpmek için biraz evelme gevelme yaptılar, sonra da teslim bayrağını çektiler. Onlar da tehlikeli değildir. Bunu bil... Bundan sonra da bir iki çatlak ses çıkarırlar, parazit yaparlarsa da sakın üstüne alınma. O sesler, size yönelik değildir. Ordu Gençliği'ne yöneliktir. Kahrolası "1920'ler" geleneğini-Mustafa Kemal geleneğini bir türlü unutmayan, Devrimci Gelenekli Ordu Gençliği'ni uyutmaya yöneliktir. Ordu Gençliği'nin, bize gösterdiği tepkiyi nötralize etmeye yöneliktir. Bunu iyi bilin... Ve gösterdiğimiz yolda, bütün enerjinizle koşmaya devam edin... Bakın sizi kanalizasyon deliğinden aşağı süpürmedik. Kullanalım dedik. Siz de buna layık olun artık...

Bu şerefsizlerin söyledikleri, yazdıkları üzerine daha pek çok şey denebilir. Fakat laf anlayan için bu kadarının da yeterli olacağını düşünüyoruz...

"Türk Basını"nda daha böyle onlarca satılmış, AB-D uşağı var. Atilla İlhan'ın da dediği gibi "Türk Basını Türk değil" artık. "Mütareke Basını"ndan bile daha hain, daha alçak ve daha şerefsiz bir hale gelmiş durumda. Bilgisini-becerisini, ruhunu, insanlığını satmış durumda AB-D emperyalistlerine, bu "Basın"ın yazarçizerleri, köşe başlarını tutmuş olan dönemler... Sokak fahişesi, istemeden, kandırıldığı, düşürüldüğü için bir **kurban** olarak bedenini satar. Parababaları Medyasının döneke yazarçizerleriye ruhlarını, insanlıklarını satarlar. Hem de iradî olarak. Bilerek ve isteyerek... O yüzden, bu "Entel" fahişeler, zavallı sokak fahişelerinden katbekat daha aşağılıktırlar, daha ahlâksız, onursuzdurlar. Bu sebepten biz onlara insan demiyo-

ruz, “insan sefaleti” diyoruz.

Tabî AB-D emperyalistlerinin her türden uşakları-hizmetkârları da aynı niteliktedir...

AB-D Emperyalistlerinin Tüm Talepleri Sevr’e Çıkar

Dikkat ediyor musunuz, AB-D emperyalistlerinin taleplerinin niteliğine?

Bunların hepsi de Türkiye’yi çözmeye, dağıtmaya, parçalamaya ve Sevr’e götürerek işini bitirmeye yönelik taleplerdir.

Ekonomik içerikli bir şey-yön var mı bunlarda?

Yok!

Ülkemizde işsizlik, yoksulluk, sefalet, gelir dağılımındaki uçurum, kayıt dışılık, sigortasızlık, sendikasızlık her geçen gün çığ gibi artıyor. Bunları şu yolları izleyerek ortadan kaldırmalısınız, diyorlar mı?

Asla! Bu konulara hiç girmiyorlar. Tersine, dolaylı yoldan teşvik ediyorlar bu ekonomik sefaleti. Halka uygulanan ekonomik zulmü...

Diyorlar mı, milletvekilliği dokunulmazlığını kaldırın. Kürsü dokunulmazlığıyla sınırlayın bunu. Adi suçlarda dokunulmazlık olamaz, diyorlar mı?

Kesinlikle hayır. Tersine, onlar, dediğimiz gibi ahlâk yoksunlarıyla, küp doldurucularla, vurguncularla çalışmak isterler. Hem de ısrarla. Çünkü her türden ahlâkî değerden yoksun olanlar, vatanlarını da, Halklarını da hiç duraksamadan satar. Batılılar da, bunu bildiği için, ortalama son altmış yıldan beri işte böyle ahlâk yoksunlarıyla, insan sefaletleriyle çalışmıştır Türkiye’de. Hep bu özellikte insanları, böylelerinden oluşan kadroları-siyasi partileri iktidara getirmiştir.

Özetçe söylersek, AB-D emperyalistlerine uşak ve hain lazım. Onları da buluyor ve iktidara taşıyorlar işte...

Ne istiyormuş Türkiye’deki hizmetkârlarından AB-D?

Y. Çongar, şöyle özetliyor bunu, yukarıda aktardığımız yazı-

sında:

“AB sürecine asılacak bir hükümet ile bu sürece destek veren bir cumhurbaşkanı (...).”

Bu talep, gerçek anlamıyla; Türkiye’yi Sevr’e götürmemize yardımcı olacak “bir hükümet ile (...) cumhurbaşkanı” istiyoruz, demektir. Alçak haydutlar ne yazık ki istediklerini tamı tamına elde etmiş durumdadırlar...

A. Gül... Biz buna AB-D Gül’ü, deyince karşı çıkıyor satılmış Parababalaları Medyasının yazarları. Tabî onların görevi de o...

Bakın ne demiş, 1995’te TBMM’deki bir konuşmasında A. Gül:

“AB bizi arka bahçesindeki köpek kulübesinin içine sokmaya çalışıyor, buna müsaade edemeyiz!” (Erol Manisalı, Aktaran Hasan Pulur, Milliyet, 21 Ağustos 2007)

Evet, bunları söyleyen A. Gül, elli yaşından sonra, bu düşüncesinden tümünden vazgeçiyor. Vazgeçmekle de kalmıyor, o **“Köpek Kulübesi”**ne büyük bir istekle-arzuyla ve de koşarak giriyor. Girmekle de kalmıyor, o **“İt Kulübesi”**nin en ateşli savunucularından biri oluyor. Ve tüm insanlarımızı da (Türkiye’yi de) oraya sokmaya çalışıyor...

Bu yüz seksen derecelik dönüşüne de, “değişim” diyor. “Ben değiştim” diyor. Evet bu bir değişimdir. Ama olumlu, iyi bir değişim değildir. Çürümeye, sefaletleşmeye doğru bir değişimdir bu... Çürüme, bozulma, kokma da bir değişimdir bilindiği gibi. Siyasi alandaki bu çürümeye, kokmaya, biz, **“Dönekleşme”** diyoruz, **“Döneklik”** diyoruz. Satılma diyoruz. İhanet, hainleşme diyoruz.

Tayyip ve Tayyipgiller’in tümü de benzer durumda değil mi?.. Böyledir bunlar...

A. Gül aynı yıl yani 10 Aralık 1995’te de Milliyet’te yayımlanan röportajında şunları söylüyordu:

“Saklanamaz gerçekler var. İslam’ın yalnız ahreti değil, dünyevi düzeni de içerdği bir gerçektir. Ben bir Müslüman

olarak buna inanıyorum.

“Türkiye’de geçerli kanunlar arasında, İslam’a aykırı olan da var, olmayan da... Aykırı olanlar baskıdır. Baskı kalkacak. Bu hakkı kullanacağım. Halka bu imkânı vereceğim.

“Artık Türkiye yasaklarla gitmez. Yani anayasada şu yasak var diye gitmez. Halk isterse yapılır. Biz Türkiye’de yasakçı bir zihniyetin olduğuna inanıyoruz. Türkiye’de açık-gizli bir İslam düşmanlığı olduğuna inanıyoruz. Başörtüsü örneğin...

“İnancından dolayı kimse “discrimination’a (ileri derecede ayrımcılık) uğramayacak. Orduya girerken subayların karılarının kızlarının fotoğrafları isteniyor. Bunları kaldıracamız.

“Düzen Türkiye’de İslam’ı caminin içine hapsetti. Biz İslam’ı hayat tarzı olarak görmek istiyoruz.

“(...)

“Faizin doğru olmadığına inanıyoruz. Faizin sifıra yakın olduğu toplumlar sağlıklı toplumlardır...” (agy, Aktaran: Ergün Poyraz, Musa’nın Gül’ü, s. 35-36)

A. Gül, bu görüşlerinden de vazgeçmiş midir?

Bir bölümünden, evet... Mesela faize ilişkin olandan. Son beş yıllık iktidarlarında uyguladıkları ekonomi programı bunun en açık kanıtıdır.

Peki diğerlerinden?

Onların önemli bir bölümünü savunmaktadır. Bir kısmını açıkça (Mesela türbanı) bir kısmınıysa pısrıkça-çalkalayarak...

A. Gül-Tayyipgiller, karikatürize ederek, ruhundan arındırarak, sırf biçime indirgeyerek savundukları bu “Din devletini”, AB-D emperyalistlerinin kucağında gerçekleştirmeye-kurmaya karar verdiler. Çünkü tek başlarına Ordu Gençliği’ni ve yurtseverleri-laikleri yenemeyeceklerini gördüler, anladılar. Onun üzerine AB-D’nin kucağına oturdular. Onların emrine girdiler. Sattılar ruhlarını Batılı emperyalistlere...

Onlar artık, yukarıda da söylediğimiz gibi Batılıların-AB-D'nin kucağında İslamcılık-dincilik, Şeriatçılık oynuyorlar. Tıpkı, Abdullah Dürriade, Vahdettin, Damat Ferit vb. gibi... Yine dedik ya bunların torunlarıdır Tayyipgiller diye... Aynı öyle olduğu açıkça görülüyor işte...

Büyükânıt, Çapsız, Yüreksiz Din Tüccarlarına Yenildi

Hz. Muhammed, böylelerini; **“Kalplerinde hastalık olanlar”** diye niteler. Gerçek Müslüman saymaz onları. Yahudiler ve Hıristiyanlarla aynı olduğunu söyler, böylelerinin. Görelim:

“Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları gönül dostları edinmeyin. Onlar birbirlerinin gönül dostlarıdır. Sizden kim onları gönül dostu edinirse o, onlardandır. Allah, zalimler toplumunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

“Kalplerinde hastalık olanların “başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz” diyerek onların içine daldıklarını görürsün. Olabilir ki Allah, bir fetih yahut katından bir buyruk getirir de bunu yapanlar, benliklerinde sakladıkları şeye pişmanlık duyar hale gelirler.” (Mâide Suresi, Âyet. 51-52)

Hz. Muhammed, Arap Toplumunu'nun o zaman içine girmiş bulunduğu sınıflı düzenin-Tefeci-Bezîrgân düzeninin, toplumda yarattığı tahribatı, halka uyguladığı sömürü ve zulmü, elden geldiğince hafifletmeye, ılımlılandırmaya çalışıyordu. Âyet ve Hadisleriyle, içinden çıkılmış bulunan İlkel Sosyalist Toplum Düzeninin, insancıl kurallarını, bir ölçüde de olsa yaşatmaya çalışıyordu.

Tabii kendisi de bir İlkel Sosyalist Toplum Önderi-Şefi gibi yaşıyordu. Kuru hasır üzerinde yatıyordu. Öldüğünde, geriye bir ibriğiyle, bir hırkası kalmıştı. Zırhı da bir Yahudi Bezîrgânda rehindi. Doksan kilo civarında arpa karşılığında rehin bırakmıştı zırhını...

Tayyipgillerse Karun'dur bildiğimiz gibi. Küp doldurucudur.

Vurguncudur, düzenbazdır, yalancıdır... Yani Hz. Muhammed ve Dört Halifeyle hiçbir benzerliği-yakınlığı yoktur Tayyipgiller'in. Savundukları dinî inancın da...

Tayyipgiller'in savunduğu, Muaviye'nin, Yezid'in inancıdır... Bunlar da bildiğimiz gibi **"Kılıç Müslümanı"**dır. Kılıç korkusundan Müslümandır. Menfaatleri-çıkarları öyle gerektirdiği için Müslüman olmuş görünen kişilerdir. Muaviye, yine bilindiği gibi Mekke'nin en büyük-en önde gelen Tefeci-Bezirgânlarından Ebu Süfyan'ın oğludur. Mekke fethedildiği gün, babası Ebu Süfyan'la beraber Müslüman olmuşlardır. Besbelli ki canlarını kurtarmak için...

Org. Büyükanıt ve ekibi, işte bunlara, böylesine çapsiz, yüreksiz, kalitesiz düzenbazlara yenildi... Bunlar karşısında havlu attı. Tükürdüğünü yaladı.

Bu din cambazlarının-tüccarlarının, AB-D emperyalistlerinin cesaretlendirmesiyle, kışkırtmasıyla meydan okuyuşları karşısında, kaçtı, arazi oldu... Yenilgiyi kabul etti.

İspanyol El Pais gazetesi, **"İslamcılar Türk Ordusu'na meydan okuyor!"** başlığını attı, A. Gül'ün yeniden aday gösterilmesi üzerine:

"Financial Times gazetesi; 'Gül Türk Ordusu'na meydan okuyor' başlıklı yazıda, Abdullah Gül'ün, Ordu'nun ve laik kesimin tüm şüphelerine rağmen ikinci kez adaylığını ortaya koyarak kendisine karşı olanlara meydan okuduğunu kaydetti. Gazetenin Ankara muhabiri Vincent Boland tarafından kaleme alınan makalede, Gül'ün 'laik ilkelere sadık kalma' sözü verdiği, ancak ülkedeki laik kesimin bu konuda şüpheleri olduğuna dikkat çekildi." (Milliyet, 15.08.2007)

Daha yığınla yayın organı ve milyonlarca insan böyle değerlendirdi, AB-D Gül'ü'nün ikinci kez aday gösterilmesini... Olay da buydu zaten...

Peki bunu Org. Büyükanıt ve çevresini-ekibini oluşturan generaller göremedi mi? Görmeleri gerekir. Görememişlerse ko-

mutanlıktan da, askerlikten de, akıldan fikirden de eser yoktur onlarda.

Görmüşlerse, ki bizce de öyledir, neden karşılık vermediler ve kaçtılar? Tek cümleyle, gericiliklerinden ve gerçek komutanlar, askerler olmadıklarından...

Cesaret, yiğitlik yok onlarda. Savaşkan ruh yok... Apaçık bir şekilde, 27 Nisan'da tükürdüklerini yaladılar. Böylece de kendilerini küçük düşürdüler. Acınacak hallere düşürdüler. Olmadı. Yakışmadı.

“Asker Konuşmaz” Zırvalaması Üzerine

Ciğeri beş para etmez, paçavra, döneke, üstelik de hiç sıkılmadan döneklüğünün kitabını yazan Bilderbergci (yani resmen AB-D ajanı) Hasan Cemal bile alay etmekten çekinmiyor artık onlarla. Şöyle yazıyor, **“Asker konuşmaz, amuda da kalkmaz”** başlıklı yazısında:

“Asker konuşmaz ilkesini hayata geçirmek ‘yeni dönem’in öncelikli demokrasi hedeflerinden biri olmalıdır.

“Olaçağımı da sanıyorum.” (Milliyet, 4 Eylül 2007)

Kim konuşur peki, Soyтары?

“Beni kubur deliğinden aşağı süpürmeyin, kullanın” diye AB-D haydutları önünde yalvaranlar konuşur...

Bir yandan, size din devleti kuracağım vaadiyle saf, bilinçsiz, cahil Müslümanları kandırırken, Irak'ta, Müslüman kanı döken, kadınların ırzına geçen sapık, sarhoş, canavarlaşmış ABD askerlerini “Kahraman” ilan eden ve **“Kahraman Amerikan askerlerinin sağ salim ülkelerine dönmesi için Allahu-ma dua ediyorum!”** diyecek denli AB-D emperyalistleri karşısında kullaşanlar konuşur. (Bu mide bulandırıcı durumlara Tayyip düşürmüştü kendini bildiğimiz gibi.)

Yine, AB-D uşaklığında Tayyip'le yarışan A. Gül konuşur.

Vurguncu, sömürücü, su içer, nefes alır gibi yalan söyleyen, dün söylediğini bugün inkâr eden, satılık ruhları gibi ülkemizin bacası tüten her fabrikasını, iletişim araçlarını, bankalarını, sa-

hillerini, meydanlarını, ormanlarını ve giderek her karış toprağını AB-D emperyalistlerine yok fiyatına satan hainler konuşur.

AB-D ortağı, işbirlikçisi, emir kulu TÜSİAD'cılar, MÜSİAD'cılar, TİSK'çiler, TOBB'cular konuşur...

Satılmış, Entel Fahişeler Medyasının H. Cemal benzeri dönem yazarları konuşur...

AB-D emperyalistlerinin emrindeki, onların iktidara çıkarıp indirdiği siyasi fahişeler konuşur. F. Gülen benzeri AB-D kucağında ömür tüketen Tarikat Şeyhleri konuşur...

Fakat "asker konuşmaz" öyle mi? Niye?

O zaman siyaset yapmış olur.

A alçak köpek, bir NATO Ordusu siyasetin dışında olabilir mi? Tersine, tam ortasındadır siyasetin...

Ordu'yu oraya süren-iten kimdir?

Yerli Parababaları... Ordu NATO'yu savunduğu sürece, siyaset yapmış olmaz. Ama NATO'dan çıkılmalı dese siyaset yapmış olur, öyle mi? Senin gibi AB-D uşaklarına göre öyle...

Bilderberg, gizli bir AB-D örgütüdür. Bu gizli örgütün toplantılarında neler konuşulduğunu ve ne kararlar alındığını bunların dışında kimse bilmez. Toplantıya çağrılan üyelerin, yanlarında kâğıt kalem getirmelerine bile izin verilmez. Yasaktır bu. Böylesine gizli çalışan, kanunsuz bir emperyalistler örgütüdür bu. H. Cemal de bu örgütün üyesidir. Toplantısına katılmıştır. Böylesine sadık bir AB-D uşağıdır H. Cemal. Ayrıca, H. Cemal, Parababası Aydın Doğan'dan on binlerce dolarlık aylık da almaktadır. Yani "Vakfa havlamamaktadır" H. Cemal ve benzerleri. Görev yapmaktadırlar. Aldıkları yüksek maaşların karşılığını ödemektedirler. Aydın Doğan da bildiğimiz gibi Türkiye'nin en büyük-en önde gelen Parababalarındandır. Dolayısıyla da vurguncularındandır. Bir dönem Tayyip yağdanlığı etmiş Fatih Altaylı'nın yazdığına göre, yalnızca POAŞ kapsamındaki vergilerini ödemeyerek, kamunun iki milyar dolarlık servetini iç etmiştir. Tabii POAŞ'ı özelleştirme adı altında yiyerek de yine milyarlarca dolarlık kamu malını özel mülkü haline getirmiştir.

İşte bu tür vurgunlarla elde ettiği milyarlarca doların bir bölümünü, “Doğan Medya”daki dönek yazarçizerlere “maaş” biçiminde vermektedir. Bu dönekler de, yerli-yabancı Parababalarının sömürü, vurgun ve soygun düzenini bütün enerjileriyle savunmaktadırlar. Yani bunların hepsi, kendi iğrenç-pis çıkarını savunmaktadır. Onun derdindedir... Başkaca hiçbir şey de bunları ilgilendirmemektedir...

İşte Yaşar Büyükanıt ve ekip arkadaşları, böylesine paçavra-laşmış insan sefaletlerinin alay edebileceği zavallı insanlar durumuna düşürdüler kendilerini...

Büyükanıt ve Arkadaşları, Gerçek Komutan Olamadılar

Y. Büyükanıt'ın, “amuda kalkma” meselesi, 30 Ağustos'ta eşiyile dans ederken fotoğraflarını çeken gazetecilere yaptığı “1.500 dolar isterim” sözde esprisi, Tayyip ve Gül'e yönelik “Sayın Başbakanım”, “Sayın Cumhurbaşkanım” hitapları, işi iyice ayağa düşürdü. Hava ve Deniz Kuvvetleri eski Komutanlarının, devir teslim törenlerinde yaptığı konuşmalar, hep acıklı birer teslimiyet örneğiydi.

Özsaygısı olan, özgüvene sahip insanlar asla kendilerini bu hallere düşürmez... İnsan şöyle ya da böyle ölecek. Bu değişmez. Kesin... Önemli olan, şerefle yaşamaktır. Hiç kimse karşısında başı öne eğmemektir. Bunun için yürek gerekir. Gerektiğinde-mecbur kalındığında, tereddüt etmeden, vurmaya da vurulmaya da göze almak, kabullenmek gerekir...

Bizi bu anlayışla yetiştirdiler. “**İnsan şerefi için yaşar!**” dediler. Biz de genç yoldaşlarımızı böyle yetiştiriyoruz.

Vurduk, vurulduk, ağır işkencelerden geçtik, ama asla çözülmeydik, çökmedik. Kavga meydanlarından da işkence odalarından da her seferinde başımız dik ayrıldık, başımız dik çıktık. Önemli olan, insana yakışan budur...

Bir komutanı komutan yapan özelliklerden biri de, komuta ettiği gücü yerinde ve zamanında kullanabilmesidir. Emri altın-

daki-sahip olduğu güçle, yapabileceklerinin azamisini yapması, ele geçirebileceği hedeflerin hemen tümünü ele geçirmesidir.

Bu açıdan bakınca da, Y. Büyükanıt ve arkadaşlarının-çevresinin, gerçek anlamda komutan niteliğine sahip olmadıklarını görürüz.

Kendileriyle birlikte, Türk Ordusu'nu da vatan satıcı, Ortaçağcı, Siyasal İslamcı AB-D uşakları karşısında, yenik duruma düşürdüler. Yendirdiler... Türk Ordusu'nun, bunlar karşısındaki caydırıcı gücünün-etkisinin önemli ölçüde azalmasına, zayıflamasına sebep oldular. Bundan böyle Tayyipgiller, hem vatan satıcılığında, AB-D hizmetkârlığında, hem de toplumu Ortaçağa geri götürme uğraşlarında daha pervasız, daha korkusuz olacaktlardır. Baksanıza, daha şimdiden H. Cemal paçavrası bile, “yeni dönem”de Ordu'nun “konuşmaz” hale getirileceğini “sanıyorum” diyor. Satılmışlar, böylesine morallendiler-cesaretlendiler artık...

Gördüler ve anladılar ki, Ordu'nun tepesini tutan komutanlardan kendilerine bir zarar gelmez. Bu komutanlar, kendileri için tehlikeli değildir.

Yaşananın, Ordu'yla sivil yurtseverler ve laikler için ağır bir mağlubiyet olduğunu, Batı basını bile net bir şekilde görüyor ve yazıyor:

“New York Times:

“Laik devlet yapısının 84 yıllık iktidarına son verildi.”

“Washington Post:

“Ordu ya darbe yapacak ya da laik devlette yükselen siyasal İslama alışacak.”

“Etnos gazetesi:

“İslamcı Gül, Atatürk'ün tahtında. Kemalistlerin barınağı çöktü.” (Aktaran: Hikmet Çetinkaya, Cumhuriyet, 31 Ağustos 2007)

Evet, mevcut durum ne acıdır ki bu...

Türk Ordusu'nun Onurunu Kurtarmak İçin Bir Cümle Yeterdi

Bu yenilgi, çok basit, kolay bir davranışla önlenebilirdi. Hem de kesin olarak...

27 Nisan Muhtırası'nın nasıl müthiş bir caydırıcı etki yarattığı herkesçe görüldü. Tayyipgiller darmaduman oldu... AB-D'li efendilerine gittiler, ne yapalım, diye. O emperyalistler akıl verdi: Erken seçime gidin, diye. Bunun üzerine, o güne dek ısrarla karşı oldukları erken seçime bir anda taraftar oldular ve erken seçime gittiler. Sonuç malum... Buradan ve tabii asıl da sırtlarını-arkalarını dayadıkları AB-D'den aldıkları cesaretle, Ordu'ya yoklama çekmeye başladılar. Ordu'nun büyük hatası burada oldu. Uzun süre sessiz kaldı. Yalnız bir kere, Y. Büyükanıt oldukça zayıf bir ses çıkarabilirdi. Bu suskunluk, çıkan sesin cıvıllığı, Tayyipgiller'in cesaretini toparlamasına sebep oldu. A. Gül'ü bir kez daha aday gösterdiler. Ordu yine sessiz kaldı. 16 Ağustos'ta da, Y. Büyükanıt, teslim bayrağını çekti. Yenilgiyi kabullendi... Aslında iş o gün bitti... Sonraki yaşananlar da daha bir pekiştirdi bitişi...

Tüm bunları engellemek için yapılacak şey şuydu: 27 Nisan Muhtırası'nın arkasında durulduğunu netçe göstermek. Bunun için şu tek cümlelik açıklama yeterliydi:

“Türk Ordusu'nun; Mustafa Kemal'i ve laikliği savunma konusundaki kararlılığını test etmek isteyen Ortaçağcı-Şeriat düzeni heveslileri, hak ettikleri cevabı mutlaka alacaklardır.”

Bu içerikteki bir cümlelik açıklamanın yazılı ya da sözlü yapılması, Tayyipgiller'in anında geri çekilmesine neden olurdu... A. Gül'ü geri çekerler, yerine daha yuvarlak, daha silik bir Ortaçağcı'yı öne sürerlerdi. Ne değişirdi, denebilir belki. Şu değişirdi: Türk Ordusu yenilmemiş, tersine yenmiş olurdu. Bunlar karşısındaki caydırıcı etkisini-gücünü de korumuş olurdu. O zaman da ihanetlerine bir ölçüde de olsa sınır koymak zorunda kalırlardı. Hep endişe içinde olurlardı. Vatan satıcılıklarını korka korka yaparlardı... Bu da önemli mi denirse, evet hem de

çok önemli deriz...

Bu generallerin yerinde, yiğit-Genç Subaylardan-gerçek askerlerden oluşan bir komuta heyeti olsaydı, bu dediğimizi rahatlıkla görebilir ve yapardı.

Generaller yapamadı. NATO'culuk, AB-D'yle düşüp kalkma, içlerini boşaltmış bunların. Askercil ruhlarını yok etmiş. Savaşkanlıklarını bitirmiş...

Bu olayları, dikkatlice izleyen, yirmili yaşlardaki bir genç yoldaşımız, geçen gün, durup dururken, kendiliğinden, şöyle dedi, Y. Büyükanıt için:

“Adam Hulusi Kentmen olmuş da, farkında değil...”

Bu cümle, bizim söz konusu generaller hakkında söylediğimiz çoğu şeyi özetliyor aslında...

Böyle generallerin, bırakalım Mustafa Kemal'i, O'nun geleceğini, sıradan askerlikle bile ilgileri kalmamıştır, bizce. Sosyal ve siyasi olayları görüp kavrayacak bilinçten yoksun oldukları gibi, gerektiğinde her şeyi göze alarak öne atılacak, savaşa girecek cesareten de yoksunlaşmıştır, bunlar. Dediğimiz gibi NATO'culuk, Amerikancılık işlerini bitirmiştir, bunların.

Ordu Gençliği, Halk Kurtuluş Mücadelesindeki Yerini Alacaktır

Bu sebepten, bizim, Ordu'nun Devrimci-Mustafa Kemalci Geleneğinden bahsederken kastettiğimiz, hep bu özellikleri canlı biçimde taşıyan Ordu Gençliği'dir. Tabii, Tuncer Kılınç, Hurşit Tolon, Şener Eruygur, Osman Pamukoğlu gibi, Ordu Gençliği'nin ruhunu taşıyan generaller de bu kapsam içine girer... Tekrar vurgulayalım ki, sadece böyle generaller girer... Başkaları değil...

İşte biz, bu Ordu Gençliği'mizle omuz omuza vereceğiz. Değer yaratan tüm halkımız, Kürt kardeşlerimiz ve Ordu Gençliği'mizle birlikte, İkinci Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Savaşımızı zafere ulaştıracağız...

Talancı, katliamcı, alçak, düzenbaz AB-D haydutlarını ve

onların Türkiye'deki yerli uşaklarını bir kez daha mağlubiyete uğratacağız... O şerefsizlerin bir kez daha hevesleri pis kursaklarında kalacak...

“**Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu**”nun 2. Maddesi Askerliği aynen şöyle tanımlar:

“**Madde 2- Askerlik: Türk vatanını, istiklal ve cumhuriyetini korumak için harb sanatını öğrenmek ve yapmak mükellefiyettir.**”

Asker, bu “mükellefiyeti” eksiksiz yerine getirebilendir. Getiremeyen, getirmeyen, asker olma vasfını otomatikman kaybeder...

Başbakan Tayyip ne diyor?

“Ben adeta vatanımı pazarlamakla mükellefim.” Harfi harfine bu mu dediği Tayyip’in? Evet bu...

AB-D emperyalistleri ve Y. Çongar gibi, satılmış medyanın yazar çizerleri, holding profesörleri, TÜSİAD’cılar ve benzerleri ne diyor?

“1920'lere değil 2020'lere” bakın!

Yani, Mustafa Kemal’miş, Kurtuluş Savaşı’yımış, bunlara boş verin! Bizim kucagımıza gelin. Yeni Sevr’e gelin... Dünya değişti artık. Bugün “1920’ler”de yaptığımızın modası geçti. Bunu diyor alçaklar, insanlık dışı emellerine ulaşabilmek için... Vatanımızı parça parça ederek işgal edebilmek, bizi de **sürü hayvanı** durumuna düşürebilmek için...

İşte, AB-D emperyalistlerinin ve yerli hainlerin asker düşmanlığı bundandır... Yani onların emelleri, TSK İç Hizmet Kanunu’nda kesince ortaya konan askerlik tanımıyla taban tabana zıttır. O yüzden onlar, askeri, etkisizleştirerek, asker olmaktan çıkarmak istiyorlar... Oyun budur...

Bu oyuna Y. Büyükanıt ve benzeri generaller gelebilir. Ama Devrimci Gelenekleri, tâ Osmanlı’nın ilk kuruluş günlerine giden, Kayı Boyu Türklerinin içinden çıkıp geldikleri İlkel Sosyalist Toplum Düzenine dayanan Ordu Gençliği’imiz, bu oyuna gelmez. Eninde sonunda uyanır... Biz gerçek yurtseverler olan

Devrimcilerle kucaklaşır. Devrimci Demokratik Halk Kurtuluş Hareketi'nin ön safındaki yerini alır. Buna tam olarak inanıyoruz... Mutlaka olacak bu...

TSK İç Hizmet Kanunu, 04.01.1961'de kabul edilmiştir. Yani 27 Mayıs 1960 Politik Devrimi'nin bir ürünüdür...

27 Mayıs'ın, Genç Subaylardan, Sivil Gençliğimizden ve namuslu ilerici aydınlarımızdan oluşan devrimcileri; Parababaları hükümetlerinin, Vatani ve Halkı, AB-D emperyalistlerine satabileceğini görmüşlerdir. Böyle bir ihanete önlem olarak hazırlamışlardır TSK İç Hizmet Kanunu'nu ve 1961 Anayasası'nı...

Bu Vatan sahipsiz, bu Halk sürü değildir. Böyle sanan alçaklar, fena halde yanılıyorlar. Halkımız, bugün din tüccarları, Parababaları ve satılmış medya tarafından kandırılmış, uyutulmuş durumdadır. Fakat uyanacak ve devrimci saflarda örgütlenecek, ordulaşacak. Ordu Gençliği'miz de gelecek o saflara. Savaşacağız ve zafere ulaşacağız. Bu kesin inancımızdır... Tarihi gelişim bizden yana... Latin Amerika'da esmeye başlayan devrimci rüzgârlar, burada da oluşacak. Ve giderek devrimci fırtınaya dönüşecek. Ulusal Kurtuluş Savaşı, Sosyal Kurtuluş Savaşına varacak. Vatan da, Halkımız da kurtulacak...

Vatan aşkını söylemekten ve bu uğurda davranmaktan korkar hale gelmektense, ölmek daha iyidir!..

(Kurtuluş Yolu, Yıl: 3, Sayı: 29, 7 Eylül 2007)